

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดี ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๕๕ คน

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่ไปราชการ ณ ต่างประเทศ นายเทียม ไชยะพันธ์ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่สอง จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

เนื่องจากได้มีการเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดร้อยเอ็ดแล้ว ผลปรากฏว่า คุณไวฑูรย์ ศิริสังข์ไชย เป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดร้อยเอ็ด ฉะนั้นถ้าคุณไวฑูรย์ ศิริสังข์ไชย อยู่ในที่ประชุมนี้ โปรดยื่นขึ้นเพื่อกล่าวคำปฏิญาณตนก่อนเข้ารับหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๗ ตามที่ผมจะได้กล่าวนำต่อไป

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

(นายไวฑูรย์ ศิริสังข์ไชย ยื่นขึ้นและได้กล่าวคำปฏิญาณตน ในที่ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบขอบคุณ เชิญนั่ง

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกสภาฯ ตรวจสอบตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๒ แล้ว จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใด ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๒๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๒๒

เรื่องต่อไปเป็นเรื่องค้าง พิจารณาตัดสินเรื่อง ความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับการปลุกป่าของรัฐบาล (นายเทอดพงษ์ ไชยมังคณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ขอเชิญเสนาบดีคดีแถลง

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตาก ตามที่กระผม
 ได้ขอเสนอญัตติคุณเรื่องเกี่ยวกับความเดือดร้อนของราษฎร เกี่ยวกับการปลูกป่า
 ของรัฐบาลนั้น ก็ด้วยเหตุผลที่ว่าในปัจจุบันปัญหานี้เป็นปัญหาที่มีมากมายทั่วประเทศ
 ผู้แทนราษฎรในจังหวัดต่าง ๆ ได้ประสบปัญหานี้ และนำเข้ามาเสนอต่อกระทรวง
 เกษตรฯ ต่อรัฐบาล เพื่อจะหาทางแก้ไขในสิ่งหนึ่งประการใด เพื่อจะให้เกิดการ
 แก้ปัญหานี้จะเป็นประโยชน์แก่การทำมาหากินต่อพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ ท่าน
 ประธานครับ ความเดือดร้อนเหล่านี้เมื่อได้รับการร้องเรียนจากประชาชนมาแล้ว ก็
 ได้นำเสนอต่อกระทรวงเกษตรฯ แต่ไม่ได้รับการพิจารณาตามควร ซึ่งก็เป็น
 ที่น่าหนักอกหนักใจว่า ถ้าเราปล่อยปละละเลยในปัญหาเหล่านี้ไปแล้ว บ้านเมือง
 ก็น่าที่จะเกิดความระส่ำระสายมากมายพอสมควร เพราะปัญหาประชาชนเข้าไป
 ทำมาหากินในที่ป่าสงวนนั้น เมื่อทางราชการเข้าไปปลูกป่าแล้ว ประชาชนเหล่านั้น
 ไม่มีที่ทำกินต่อไปอีกและไม่สามารถที่จะไปทำมาหากินที่ไหนได้ ปัญหาเหล่านี้
 ทางรัฐบาลไม่ได้แก้ไขอย่างแท้จริง และไม่ได้มีนโยบายอย่างเด่นชัด ที่คิดจะแก้ไข
 ปัญหาเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะชี้ให้รัฐบาล ได้เห็นในบางสิ่ง
 บางอย่างว่า ประชาชนทั่วประเทศนั้นอยากที่จะเข้ามาร้องเรียนต่อนายกรัฐมนตรี ต่อ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อยากจะเข้ามากันเป็นจำนวนมาก
 ผู้แทนราษฎรในหลายจังหวัดได้มายังเรื่องเหล่านี้ไว้ เพราะถ้าการเข้ามา
 เพื่อจะขอร้องเรียนแล้ว เรื่องต่าง ๆ อาจจะสับสนไปป่วน เพราะว่าจะมากัน
 หลายจังหวัดในทั่วประเทศ แต่ก็น่าเห็นใจราษฎรเหล่านั้น กระผมได้สังเกต
 อยู่หลายเรื่องว่าถ้าเรื่องต่าง ๆ ที่มีเข้ามาแล้ว อย่างว่านั่งกันอยู่เฉย ๆ ร้องเรียน
 กันตามหนังสือแล้ว มักไม่ค่อยได้รับการพิจารณาแก้ไข แต่ถ้าได้มีการเดินขบวน
 ขนกันเข้ามาเป็นจำนวนมาก ๆ รัฐบาลมักจะได้รับแก้ไขไปโดยเร็ว ซึ่งก็น่าเห็นใจ

ราษฎร ซึ่งก็มองปัญหาเช่นเดียวกับที่น้องหัวไปที่คำล้งทำเนียบการกันอยู่ในกรุงเทพฯ
 โนปัจจุบันนี้กระผมอยากจะชี้ให้เห็นอีกอันหนึ่งว่า ในหน่วยงานของรัฐบาลนั้น มีหลาย
 หน่วยงานที่คำเนียบการนั้นไม่สอดคล้องต้องกันเลย การแก้ไขปัญหาก็กลับไป
 สร้างปัญหาอีกหลาย ๆ ปัญหา อยากรจะยกตัวอย่างให้เห็นอย่างเด่นชัดว่าการปลูกป่า
 ของรัฐบาลนั้นไปสร้างปัญหาอีกมากมาย แม้แต่กระทรวงมหาดไทย ก็มีปัญหากับ
 การปลูกป่า รวมไปถึงกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงกลาโหม ก็มีในเรื่อง
 เหล่านี้ด้วย ซึ่งกระผมอยากจะชี้ถึงผลของการปลูกป่าว่า การที่รัฐบาลหรือ
 กระทรวง เกษตรฯ หรือกรมป่าไม้ได้เข้าไปปลูกป่าในเขตป่าสงวนแห่งชาติที่ประชาชน
 เข้าไปทำกินอยู่เป็นเวลานานแล้วนั้น ปัญหาที่ติดตามขึ้นมา ถ้าจะแยกออกไปได้
 ก็เป็นปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ

ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาเศรษฐกิจนั้นประชาชนส่วนใหญ่ประมาณ ๑
 ล้านครอบครัว ทั่วประเทศทำมาหากินอยู่ในเขตป่าสงวน กระผมอยากจะเรียน
 ยืนยันว่า ผลผลิตทางการเกษตรเป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นข้าวโพด ถั่ว หรือว่า
 อะไรก็ร่อยแแตกเป็นที่ทำมาหากินมาจากป่าสงวนทั้งสิ้นป่าสงวนเหล่านั้นได้หมดสภาพ
 ประชาชนได้เข้าไปทำมาหากิน จะยกตัวอย่างได้เด่นชัดอย่างอำเภอแม่สอด จังหวัด
 ตาก อำเภอแม่ระมาด จังหวัดตาก ปีหนึ่งรายได้จากการทำมาหากินของประชาชน
 นั้นเป็นจำนวนร้อยละ ล้านหาขึ้นไป ที่เหล่านั้นอยู่ในเขตป่าสงวนเกือบจะทั้งหมดเมื่อ
 รัฐบาลเข้าไปปลูกป่าในที่ที่ประชาชนทำกินแล้ว ประชาชนเหล่านั้นก็ไม่มีโอกาสที่จะมี
 รายได้ เมื่อไม่มีรายได้ปัญหาก็ตามมารวมทั้งการส่งออก ซึ่งเป็นรายได้ส่วนใหญ่
 ของประเทศจากพืชผลก็จะลดลงไปเป็นจำนวนมาก อันนั้นเป็นส่วนเดียว ถ้าเป็น
 ทั่วประเทศแล้วจะมากมายมหาศาลทีเดียว

ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาต่อไปนั้นเมื่อประชาชนเดือดร้อน ในเรื่อง
 เกี่ยวกับรายได้ที่จะมีขึ้นมาแล้ว ปัญหาใจผู้ขายซุกซุมก็จะมีตามขึ้นมา เป็นปัญหา

ของความสงบภายในที่จะมีขึ้นอีกแน่นอนครบประชาชนไม่มีวันที่จะนั่งอกตายกันอยู่ได้
 เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับรายได้ที่เขามีอยู่แล้ว ถ้าเป็นไปได้รายได้ของประชาชนนั้นขาด
 หายไป คนเหล่านั้นก็ต้องการทางคืนเงินจะหาทางใดทางหนึ่ง เพื่อจะเอาตัวรอด เพื่อจะ
 เอาชีวิตรอดอยู่ได้ วิธีทางง่าย ๆ ถ้าหมดปัญญาเข้าจริง ๆ คนเราเมื่อออกเข้ามาสัก
 วัน ๒ วันก็ทนไม่ไหวก็ต้องดิ้นดิ้นขโมยน้อยมากเข้าไปก็อาจจะถึงถึงปล้น และถ้า
 เป็นกันอย่างนั้นเกือบจะทั้งหมู่บ้านจะเป็นอย่างไรกันบ้าง และสิ่งเหล่านั้นจะเกิด
 กระจายกันไปทั่วประเทศ กระทบไม่เชื่อว่า ถึงแม้ว่าจะเพิ่มตำรวจมากมายสักเท่า
 ไรก็ตาม จะแก้ปัญหาเหล่านั้นได้

ปัญหาต่อไปที่จะเกิดขึ้นมานั้นเป็นปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของบ้านเมือง
 ท่านประธานครับ เราก็คงรู้ว่าในปัจจุบันนี้ภัยของผู้ก่อการร้ายที่เกิดขึ้นอยู่ตามป่า ตาม
 เขานี้มีมากมาย ถ้าราษฎรมีหนทางหนึ่งหนทางใดที่มีปัญหาและจะเลือกขึ้นมาแล้วเขา
 ก็จะไปเลือกในทางที่จะมีชีวิตอยู่รอดได้ กสขงหน้าจะเป็นอย่างไรเห็นจะสนใจกันได้
 ยาก ถ้ารัฐบาลเข้าไปปลุกป่าในที่ทำกินของราษฎร ไล่ประชาชนออกไปโดยไม่รับฉีก-
 ขอบ ประชาชนเหล่านั้นก็เป็นที่ยังไว้ว่า เขาก็หมดที่พึ่ง หมดหนทางที่จะทำมาหากิน
 แต่ตัวอย่างว่ามีใครสักคนหนึ่งไปเปิดโอกาสให้เขา บอกว่าตัวอย่างว่าไปทำงานอยู่
 ในป่าด้วยกัน เมื่อชนะขึ้นมาแล้ว ก็มีโอกาสนี้จะมาได้ที่ทำกินอะไรทำนองนั้น ท่าน
 ประธานครับเมื่อเป็นอย่างนี้ คนเราเมื่อหมดหวังในชีวิตแล้ว เมื่อมีแสงสว่าง
 สักเพียงเล็กน้อย เขาก็จะเลือกทางเดิน เมื่อเลือกทางอย่างนั้น งบประมาณ
 ทางการปราบปรามซึ่งปีนี้ ๒๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งกระผมเคยได้เรียนไว้แล้ว
 ในครั้งพิจารณางบประมาณว่า ถ้าขึ้นค่าเนิการปลูกป่ากันในรูปแบบนี้ งบประมาณ
 ในปีข้างหน้า ๔๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท กระผมก็เชื่อว่าคงจะไม่สามารถปราบปรามได้
 จะเพิ่มมากขึ้นไปเรื่อย ๆ เพราะว่าค่าเนิการปลูกป่าในที่ทำกินของราษฎรนั้น
 เท่ากับผลักดันเขาไปในป่าโดยตรง แล้วก็จะมีการปราบปรามกันไม่มีที่สิ้นสุด ปัญหา

จะกระจายกันอยู่ทั่วประเทศอีกเหมือนกัน ท่านประธานที่เคารพ การปลูกป่านั้น
 กระทบถึงเกษตรกรจากการดำเนินการของกรมป่าไม้แล้ว ไม่ได้คำนึงถึงข้อเท็จจริงที่มีอยู่
 ในบางแห่งที่กินเกือบจะทั้งหมดทั้งหมู่บ้านเป็นป่าสงวนที่หมดสภาพ แล้วยังเป็นหมู่บ้าน
 ชีนา บางแห่งทั้งตำบล แล้วอำเภอบางอำเภอก็เป็นส่วนใหญ่ กรมอุทยานจะ
 ยกตัวอย่างว่า อย่างบ้านวังเจ้า ตำบลเชียงทอง อำเภอเมือง จังหวัดตาก หมู่บ้าน
 หมู่หนึ่งมีอยู่ ๒๒๘ ครอบครัวยุ อยู่ในเขตป่าสงวนทั้งสิ้น มีโรงเรียนซึ่งองค์การบริหาร
 ส่วนจังหวัดไปตั้งไว้ให้ มีวัด แล้วยังมีผู้ใหญ่บ้าน มีครบทุกอย่าง ทางอำเภอไป
 จัดการทุกอย่าง แต่พอถึงวันตัดไม้ ก็บอกว่าจะเข้าไปปลูกป่าในที่เหล่านั้นทั้งหมดซึ่งจะ
 เป็นไปได้อย่างไรครับ แต่ก็เป็นไปแล้วในขณะที่กรมป่าไม้ไม่ได้สนใจในปัญหาอย่าง
 จริงจัง ก็ยืนยันว่าที่เหล่านั้นเป็นป่าสงวน แล้วจะต้องปลูกป่า ประชาชนอีก ๒๒๘
 ครอบครัวยุ จะไปอยู่ที่ไหน ปัญหาเหล่านั้นไม่ได้รับการสนใจอย่างแท้จริง แม้แต่จะทำ
 เรื่องมาถึงกระทรวง เกษตรฯ ก็ไม่ได้สนใจมากมาย หรือว่าอย่างตำบลบางตำบล
 เป็นป่าสงวนเกือบจะทั้งตำบล กรมอุทยานไปแล้วก็ไม่น่าเชื่ออะครับว่า อย่างตำบล
 ของแควมีคนประมาณ ๕,๐๐๐ คน แต่มีที่ดินที่ถูกต้องตามกฎหมายจริง ๆ นั้น ๕๐๐ ไร่
 เท่านั้นเอง รวมทั้งบ้านอยู่อาศัยและที่ไร่นา ๕๐๐ ไร่กับคน ๕,๐๐๐ คน จะเป็น
 ไปได้อย่างไรครับที่จะอยู่กันได้ ที่เหลือนอกจากนั้นจะเอาไปปลูกป่า แล้วในเขตตำบล
 ของแคว ถึงอำเภอพบพระ ก็ชนเขตกอยู่กับเขตผู้ก่อการร้ายที่กำลังดำเนินการกันอยู่
 อย่างรุนแรงพอสมควร ปัญหาอย่างนี้เท่ากับผลักดันจำนวนมากมายังนั้นเข้าไปอยู่
 ในป่าอีกเหมือนกัน หรือว่าถ้าจะคิดถึงอำเภอใหญ่ ๆ อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด
 ที่กินส่วนใหญ่เป็นที่ป่าสงวน และประชาชนเข้าไปทำมาหากินอยู่ทั้งสิ้น ปัจจุบันก็ถูก
 ผลักดันอยู่ตลอดเวลาที่จะให้ออกมา แล้วเข้าไปทำการปลูกป่า ประชาชนเหล่านั้น
 ปัจจุบันนี้ได้เริ่มประกาศสู้กันขึ้นมาแล้ว ซึ่งเป็นที่น่าเป็นห่วงมาก บางแห่งถึงกับ
 วางระเบิดกันแล้ว บางแห่งถึงกับเอาปืนมาตั้งสู้กันแล้วและในที่เหล่านั้นบางครั้งกรม-
 ป่าไม้ก็ไม่สามารถเข้าไปปลูกได้ เพราะประชาชนประกาศว่าจะยอมตายคาที่ที่นี้ซึ่ง

สิ่งเหล่านี้ไม่น่าจะเกิดขึ้นมาในบ้านในเมืองอย่างนี้ - กระผมคิดว่าถ้าเป็นไปได้รัฐบาล
 จะได้นำมาพิจารณาให้ต้องแท้ พิจารณาที่จะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการปลูกป่าอย่าง
 ต้องแท้แล้ว ปัญหาเหล่านี้น่าจะได้รับการแก้ไขอย่าง เร่งด่วน ไม่ใช่ปล่อยให้
 กันจนไปถึงปัจจุบันนี้ หน่วยงานที่ชดเชยกันอยู่ที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกันอยู่กัน
 จะเห็นได้ชัดที่น่าจะเป็นหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย
 ได้ไปตั้งหมู่บ้าน ยอมรับว่าเป็นหมู่บ้าน แต่กระทรวง เกษตรฯ กรมป่าไม้กับบอกว่าคือ
 ป่าสงวน แล้วก็ไล่ประชาชนออกไป ประชาชนก็เวียนไม่รู้เลยคิดว่าใครถูกใครผิด
 ก็บอกว่าทางรัฐบาลให้ตั้ง เป็นหมู่บ้าน แต่ถ้าเป็นหมู่บ้านเฉย ๆ ไม่มีที่ทำกินเขาก็อยู่ไม่
 ได้ เพราะที่นั่นไม่มีโรงงานแม่แต่โรงเคี้ยว ก็อยู่กับอยู่คิดว่าประชาชนส่วนใหญ่ ทำ
 การเกษตร แต่ไม่ยอมให้ที่ดินทำการเกษตรนั้น ประชาชนเหล่านั้น จะอยู่กันได้
 อย่างไร ท่านประธานรับการดำเนินการปลูกป่าของรัฐบาลนั้น กระผมขอยืนยันว่า
 ไม่ได้มีความรับผิดชอบแต่เดชะเดียว การปลูกป่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ในจังหวัดหลายจังหวัด
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่กระผมได้พบมา ก็คือจังหวัดตาก ไม่ได้มีความรับผิดชอบเลย
 อยู่ ๆ ก็ไล่ประชาชนออกไปแล้วก็เอาที่ทำการปลูกป่า ประชาชนเหล่านั้น ไม่มีที่
 อื่นทำกินอีก บางแห่งนะความไม่รับผิดชอบนั้นยิ่งไปกว่านั้นอีก บางแห่งไปหลอก
 ประชาชนไปหลอกราษฎรบอกว่าเราจะให้ที่ทำกินแล้ว เสร็จแล้วให้ราษฎร เช่นชื่อ
 กันลงมาพอ เช่นชื่อไปเสร็จแล้วก็กลายเป็นหนังสือสำหรับยืนยันว่า ประชาชนยอมให้
 ปลูกป่า ทำทุกวิถีทางที่จะปลูกป่าให้จนได้ แต่ลองคิดถึงหัวใจประชาชนสิครับ หัวใจ
 ราษฎรที่เขาได้อยู่กันอย่างนั้นเขาจะทำอย่างไร บางคนนี่ถึงกับเป็นลมนะครับ
 พอรู้เรื่องนี้แล้ว เป็นลมเลย ซึ่งปัญหาเหล่านี้กระผมว่าถ้ารัฐบาลยังขึ้นทำกันต่อไปแล้ว
 ก็เท่ากับสร้างศัตรูแก่รัฐบาลกับประชาชนออกห่างกันทุกที กระผมอยากจะชี้ให้เห็น
 ยกตัวอย่างให้เห็นว่าในจังหวัดหนึ่งใน ๗๖ จังหวัด ซึ่งกระผมได้คลุกคลีมามากมาย
 ว่ามีปัญหาปลูกป่ามากน้อยเพียงใด ในจังหวัดตากซึ่งเป็นจังหวัดที่ก็ไม่ได้ใหญ่โตกว้าง-
 ขวางอะไรมากมายนัก แต่มีปัญหาอย่างน้อย ๆ อยู่ ๓-๔ แห่ง คือแห่งหนึ่ง

ที่บ้านวังเจ้า ตำบลเชียงทอง อำเภอเมือง ซึ่งกระผมได้เรียนไว้แล้วว่ามี ๒๒๔
 ครอบครัวยังมีโรงเรียนและเด็วนี้ก็จะเอาทำการปลูกป่าทั้งหมด อีกแห่งหนึ่งอยู่
 อำเภอบ้านตาก คือบ้านแม่บอน หมู่ที่ ๑๐ มี ๓๖ ครอบครัวยังบ้านเขาอยู่ติดถนน
 หลังไปนั้นประมาณ ๑,๐๐๐ ไร่ เอาไปปลูกป่าหมด ที่ดินเหล่านั้นเป็นที่ตกทอดมา
 เป็นมรดก มีค้ะมะม่วง ค้ะนุ่น ค้ะมะพร้าว ค้ะนุ่น ค้าง ๆ อยู่ ๆ มาทางกรมป่าไม้
 ก็เข้าไปตัดฟันต้นไม้เหล่านั้นของประชาชนแล้วก็เอาทำการปลูกป่า ประชาชนเหล่านั้น
 จะทำอะไรครับ ไม่ทราบจะทำอย่างไรก็ได้แต่มีมองกันตาปริบ ๆ ซึ่งเป็นปัญหา
 มากมายอย่างนี้ บ้านหนองโสน ตำบลยานวี อำเภอสามเงา ท่านประธานครับ
 ตำบลยานวีนี้เริ่มต้นจากหมู่ที่ ๔ เริ่มปลูกป่ากันเป็นอันมาก ราษฎรเหล่านั้น
 ถ้าจะหนีขึ้นไปก็ลงน้ำเท่านั้นเอง คิดแม่น้ำอิง ปลูกในที่ที่คินดี ๆ เสียด้วย คือคิด
 แม่น้ำอิงแล้วก็ปลูกป่าและเข้าไปข้างใน จากหมู่ ๔ ก็จะไล่มาหมู่ ๑ หมู่ ๒ หมู่ ๓
 และหมู่ ๕ มีโครงการหมด ถ้าครบโครงการเมื่อไรก็ยุบตำบลยานวี ได้ทั้งตำบล
 เพราะประชาชนอยู่ท่ามาหากินไม่ได้แล้ว หนีไปอยู่ตำบลแม่จะเรว แมงกาษา อำเภอ
 แม่สอด ทั้ง ๒ ตำบลอยู่ในเขตป่าสงวนเกือบทั้งหมด ประชาชนในแม่จวบนี้
 ไม่ยอมนะครับว่าจะให้เข้าไปทำการปลูกป่าก็ต่อต้านกันมากมาย บางแห่งถึงกับ
 ใช้อาวุธ บางแห่งถึงกับฝังระเบิดแล้วก็ไม่ยินยอมจนปัจจุบันนี้ ตำบลพะวอ บ้านค่าน
 บ้านห้วยไคร้ ราษฎร ๒๐๐ ครอบครัวยุคปลูกป่าหมด ถ้าโครงการปลูกป่านี้
 ทำได้เรียบร้อยแล้วก็ยุบหมู่บ้านบ้านค่านได้ซึ่งเป็นบ้านเก่าแก่มากมานาน ก็สามารถ
 จะยุบกันได้เหมือนกัน เพราะประชาชนก็อยู่กับไม่ได้ไม่มีที่ทำกินอีกแล้ว ที่ตำบลพะวอ
 อีกแห่งหนึ่ง อันนี้ก็เป็นเรื่องใหญ่โตพอสมควร เผ่ามูเซอร์คำ จำนวนประมาณ ๑๐๐
 กว่าครอบครัวยุคไปท่ามาหากินอยู่เป็นเวลานาน ทางหน่วยส่งเคราะห์ชาวเขา ก็ได้
 สนับสนุนเป็นอันมากกว่าจะให้เข้าไปทำไร่กาแพเพื่อจะทดแทนการปลูกดิน พวกมูเซอร์
 จำนวนมากก็ปลูกกาแพก็มากมายครับนับพัน ๆ ต้น แต่พอวันตัดคินดีทางกรมป่าไม้
 ก็เข้าไปทำการปลูกป่า ไม่เพียงเท่านั้นครับ อยากจะโค่นที่ของพวกมูเซอร์ ก็เผา

ไร้กาแพเขาจำนวนกว่าหมื่นตันทั้งออกทั้งหมด แล้วก็ลากวางทำการปลุกป่า มูเซอร์
 พวกนั้นไม่สามารถที่จะคืนอะไรได้ ไปนั่งซอรองก็ซอรองไม่ได้ เพราะว่าอ้าง
 ในสิ่งที่ไม่ควรอ้างอย่างยิ่ง ซึ่งกระผมจะต้องทำเรื่องนี้คืออีก และคนเหล่านั้น
 เมื่อต่อสู้อะไรไม่ได้แล้วก็พยพกันเป็นจำนวนหนึ่งประมาณ ๓๐ กว่าครอบครัวเข้าไป
 อยู่บ้านแสพาโค ซึ่งเป็นเขตติดต่อกับ กกก. ทานประธานครบ เป็นอันตรายอย่างยิ่ง
 ที่เข้าไปอยู่อย่างนั้น แล้วจำนวนอีก ๖๐ - ๗๐ ครอบครัวเริ่มจะทยอยเข้าไปอยู่อีก
 เพราะว่าที่ทำงานที่เขาเคยทำกันอยู่ตั้ง เคมีนั้นได้ถูกเอาไปปลุกป่าเสียสิ้น ซึ่งปัญหา
 เหล่านี้เป็นปัญหาที่จะต้อง เกิดติดตามมาอีกมากมาย ซึ่งไม่น่าจะเข้าไปทำอย่างนั้น อีก
 แห่งหนึ่งที่กำลัง เป็นเรื่อง เคื่อรอนกันอยู่มากมายเดี๋ยวนี้ และกระผมได้ทำเรื่องแล้ว
 ทำเรื่องอีกก็ไม่ได้รับการเหลียวแลจากกรมป่าไม้หรือจากกระทรวงเกษตรฯ เลย คือ
 ที่ตำบลของแคว ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้าในปัจจุบันนี้ เกิดระหว่างกิโลเมตรที่ ๒
 ถึงกิโลเมตรที่ ๕ ทางระหว่างซอโอของแคว ซึ่งคิดเขตคุ้มครองการร้าย ประชาชน
 ทำมาหากินอยู่จำนวนมากประมาณ ๑๐๐ กว่าครอบครัว รวมทั้งบ้านกะเหรี่ยง
 ซึ่งเป็นบ้านเรียกว่าซอละแปะ เป็นบ้านทั้งบ้านเคมีที่อยู่มานานแล้ว คนเข้าไปทำกิน
 อยู่นั้นก็เป็นเวลาช้านานขนาดได้รับมรดกตกทอดมาแล้ว เมื่อเร็ว ๆ นี้ประมาณ
 เดือน ๒ เดือนนี้มีผู้รับเหมาเข้าไปปลุกป่า ได้เริ่มเข้าไปเอารถแทร็คเตอร์
 ไปไถที่ไร้ที่นาชาวบ้านเสียหายหมด รวมทั้งเหมืองฝายชลประทานที่ทางราชการไปทำ
 ให้ก็ไถทิ้งหมด แล้วประชาชนเหล่านั้นไม่รู้จะไปไหน เคียวนี้กำลังเริ่มดำเนินการ
 อย่างเต็มที่ คน ๑๐๐ กว่าครอบครัวกำลังคืนคนเข้ากรุงเทพฯ กระผม
 ก็ห้ามกันไว้ว่าอย่างน้อย ๆ ก็น่าจะไ้มาพูดคุยกับรัฐบาลบ้าง เคียวนี้ปัญหาแม่แต้
 หมู่บ้านซอละแปะ ซึ่งเป็นบ้านกะเหรี่ยงอยู่มานานแล้ว เขาก็ทำไปจนขีดเขต
 โรงเรียนซึ่งทั้งหมดที่ทำกินทั้งหมด ก็หมายความว่าคนทั้งหมดบ้านแล้วคนที่อยู่ทำกินตรงนั้น
 หมดที่ทำกินทั้งสิ้น ปัญหาอันนี้กระผมได้ทำเรื่องแล้วมาก เมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน

แล้วทำอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ทำเป็นเรื่องความที่สุด ให้รัฐบาลไต่สวน
 แต่จนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่มีคำตอบ ประชาชนเหล่านั้นบางคนถึงประกาศ **จะต่อสู้กันแล้ว**
 กระผมก็ทำได้เพียงห้ามไว้เท่านั้นเองว่า อย่างน้อย ๆ ก็อยู่ในบ้านในเมืองก็พอจะ
 พูจากันไต่บ้าง อย่าเพิ่งไปมีอะไรรุนแรงและปัญหาเหล่านี้ไม่ได้รับการเหลียวแลเลย
 ทำเรื่อง ไปก็ไม่ได้รับการสนใจ ท่านประธานที่เคารพ แล้วเรื่องต่าง ๆ นั้น
 พวกผู้แทนราษฎรหลาย ๆ จังหวัดไม่ได้ละเอียด ได้พยายามทำเรื่อง **แม่แต่ตัว**
 กระผมเองได้เคยทำเรื่องถึง พจนานายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม แล้วก็
 ทำเรื่องถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ก็ได้
 รับคำตอบครบจากกระทรวงเกษตรฯ รองปลัดกระทรวงเกษตรฯ กอกเตอร์ เถลิง
 ชำรงนาวาสวัสดิ์ ก็ได้ตอบไปตามหนังสือที่ กส.๐๓๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม
 ซึ่งกระผมขอประทานอนุญาตจะอ่านสั้น ๆ ดังนี้หนึ่งว่า คำตอบนั้น **ตอบว่า**
 "เรื่องความเดือดร้อนที่ราษฎรทำกินในป่าสงวน ทางราชการมีใต้งานตอนเคย มี
 โครงการช่วยเหลืออยู่แล้ว คือ ๑. โครงการจัดหมู่บ้านป่าไม้ ๒. โครงการ
 ปฏิรูปที่ดิน ๓. โครงการจัดที่ดินในรูปแบบสหกรณ์ โครงการที่กล่าวถึงดำเนินการอยู่
 คือโครงการที่ช่วยเหลือราษฎรเข้าอยู่ในเขตป่าสงวน ป่าไม้ถาวรแห่งชาติ ให้มี
 ที่ทำกินเป็นหลักแหล่ง โดยมีหลักเกณฑ์การจัดที่ดินในเขตป่าสงวนและเขตป่าไม้ถาวร
 แห่งชาติ ให้ราษฎรเข้าอยู่อาศัยทำกินครอบครัวละ ๑๕ ไร่ ที่ทำกินนี้ห้ามไปจำหน่าย
 หรือครอบครองเปลี่ยนแปลงให้บุคคลอื่นรับกันได้ โดยทางราชการจะออก
 หนังสือรับรองการครอบครองที่ดินให้ ไม่ใช่หนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน ตามประมวล
 กฎหมายที่ดิน สามารถใช้เป็นหลักฐานแสดงค้ำประกันเงินได้ ให้ราษฎร
 ปลุกป่าขึ้นทดแทนนอกเหนือจากที่ทำกิน และให้สิทธิผลตกเป็นของราษฎรผู้ปลุก โคร่ง-
 การนี้ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้สั่งให้กรมป่า
 ไม้พิจารณาทำเนิการโดยเร่งด่วนต่อไป ราษฎรในเขตจังหวัดตาก ทั้ง ๖ แห่งจะได้
 รับการพิจารณาช่วยเหลือตามความเหมาะสม" อันนี้เป็นหนังสือของ รองปลัดกระทรวง

แต่ท่านประธานครับ หนังสือก็เขียนไว้อย่างนี้ แต่ทางปฏิบัติไม่ได้ปฏิบัติอย่างนี้
 ในทางปฏิบัติที่กระผมได้ร้องเรียนไปนั้น คืออย่างยกตัวอย่างว่า บ้านคำ กับ
 ห้วยไคร้ ก็ได้ร้องเรียนไปเขาบอกว่าต่อไปจะไ้ช่วยเหลือราษฎร แต่การช่วยเหลือ
 ก็คือทำให้ราษฎรตายเร็วขึ้นเท่านั้นเอง อันนั้นเป็นการช่วยเหลืออันหนึ่งเหมือนกัน
 ที่กระผมคิดว่าทางรัฐบาลคิดว่าความช่วยเหลือนั้นก็คือ ช่วยเหลือให้อยู่รอดกับ
 การช่วยเหลือให้ตายเร็ว ๆ ซึ่งการอย่างนี้เดี๋ยวนี้ไ้เริ่มเข้าไปแล้ว และก็เริ่ม
 ทำการปลุกป่าโดยไม่คำนึงเลย ไม่ได้คิดจะช่วยเหลืออย่างทีหนังสือว่า แล้วจะให้
 กระผมเชื่อไ้ได้อย่างไร ขนาดรองปลัดกระทรวงเกษตรฯ ไ้ตอบมาอย่างนี้และ
 ไปทำอีกอย่างหนึ่ง บัดดาอย่างนี้ประชาชนเดือดร้อนกันเป็นจำนวนมาก เรื่อง
 ร้องเรียนมากก็เฉยเฉยไม่สนใจอย่างยิ่ง ซึ่งก็คิดว่าถ้าเป็นไปไ้รัฐบาลน่าจะต้องรีบ
 แก้ไขแม้ในตัวบุคคลที่ดำเนินการกรมป่าไม้ก็ตาม หรือว่าหน่วยงานใดก็ตาม
 ที่ดำเนินการปลุกป่าก็น่าจะมีนโยบายแน่ชัดว่า จะมีแนวทางที่แน่ชัดไ้ประชาชน
 เขาไ้มั่นใจจนมั่นใจไ้บ้างว่า เขาจะไ้ไ้รอดในแผ่นดินนี้ ไม่ใช่ว่าจะผลัดกันหรือว่า
 จะปล่อยให้เขาทำมาหากินกันอย่างไม่มีหลักประกัน ท่านประธานครับ บัดดา
 กระผมคิดว่าเป็นปัญหาสำคัญยิ่งอาจจะ เป็นปัญหานอกสายตาของคนกรุง เทพมหานคร
 หรือ เป็นปัญหาที่พ้นสายตาของท่านรัฐมนตรีหลาย ๆ กระทรวง หรือแม้แต่เป็นปัญหา
 ที่พ้นสายตาของรัฐบาลไปก็ตาม แต่เป็นปัญหาที่จะสร้างปัญหาใหม่ขึ้นมาอีกมากมายแล้ว
 ในระยะเวลาอันไม่ไกลนี้ กระผมใคร่ขอเสนอว่า เมื่อปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญ
 ที่มีกันอยู่มากมายทั่วประเทศแล้ว ก็น่าที่จะให้สถานีไ้ร่วมกันพิจารณา หาวิธีทางใด
 วิธีทางหนึ่งที่จะแก้ไขซึ่งการแก้ไขปัญหานี้ กระผมขอเสนอว่า เป็นปัญหา
 ละเอียทอ่อน ถ้าเป็นไปไ้ก็ไ้คณะกรรมการซึ่งเราก็มี่ประจำกันอยู่แล้ว คือ
 คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ไ้เป็นคณะกรรมการ ศึกษาเรื่องนี้
 อย่างจริงจังและไ้ไ้ข้อมูลอย่างถ่องแท้เพื่อจะไ้เสนอต่อรัฐบาลดำเนินการ อย่าง

เรื่องกันต่อไป สำหรับกระผมขอเสนอแต่เพียงเท่านี้ครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน

ผม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน ท่านผู้เป็นประธาน ผมรู้สึกใจ
 ที่เพื่อนสมาชิกของผมได้เสนอญัตติความใน เรื่อง เกี่ยวกับการปลูกป่า ของเจ้าหน้าที่ป่า
 สงวนนี้ ท่านผู้เป็นรัฐมนตรีครับ ความจริงผมอยากจะมากระซิบให้ทราบว่า ท่านครับ
 ในขณะนี้เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้แฉะกระทั่งเจ้าหน้าที่ของผู้อำนวยการจังหวัดลำพูน
 ท่านเชื่อหรือไม่ครับ ผ่านมายังไม่ถึง ๑ อาทิตย์ที่ผ่านมา ขอให้ท่านไปสอบถามว่า
 ๕ ผู้ต้องหาที่จับเข้าห้องขังที่จังหวัดลำพูนนั้นทำถูกต้องหรือไม่ ขอประธานโทษครับ
 ไม่ใช่ ๕ ผู้ต้องหา ๑๑ ผู้ต้องหา ผมจะขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธานอย่างนี้เดิม
 ที่นั่นก็คือว่า ชาวบ้านไปปลูกบ้านอยู่เนป่า ไม้ไร่ไม้ป่าอะครับ เค้าเรียกตามลำห้วย
 เป็นที่ทำมาหากินของหมู่บ้านเสร็จแล้วเดิมเขาแยกลูกหลานเขาไปอยู่อีกที่หนึ่งทางการ
 ได้ไปทำเขื่อนขึ้น ก็ทำการขับไล่ชาวบ้านเขาออกมา ชาวบ้านก็ออกมาอยู่อีกที่หนึ่ง แต่
 ก็ปรากฏว่าเป็นเขตที่น้ำท่วมอีก ผลักชาวบ้านออกกลับเข้ามาอยู่ที่เดิม ท่านลองนึกถึง
 ภาพพจน์สิครับ ในครอบครัวเดิมของเขานั้นเมื่อ เขากลับมาทั้ง เป็นหมู่บ้าน มาอยู่กับ
 พ่อกับแม่ ญาติพี่น้อง เขาได้อยู่ได้หมู่บ้านบ้าง อะไรบ้างทำนองนี้ แต่ที่ทำกินไม่มี
 ที่ทำกินภายในหมู่บ้านนั้นเต็มไปหมด ปรากฏว่าทางราชการบอกว่าไม่เป็นอะไรหรอก
 ให้หากินตามเดิม คือเขตที่ญาติพี่น้อง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย เขามืออยู่ แคว้นไป
 คิดถนนรูปแปดรีไฮเวย์ครับท่านผู้เป็นประธาน แล้วบอกชาวบ้านว่าคุณครับ
 ฝั่งทิศตะวันตกคุณไม่ต้องหากิน แต่ให้คุณหากินตามแถวนี้ แต่คนไม่สักอย่าไปคิด
 ความจริงตรงนั้นมีเขตคลองสองป่าแค่ ๑ ไร่เท่านั้นแหละครับ ชาวบ้านเขา
 ก็ไปจากกลางคนละ ๑ งาน เพื่อปลูกพริก ปลูกมะเขือเท่านั้น ทางป่าไม้ก็ไปทำการ
 จับกุมเขา ในขั้นต้นไปอย่างนี้ก่อน ท่านผู้เป็นประธานบอกว่า คอนเข้าคุณเข้าไป
 เดิมได้เลยไม่เป็นอะไร เข้าไปหากินให้เต็มเลย คอนบ้ายไปบอก

ไปตกลงกับท่านผู้ว่าฯ ไปพูดกับท่านผู้ว่าฯ เป็นอย่างไรครับ จับเข้าห้องซึ่ง
ผลที่สุดไม่มีคนประกัน ผมกับคุณมนตรีเพื่อแทนของผมไม่มีหลักทรัพย์ จะให้ชาวบ้าน
ไปประกันได้อย่างไรเล่า ไปบอกให้ป่าไม้ ป่าไม้ก็บอกว่าเจ้านายเขาสั่งมา ผมไป
ถามตัวป่าไม้ ป่าไม้ก็บอกผมไม่ได้สั่ง เรื่องจะกลายเป็นผู้ต้องหา ครั้งก่อนในสมัย
เมื่ออาจารย์คึกฤทธิ์ ปราโมช สั่งให้ปล่อย อัยการสั่งไม่ฟ้อง ที่นี้ท่านองเดียวกัน
ครับจะไปกล่าวหาว่าพวกนี้เป็นคอมมิวนิสต์ไม่ได้ ถ้าเขาเป็นคอมมิวนิสต์เขาอยู่
ข้างถนนรูปเปอร์โซเวียตได้อย่างไร ท่านผู้เป็นประธาน บรรดาเจ้าหน้าที่
เป็นคนฉลาดใส่ให้เขาเป็น เขาไม่มีที่ทำกิน เมื่อเป็นอย่างนี้ครับท่านผู้เป็นประธาน
ที่เคารพ ผมขอกราบเรียนท่านผู้เป็นรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่งว่า ขอให้ไปสอบถาม
ที่จังหวัดลำพูน ๓ ผู้ต้องหาท่านจะดำเนินทนายอย่างไร ใครเป็นคนสั่งจับกุม
เห็นเมื่อวันที่ ๑ นี้จะจับกุมอีกครั้งหนึ่ง ผมบอกถ้าจับกุมผมจะไม่ประกันเด็ดขาด ผม
บอกให้เลยว่าไม่พึงไปข้างหนึ่งข้างใดก็คอยดู เพราะเหตุครั้งที่แล้ว ผมบอกตรง ๆ
ว่าผมเห็นใจรัฐบาลไม่อยากจะให้เรื่องแดงขึ้นมาไม่เป็นเรื่องอื้อฉาวขึ้นมา หรือชาว
หนังสือพิมพ์มวลชนอะไร ผมก็ไม่อยากจะให้เอิกเกริกขึ้นมา แต่จำเป็นอย่างไร
ต้องวิ่ง เข้าไปประกันเขาเอาคุณมนตรีกับผมไปเซ็นประกันทั้ง ๓ คนออกมา จะเป็น
จะคายอย่างไร ก็ยินดีที่จะยอมรับในภาวะอย่างนั้น อีกอำเภอหนึ่งที่ใกล้เคียง
กับที่เกิดเหตุนี้ ผมเรียกว่าคันทนจะจะไปแคมป์คุมขังให้กับเขาหังคำบลครับ ท่าน
ผู้เป็นประธาน เป็นเขตป่าสงวนหมก คืออำเภอแม่ทา ขอให้ท่านรัฐมนตรี
ไปเรียนตามว่าคำขอละไร ไม่ต้องให้ผมบอกในที่นี้หรือไม่ว่าจำเป็น แต่หมู่บ้านนี้ครับ
หมู่บ้านก็เพื่อนของผมที่ เขาไปเสนอบอกว่าหังหมู่บ้านหรือบางแห่งเป็นหมู่บ้านยัง เป็น -
เขตป่าสงวน เป็นเรื่องจริงครับ เข้าอยู่ทั้งโคกมู๋ ยา คา ยายมาแล้ว ความจริง
จังหวัดตากกับลำพูนก็ติดกัน แต่เหตุการณทุกอย่างภาพพจน์เหมือนกันครับ ท่านผู้
เป็นประธาน แล้วคนเหล่านี้เกี่ยวนี้จะทำอะไรไม่ได้บอกเป็นเขตป่าสงวน มากยิ่ง

กว่านั้นครับ เจ้าหน้าที่กำเริบยิ่งกว่านั้นอีก เขาได้ไปย้ายหลัก ย้ายหลักคือหมายความว่า ย้ายหลักนี้มีหลักหมุดของมันเป็นอีกประมาณ ๑ กิโลเมตร ๒ กิโลเมตร เลย เข้าย่านไปหมดเลย เสร็จแล้วบอกหมู่บ้านทั้งหมดนี้เป็นเขตป่าสงวน ท่านลองศึกษาให้คิ
 ผืนแผ่นดินของเขาในฐานะที่เขาเป็นประชาชนคนไทยแล้วจะให้เขาไปอยู่ที่ไหน ปัญหา
 อย่างนี้เราไม่ต้องไปสู้รบในต่างประเทศอะไรโหมมากนัก สู้รบในปัญหาที่เจ้าหน้าที่ของ
 เราทำละเพะอยู่ในขณะนี้ดีกว่าเพื่อเป็นการช่วยแก้ไข ผมจำได้นะครับ
 พวกผู้แทนด้วยกันที่อยู่ในคณะกรรมการพิจารณาประมาณ ท่านรัฐมนตรี
 พุทธิในที่ประชุมงบประมาณเลยที่เดียวบอกว่า ผมนะในฐานะรัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ รับรองจะไม่ให้ชาวบ้านเคียดแค้นเคียดขาคีในเรื่อง -
 ปัญหานี้ แต่ปรากฏว่าเดี๋ยวนี้ยังแก้ไขไม่ได้ ผมก็ขอฝากท่านผู้เป็นประธาน
 มาถึงท่านรัฐมนตรี ถึงแม้ว่าวันนี้ท่านนายกรัฐมนตรียังไม่มา ก็ขอให้ไปจัดการ
 ที่จังหวัดลำพูน ๓ ผู้ต้องหาใครเป็นคนสั่งจับ เรื่องนี้จะไปถึงไหน เมื่อถึงโรง
 ศาลแล้วต้องถึงแน่เสร็จแล้วออกวันที่ ๑ จะไปจับอีก ผมก็บอกว่าถ้าไปจับอีกที่
 ผมจะให้รัฐบาลไปประกัน ผมอยากจะทำลูกน้องของรัฐบาลนี้ ทำไมทำละอย่างนี้
 ผู้ว่าฯ สั่งให้หรือไม่ หรือป่าไม้เป็นคนสั่ง ขอกราบเรียนท่านนี้ครับ

นายคณิน บุญสุวรรณ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
 คณิน บุญสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคกิจสังคม กระทบ
 ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้เสนอญัตติเกี่ยวกับเรื่องนี้เข้า
 สู่การพิจารณาของสภา และในเวลาเดียวกันกระทบก็ขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณา
 อนุญาตบรรจุเรื่องนี้เข้าไว้เป็นเรื่องด่วน กระทบเห็นว่าเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญที่รัฐ
 บาลน่าจะต้องรีบแก้ไขโดยเร่งด่วนที่สุด ความจริงเรื่องทำนองเดียวกันนี้ ทาง
 จังหวัดชลบุรี ก็มีปัญหามากทีเดียว โดยเฉพาะอย่างยิ่งอำเภอบางละมุง ที่ตำบล
 เขาไม้แก้ว ที่ดินซึ่งราษฎรทำกินมาเป็นเวลานานสิบ ๆ ปี เป็นเขตป่าสงวนทั้งสิ้น

นับเป็นจำนวนแสน ๆ ไร่ กระทบได้รับคำร้องเรียนจากราษฎรว่า ถูกเจ้าหน้าที่
 คำรวจจับ เกี่ยวกับเรื่องการปลูกป่า และในเวลาเดียวกันราษฎรเหล่านั้น ต้องการที่
 จะยกขบวนเข้ามาพบ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ แต่กระทบได้
 ขอร้องไว้อย่าเข้ามาเลย และกระทบก็ได้ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล เมื่อประมาณเกือบ ๒
 เดือนที่แล้ว แต่กระทู้ถามของกระทบยังไม่ได้รับคำตอบ คงอีกสักประมาณ ๖ - ๗
 เดือนคงจะได้รับคำตอบ อันนี้เป็นกระบวนการนิติบัญญัติซึ่งกระทบก็ไม่ทราบว่าเกี่ยว
 เป็นอะไรไปแล้ว ถ้าจะต้องรีบเสนอเรื่องอะไรเป็นเรื่องด่วนก็มักจะเสนอเป็นนิติ
 ทิวเชิงทางสภาที่พิจารณา สำหรับเรื่องนี้รับ ทำประธานที่เคารพ
 รัฐบาลกระทบเองไม่แน่ใจว่ารัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ รัฐบาลในขณะนี้ประกาศ
 เป็นนโยบายว่า จะต้องช่วยเหลือราษฎรโดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวไร่ ชาวนาในชนบท
 ทำประธานที่เคารพ ผู้ที่อยู่ในเขตป่าสงวนเกือบ ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์รับเป็นชาวไร่
 กระทบขออนุญาตยกตัวอย่างที่ตำบลเขาไม้แก้ว อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี
 ราษฎรเหล่านั้นประกอบอาชีพการทำไร่ ไร่ที่เขาทำก็คือโรมันกับไร่อ้อย ซึ่งเป็น
 ผลผลิตซึ่งนำรายได้เข้าสู่ประเทศปีละมาก ๆ แต่ในเวลาเดียวกันราษฎรเหล่านั้นต้อง
 ประสบกับความเดือดร้อนเกี่ยวกับการปลูกป่าของทางราชการ ทางราชการ
 มีนโยบายการปลูกป่ามาตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ ซึ่งแน่นอนครับ ทุกคนตระหนักดีว่า
 เป็นความจำเป็น เป็นความสำคัญอย่างยิ่งก็ว่าในอันที่จะรักษาต้นไม้ลำธารไว้ เพราะ
 ว่าสภาพป่ากำลังจะหมดไปทุกที แต่ทำประธานที่เคารพ นโยบายนั้นดี แต่ทางปฏิบัติ
 เจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทำอะไรครับ วิธีการที่เจ้าหน้าที่เข้าไปปลูกป่าก็คือ เข้าไป
 ปลูกในเขตซึ่งราษฎรได้ทำกินอยู่แล้ว ราษฎรได้ไถจนเรียบร้อยได้ลงพืชไร่ไว้ แต่
 เจ้าหน้าที่เอากล้าไปปลูก พอราษฎรเหล่านั้นเอาควายไถไปโค่นเข้าก็โค่นจับ สิ่ง
 ต่าง ๆ เหล่านี้ ก่อให้เกิดความรู้สึกเคียดแค้นชิงชัง ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็น
 ศัตรูต่อรัฐบาล ซึ่งกระทบเชื่อแน่ว่าไม่ลำพังแต่เฉพาะจังหวัดตาก จังหวัดลำพูน

และจังหวัดชลบุรี เท่านั้น ทั่วประเทศขณะนั้นราษฎรกำลังประสบกับปัญหาเช่นนี้ แม้
 เกี่ยวกับ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ระดมคิดไปว่ารัฐบาลขณะนั้นกำลังคอยที่จะให้ราษฎร
 เดินทางมาที่ม้งด้วยวิธีทางที่ไม่เป็นประชาธิปไตยโดยกระนั้นหรือ แม้กระทั่ง
 เมื่อ ๒ วันที่แล้วกระผมไปที่จังหวัดชลบุรี ที่ดินในเขตเวนครินเช่นเดียวกับที่แหลมฉบังที่
 กำลังจะสร้างท่าเรือน้ำลึกซึ่งได้เวนคืนที่ดินของราษฎรไปแล้วบางส่วน ก็ยังไม่ได้
 จ่ายเงินชดเชย เนื่องจากยังไม่เป็นที่ตกลงกัน บางส่วนที่กำลังอยู่ในระหว่างที่ราษฎร
 กำลังร้องเรียนขอยกเว้น แต่ว่ารัฐบาลยังไม่มีความตกลงแน่นอนว่าจะดำเนินการสร้าง
 ท่าเรือน้ำลึกเมื่อไร แล้วก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหของราษฎรที่กำลังจะไม่มีที่ทำกิน
 ได้อย่างไร ราษฎรเหล่านั้นเองกำลังจะยกขบวนมาพบท่านนายกรัฐมนตรี กระผม
 ก็ห้ามไว้เช่นเดียวกัน และก็คงจะต้องทำเป็นหนังสือถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี หรือ
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม แต่ก็คงจะได้รับการเช่นเดียวกับที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติจากจังหวัดตากได้รับคือ คำพูดอันสวยหรู แต่ในทางปฏิบัตินั้นก็จะเป็นไป
 อย่างเดิม ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผมกำลังสงสัยครับ สงสัยว่า
 เวลาที่รัฐบาลเป็นนายของข้าราชการหรือข้าราชการ เป็นนายของรัฐบาลกันแน่ รัฐบาล
 ประกาศนโยบาย รัฐบาลประกาศมาตรการอย่างแน่นอนเด่นชัด แต่ว่าข้าราชการ
 ปฏิบัติงาน ค่าเนืองงานในทางที่ส่วนทางอยู่ตลอดเวลา ค่วยเห่ค้อย่างนี้ กระผม
 ขอสนับสนุนคดีและข้อ เสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดตาก ที่ให้รัฐบาล
 กับสภาแห่งนี้ร่วมกันพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหานี้โดยด่วน เพราะว่าท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมขออนุญาตออกนอกเรื่องนิดหนึ่งว่า ปัญหาที่ประเทศชาติกำลังประสบ-
 อยู่ทุกวันนี้ เราท่านทั้งหลายที่อยู่ในกรุงเทพฯ ก็คงจะรู้สึกแต่เพียงว่าเป็น
 ปัญหาเศรษฐกิจ เป็นปัญหาเรื่องความเดือดร้อนทางด้านการเงิน แต่คนแห่ปัญหานั้น
 มาจากชนบท ท่านประธานที่เคารพเพราะประชาชนส่วนมาก ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์อยู่
 ในชนบท เศรษฐกิจที่ทรุดโทรมเดือดร้อนอยู่ทุกวันนี้ก็ เพราะว่าชนบทขาดกำลังซื้อโดย
 ล้นเชิง ท่านหาทำไม่ได้ผล เพราะฉะนั้นเหตุนี้เอง จึงก่อให้เกิดปัญหาในเมือง

ตามขึ้นมา เมื่อเกิดปัญหาในเมืองตามขึ้นมา รัฐบาลซึ่งอยู่ในเมือง อยู่ในกรุงเทพฯ ก็พยายามแก้ไขปัญหายุ่งตรงที่ในเมือง เท่านั้นเอง หากมองลึกลงไปถึงชนบทไม่ อันนี้เป็นลักษณะหนึ่งของการปกครองในระบบรวมอำนาจ ซึ่งทุกคมมักจะมี พึงความสนใจอยู่ที่กรุงเทพฯ เท่านั้น แม้จนครบท่านประธานที่เคารพ ถ้าปล่อยให้ เหตุการณ์เป็นเช่นนี้ไปอีกสักระยะหนึ่ง ความเดือดร้อนของประเทศชาติ จะต้อง เกิดขึ้นอย่างแน่นอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งแยกประชาชนออกจากรัฐบาล โดยการปฏิบัติงานในลักษณะที่สวนทางกับนโยบายของรัฐบาล ของข้าราชการที่ ดำเนินงานอยู่ทุกวันนี้ เพราะฉะนั้น โดยสรุปกระผมจึงขอเรียนอีกครั้งหนึ่ง ขอ สนิมสนุนขอเสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดตากที่ให้รัฐบาลกับสภาแห่งนี้ ร่วมกันพิจารณาหาทางแก้ไขปัญหายุ่งเกี่ยวกับการปลูกป่า ซึ่งทำให้ราษฎรที่อยู่ใน เขตป่าสงวนนี้เกิดความเดือดร้อนโดยถ้วนทั่วสุด ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสีหนาท ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย จังหวัดชัยภูมิของกระผม นั้น ท่านประธานสภาที่เคารพ เป็นจังหวัดหนึ่งและ เชื่อว่าหลาย ๆ จังหวัดอย่างที่ท่านผู้เสนอพูดถึงความมากเข้าสู่สภานี้ ได้กราบเรียน ท่านประธานสภาแล้ว เริ่มตั้งแต่กระผมเข้าไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่ วันที่ ๒๒ เมษายน เป็นต้นมา สิ่งแรกที่กระผมได้รับการร้องเรียนจากประชาชน คือปัญหาการปลูกสร้างสวนป่าโดยเจ้าหน้าที่ของ ออป. ซึ่งไปประจำ ณ จุดต่าง ๆ ในจังหวัดชัยภูมิของกระผมนั้น ได้กระทำการข่มขู่ทารุณ ท่านประธานสภาที่เคารพ หนังสือจำนวนมากจากประชาชนในอำเภอคอนสาร ในอำเภอหนองบัวแดง ซึ่งเป็นเขตที่ฝ่ายตรงกันข้ามดำเนินการรุนแรงยิ่งขึ้นทุกวัน ส่งถึงกระผมเข้ามา เป็นประจำ กระผมได้รับโทรศัพททางไกลจากประชาชน ซึ่งอุตสาหกรรมเดินทางจาก จังหวัดชัยภูมิ ไปโทรศัพททางไกลที่ตัวจังหวัดขอนแก่น เพราะจังหวัดชัยภูมิเขต ๒

ของกระผมเน้นไม่มีโทรศัพท์ทางไกล แจ้งให้กระผมทราบว่า เมื่อไม่กี่ชั่วโมงมานี้
 เจ้าหน้าที่ปลุกสร้างสวนป่า ได้นำรถแทรกเตอร์เข้าไปไถพืชไร่ซึ่งกำลังออกงามของ
 เขา และนอกเหนือจากนั้นที่หาจุดจิตใจที่สุด ทำประธานครับ คือได้ไถกระพุ่มนา
 ของเขาค้วย ทำให้เครื่องมือ เครื่องใช้ในภารเกษตรของเขาได้รับความเสียหาย
 ที่นอน ผ้าห่มขาดกระจุยกระจาย หม้อข้าวหม้อแกงต้องเสียหาย กระผมก็ตอบว่า
 กระผมจะรับเรื่องนี้ไว้แล้วนำเสนอให้รัฐบาลได้รับทราบ กระผมขอประทาน
 กราบเรียน นอกเหนือจากนี้ประชาชนของกระผมจำนวนหนึ่ง ยังถูกอาชญากรรมของ
 เจ้าหน้าที่ป่าไม้จับกุมหลายคน เหตุผลอื่น ๆ ที่กระผมกราบเรียนมานี้ ทำให้
 กระผมต้องทำหนังสือควมมากถึง ทพฉา นายกรัฐมนตรี และ ทพฉา รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ กราบเรียนให้ทราบถึงปัญหาความเดือดร้อน
 ของประชาชนในจังหวัดชัยภูมิของกระผม ฉบับแรก ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๒๒
 และในวันเดียวกันกระผมก็ได้นำหนังสือฉบับข้อความเหมือนกันกราบเรียนถึง ทพฉา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ต่อมากระผมยังไม่ได้รับทราบผล
 จากทางรัฐบาลว่าตัดสินใจอย่างไร ก็มีปัญหาก่อเกิดขึ้นมาอีกคือ บุกรุกเข้าไป
 คัดต้นกล้วยของประชาชนจำนวนมาก ประชาชนได้ยกมือสืบนิวไต้หวันกรบขอร้อง
 ก็ไม่ยอม เพราะว่าเจ้าหน้าที่นั้นขมขู่ บอกไม่ได้ ขณะขมขู่ ท่านประธานครับ
 สภาพการยี่น การผูกกับประชาชน มีอาวุธติดตัว ประชาชนกลัวต้องวิ่งหนี เขา
 คัดต้นกล้วยทำลายต้นกล้วยไปหมด กระผมได้ทำหนังสืออีก ๑ ฉบับ ลงวันที่ ๒๐
 มิถุนายน ๒๕๒๒ แล้วต่อมาก็มีปัญหาก่อเกิดขึ้นมาอีกจนกระทั่งต้องทำหนังสือควมมาก ของ
 กระผมอีก ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๒๒ ต่อมาทางรัฐบาลได้ดำเนินการสั่งการ
 ให้มีการประชุมกัน ๗ ที่ว่าการอำเภอคอนสารของจังหวัดชัยภูมิของกระผม มี
 เจ้าหน้าที่ไปคือตัวแทนกรมป่าไม้ โดยให้ท่าป่าไม้ เขตนครราชสีมา ตัวแทน
 ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ เจ้าหน้าที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ เจ้าหน้าที่

โครงการปลูกสร้างสวนป่า นายอำเภอคอนสาร เจ้าหน้าที่หลายฝ่าย ตัวกระผมเอง และประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไปร่วมประชุมกันในวันนั้น คือวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๒๒ ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อน อย่างที่กระผมกราบเรียนท่านประธาน มาแล้ว มาครบทุกคน ณ ที่นั้นต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่กระผมกราบเรียนมาแล้วตั้งแต่คน กระผมได้อ่านคำร้อง เรียนของ เขาต่อหน้าเจ้าหน้าที่เป็นข้อ ๆ ว่า

ข้อ ๑ วันที่เท่านั้น เวลาเท่านั้น นางนั้น นายนั้น ได้รับความเดือดร้อนอย่างนั้น ถูกรถแท็กซี่เทอร์โกโร่ ไทพีซีไร่ ไถกระท่อมนา และวันนั้น เวลานั้นได้รับการถูกยิงจากเจ้าหน้าที่ปลูกสร้างสวนป่า นายยืนยันกันต่อหน้า เจ้าหน้าที่ที่ตอบประชาชนของกระผมว่าอย่างไรท่านประธานครับ ตอบว่า เป็นความผิดส่วนบุคคลไม่รูจะทำอย่างไร ผิดไปก็จะชดใช้ให้ นี่คือคำตอบ ท่าน ประธานสภาที่เคารพ กระผมได้สะอึกในคำตอบเหล่านั้น เขาขับเขาไถประชาชน ออกจากพื้นที่ทำกิน ท่านประธานสภาที่เคารพ นายอำเภอคอนสารยืนอยู่ทันทันด้วย กระผมได้ถามว่าปัญหาการชี้เขตนี้ทำอย่างไร นายอำเภอคอนสารชี้แจงโดยทันทีว่า เจ้าหน้าที่ ออป. ซึ่งไปทำหน้าที่ปลูกสร้างสวนป่านั้นไม่ได้มาขอความร่วมมือกับทาง เจ้าหน้าที่อำเภอ ท่านนั้น ผู้ใหญ่บ้านเลย เมื่อมาถึงก็ตั้งหน่วยไว้ ท่านประธานครับ แล้วก็ออกชี้เขตโดยทันที โดยไม่ทราบว่าเขาทำกินปลูกสร้างไว้แต่อย่างใด ชี้กัน ความลำพัง ประชาชนกรวยไหว่ขอร้องก็ไม่ยอม ชี้เขตเอาแต่ลำพัง นายอำเภอ คอนสารได้บอกกระผมว่า ทางที่ถูกที่ควรแล้วเจ้าหน้าที่ ออป. ควรจะไต่มาขอ ความร่วมมือกับทางอำเภอ แล้วทางอำเภอจะเรียกประชุมผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น เจ้าหน้าที่ปกครองท้องถิ่น และประชาชนซึ่งมีที่ทำกิน ณ ที่ที่เจ้าหน้าที่ ออป. จะทำ การปลูกสร้างสวนป่า ถ้าหากทำอย่างนี้ไปชี้เขตโดยการร่วมมือร่วมใจของประชาชน ผู้ใหญ่บ้าน ท่านนั้น นายอำเภอ เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ปัญหาเหล่านี้จะไม่เกิดขึ้น ก็ชี้กัน ไปเรื่อย ๆ บางแห่งยังมีบ้านคน อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อก่อนได้กราบเรียน ท่านประธานแล้ว เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ยังเกิดขึ้น ท่านประธานสภาที่เคารพ

ปัญหาความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ ออป. กับเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นไม่มีเลย ซีเซต ณ ที่ทำกินของประชาชนโดยไม่ว่ากันว่าเขาจะเดือดร้อนอย่างไร ประชาชนที่ทำกินแต่เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น เพื่อที่จะประทังชีพของเขา ท่านประธานสภาที่เคราฟ นอกเหนือจากนั้นยังมีเจ้าหน้าที่อีกส่วนหนึ่งซึ่งขึ้นกับกรมป่าไม้ คือเจ้าหน้าที่อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ ขณะนี้ไปตั้งจุดอยู่ที่ตำบลหนึ่ง ณ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ จังหวัดชัยภูมิ ประชาชนของกระผมก็มองออกเนื่องจากจะลำบาก เพราะว่าน้ำท่าไม่มีแล้ว ใคู้ทึศลำน้ำพรหมซึ่งเคยอุดมสมบูรณ์ อำเภอเกษตรสมบูรณ์ เรียกว่าสมบูรณ์ทางการเกษตร ปัจจุบันนี้ไม่สมบูรณ์เพราะลำน้ำพรหมนั้นชาวชัยภูมิส่วนหนึ่ง ใคู้ทึศให้เป็นเขื่อนใหญ่ สร้างโรงไฟฟ้าขนาดใหญ่ให้ประชาชนส่วนใหญ่ที่ใช้ไฟฟ้า ซึ่งความเป็นจริงแล้วชาวชัยภูมิของกระผมไม่ได้ใช้ไฟฟ้าเท่าไร ท่านประธานสภาที่เคราฟ เจ้าหน้าที่อนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าไปตั้งจุดอยู่ ห้ามประชาชนเข้าป่าโดยเด็ดขาด การทำไร่ ทำนาไม่ได้ผลเขาไม่มีอะไรจะทำกิน ท่านประธานสภาครับ เขาจะต้องเข้าป่าไปเก็บยอดผักเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปเก็บเห็ด บางทีหน้าฝนไปหาอึ่งอ่างในป่า ถูกเจ้าหน้าที่อนุรักษ์พันธุ์ป่าไม้ให้เข้าไป เขาจะกินอะไรท่านประธานสภาที่เคราฟ นี่คืปัญหาซึ่งแน่นอน กระผมจะไม่พูดยืดยาวมากกว่านี้ จะเปิดโอกาสให้ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านหลายจังหวัดซึ่งได้รับความเดือดร้อนอย่างนี้ กระผมเห็นด้วยที่สภานี้จะต้องพิจารณาเรื่องนี้เป็นถาวรเร่งด่วน เพราะผลผูกพันจะต้องเกิดขึ้นแน่นอนระหว่างเจ้าหน้าที่กับราษฎร ระหว่างรัฐบาลกับราษฎร ปัญหาความแตกแยก ความห่างเหิน ความหมองเหม็นต่อกัน หิตหลังให้กันจะเกิดขึ้น ท่านประธานสภาที่เคราฟ และจะเป็นผลดีกับความสามัคคีกับความสงบได้อย่างไร โดยเฉพาะจังหวัดชัยภูมิของกระผม หลายครั้งที่เป็นเขตแทรกซึม และมีการปฏิบัติกรอย่างรุนแรงยิ่งขึ้น กระผมขอประธานกรรมาธิการเรียนท่านประธานสภาที่เคราฟ ขอฝากเรื่องนี้ไว้เพื่อสภานี้จะได้พิจารณากันให้ถ่องแท้และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนต่อไปด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายยุทธกิจ เจนปรมกิจ พรรคกิจสังคม จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ด่วนอื่น
 กระผมใครขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมขอสนับสนุนมติความเห็น
 ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดตาก เรื่องความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับการ
 การปลูกป่าของรัฐบาล ซึ่งกระผมเชื่อว่าความเดือดร้อนของราษฎรในประเด็นนี้ไม่
 ใช่เฉพาะเจาะจงที่จังหวัดตาก กระผมเชื่อว่าจะมีทุก ๆ จังหวัดใน ๗๖ จังหวัด
 ของประเทศไทยก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาการปลูกสวนป่าของรัฐบาล
 ตัวกระผมจำได้ว่า เมื่อครั้งที่ตัวกระผมเป็นกรรมาธิการพิจารณางบประมาณในปี
 พิจารณาดังประเด็นเกี่ยวกับทางรัฐบาลของงบประมาณปลูกป่าจำนวน ๕ แสนไร่พวก
 เรากรรมาธิการทุก ๆ ท่านในคณะกรรมการพิจารณาประมาณนั้น รวมทั้ง
 ตัวกระผมด้วยได้หยิบยกปัญหาเรื่องความเดือดร้อนของประชาชนอันเนื่องเกิดจาก
 โครงการปลูกป่าของรัฐบาลนี้มาพูด และกระผมจำได้ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงเกษตรฯ ซึ่งบังเอิญท่านที่นั่งอยู่ในที่นั้นด้วยได้ชี้แจงในคณะกรรมการ
 พิจารณาประมาณว่า รัฐบาลจะหลีกเลี่ยงไม่ให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน
 ท่านประธานครับ กระผมก็ไม่ทราบว่าการรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านคง
 จะจำได้ ที่ท่านได้ชี้แจงกับพวกกระผมไปเช่นไร และก็ไม่ได้ทราบว่าคำยืนยันของท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ นั้น ท่านได้บอกกล่าวไปหน่วยงานต่าง ๆ
 ซึ่งรับผิดชอบในการนี้บ้างหรือเปล่า และขณะนี้เมื่อมีข้อเท็จจริงว่าประชาชนเริ่ม
 ประสบความเดือดร้อนเนื่องจากโครงการปลูกป่าของรัฐบาลแล้ว กระผมก็ไม่
 ทราบว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ จะหามาตรการแก้ไข
 ความเดือดร้อนให้ประชาชนเช่นใด ท่านประธานที่เคารพ กระผมยอมรับว่า
 ประเทศชาติเราจำเป็นต้องเร่งรัดปลูกป่าเพื่อทดแทนป่าที่ถูกทำลายไป แต่
 ท่านประธานที่เคารพ เราต้องยอมรับข้อเท็จจริงอีกคำหนึ่งก็คือว่า ขณะนี้ประชาชน
 ที่อาศัยอยู่ในชนบทไร่ที่ทำกินเป็นจำนวนมาก ที่ประชาชนไร่ที่ทำกินเช่นนี้ก็อาจจะ

เกิดจาก ๑. พลเมืองประเทศเราเพิ่มขึ้น ๒. ที่ดินต่าง ๆ ตกไปอยู่ในความ
ถือครองของนายทุนเป็นส่วนใหญ่ ในเมื่อประชาชนไร้ที่ดินทำกิน ก็มีความจำเป็น
จะต้องชวนชวายหาที่ดินมาเพื่อทำกินต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น เราจะถือว่าประชาชน
เหล่านั้นไปบุกบุกป่าเพื่อทำลายป่ามาเป็นที่ดินทำกินนั้น กระผมจำไม่เป็นกรรมนัก
เพราะคนไทยทุกคนที่เกิดในแผ่นดินไทยนั้นย่อมจะต้องมีส่วนในที่ดินที่ตนเกิดมาด้วย
เอาละครับท่านประธานครับ สำหรับประเด็นปลูกป่านี้กระผมมีความจำเป็นประการ
หนึ่ง อยากจะกราบเรียนขอเท็จจริงผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระ-
หวางเกษตรฯ ประเด็นที่กระผมจะกราบเรียนนั้น คือประเด็นของภาคใต้
ของกระผม ท่านประธานครับ เวลานี้ตัวเลขของกรมป่าไม้ยอมรับว่า ทางภาคใต้ชั้น
ป่ายังอุดมสมบูรณ์กว่าภาคอื่น แต่ขอเท็จจริงนั้นป่าที่ยังคงปรากฏอยู่ทางภาคใต้นั้น หา
ไปป่าธรรมชาติ ซึ่งกรมป่าไม้ได้รับผิดชอบในการรักษาถ้าหากไม่ แต่ป่าของทางภาคใต้
จำนวน ๑๐ กว่าล้านไร่ นั้นเป็นส่วนยางพารา เป็นสวนมะพร้าว เป็นสวนปาล์ม
สวนกาแฟ หรือสวนผลไม้ซึ่งประชาชนทางภาคใต้ปลูกขึ้นมาเอง แล้วป่าที่ประชาชน
ทางภาคใต้ปลูกขึ้นมาี้ กระผมเชื่อว่าได้ผลยิ่งกว่าสวนป่าที่ทางราชการทำเสียอีก
ท่านประธาน ในเมื่อเราอยากจะให้มีป่าที่เขียวชอุ่มทั่วประเทศไทยแล้ว ภาคใต้นี้
หากรัฐบาลเปิดโอกาสให้ประชาชนที่ยังไร้ที่ทำกินเข้าไปทำการปลูกป่าเศรษฐกิจ คือ
จะเป็นต้นยางพาราก็ดี มะพร้าวก็ดี กะพี้ก็ดี หรือปาล์มก็ดี กระผมว่าจะได้ผล
มากกว่าปล่อยให้ทางราชการไปทำสวนป่า แล้วอีกอย่างหนึ่ง ไม่ยืนยันดังกล่าวนั้น
กระผมกราบเรียนมาไฉน ยังได้ผลทางเศรษฐกิจอีกมากครับท่านประธาน แต่กระผม
ก็ไม่ทราบว่า เป็นเหตุผลกลใดทางรัฐบาลมีแต่ไปทำลายประชาชนที่เข้าไปช่วยสร้าง
ป่าให้ แต่ที่นายทุนไปขอเช่าที่จากกรมป่าไม้ เข้าไปทำสวนปาล์มในป่าเสื่อมโทรมที่หนึ่ง
เป็นหมื่นไร่ ทางรัฐบาลและกรมป่าไม้กลับอนุญาตไป นายทุนดังกล่าวที่เข้าไป
เช่าที่ป่าสงวนที่ไร้สภาพเพื่อไปปลูกปาล์มนั้นกลับไปได้รางวัลที่อาศัยอยู่ในที่ดินดังกล่าว
นั้น โดยอาศัยข้อกฎหมายเข้าไปบุกได้ ขณะนี้ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีของกระผมก็เกิดขึ้น

ซึ่งขณะนั้นกระผมทราบว่า ส.ส. ร่วมพรรคกระผมในเขต ๒ คือคุณภิญญาได้รับ
 คำร้องเรียนจากราษฎรจำนวนเป็นพัน ๆ รายว่า ถูกนายทุนที่ไปเช่าที่ป่าสงวน
 เพื่อจะทำสวนป่าล้มเข้าไปจับไล่เขา ทำประชาน นี่หรือครับความเป็นธรรม
 ที่นายทุนขอเช่าเป็นหมื่น ๆ ไร่ ให้เช่า ที่ราษฎรไปอาศัยที่ป่าสงวน ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่
 เพื่อทำกินแล้วก็สร้างให้แก่ทางรัฐด้วย กลับถูกไล่ ถูกจับ กระผมก็ไม่ทราบว่าคนไทย
 มีสิทธิน้อยกว่านายทุนต่างชาติเช่นนี้หรือท่านประธาน ท่านประธานที่เคารพ
 ทางภาคใต้ของกระผมนี้ ปลูกสวนป่าเสียทีเถอะ แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชน
 เขามีสิทธิเข้าไปถือครองที่ดินและปลูกป่าคนละ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ชั่วเวลาไม่กี่ปี
 ป่าจะเขียวชอุ่มทั้งภาคใต้ และเราจะเพิ่มผลผลิตทางด้านการทำกระดาษก็ มะพร้าวก็
 ปาล์มก็ ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศชาติเรานับวันจะมากขึ้น แล้วโปรดหยางพารา
 ในภาคใต้ กระผมใครถือโอกาสนี้กราบเรียนผ่านประธานไปทางท่านรัฐมนตรีที่
 อยู่ตรงนี้ และรวมทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วย รัฐบาลไม่เคยเหลียวแลช่วยเหลือ
 หรือปกป้องชาวสวนยางพาราเลย ถ้ารัฐบาลจะอ้างว่ามีองค์การสงเคราะห์การทำ
 สวนยาง เพื่อจะให้ทุนแก่ชาวสวนในภาคใต้อย่างเก่าเพื่อปลูกยางใหม่นั้น ก็ไม่ใช่
 รัฐบาลช่วยเหลือหรือครับ ทุนนั้นมาจากค่าคงซึ่งรัฐบาลเก็บจากชาวสวนต่างหาก
 และภาวะราคายางพาราในขณะนี้ กระผมเชื่อว่า โครงการที่จะปลูกยางใหม่
 เพื่อทดแทนยางเก่านั้นคงไม่ไฉด เพราะประชาชนชาวสวนยางของประเทศเรา
 ต่างกันกับทางประเทศมาเลเซีย กล่าวคือชาวสวนของเราแต่ละคนนั้น มีสวนยาง
 พาราคนละ ๕ ไร่ ๑๐ ไร่ ถ้าจะโค่นยางเก่าเพื่อปลูกยางใหม่นั้น ๕ - ๖ ปีกว่า
 จะรวยยางโต เขาเอาอะไรรับประทานครบท่านประธาน ไม่ไฉดครับ ถ้าหาก
 ไม่ไฉด ทางรัฐบาลควรจะทำเงินสักก้อนหนึ่ง เพื่อให้ประชาชนผู้ที่มีที่ดินแต่ยังไม่
 ไม่มีการเพาะปลูกอะไร ยืมไปเพื่อจะปลูกยางพาราก็ มะพร้าวก็ ปาล์มก็
 ทำประชานครับ นั่นแหละจะสร้างอำนาจครองให้เรากลายเป็นประเทศผู้ผลิตยาง
 รายใหญ่ได้ และต่อมาถึงประเด็นราคายางในภาคใต้ กระผมไม่ทราบว่ารัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่มันอยู่ในไต้หวันบ้างหรือเปล่าว่า เวลาข้าวสวนยางพารา
ขายยางแผ่นดิบในราคาก็โลกรวมละ ๑๒ บาทเศษ ๆ ซึ่งลดลงมาจากเดิมก็โลกรวม
ละ ๕๐ สตางค์ ทั้ง ๆ ที่ราคายางในตลาดโลกขณะนี้มันวันจะขึ้นไป และรัฐบาล
มีมาตรการที่จะช่วยเหลือหรือไม่ รัฐบาลอ้างว่าปีนี้เป็นปีเกษตรกร จะประกันราคา
ที่ช่องทางเกษตรกรทุกประเภท แต่ยางพารารัฐบาลไม่เคยช่วยเหลือเลย กลับพูดว่า
ไม่จำเป็นต้องประกันเพราะราคาก็อยู่แล้ว นี่ราคาสลากลอกนะครับ แต่
ประเทศไทยเราขายยางพาราเสียเปรียบมาเลเซียเท่าไร เสียเปรียบสิงคโปร์
เท่าไร ท่านเคยรับทราบปัญหานี้บ้างหรือไม่ ท่านทราบหรือไม่ว่าเวลานี้
โรงงานอย่างต่าง ๆ หรือบริษัทอย่างต่าง ๆ นั้นเป็นบริษัทซึ่งเป็นสาขาของบริษัทใหญ่
ในประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ ซึ่งเอารัดเอาเปรียบกับเราตลอดเวลา ท่าน
ประธานที่เคารพ ทางภาคใต้กระผมที่มีความน้อยเนื้อต่ำใจว่า ถูกรัฐบาลแทบทุก
รัฐบาลทอดทิ้งตลอดมา สำหรับรัฐบาลที่ท่านไม่เหลือวแฉภาคใต้อ้างหรือครับ หรือ
ท่านเห็นว่าภาคใต้อันเป็นอีกประเทศหนึ่ง ไม่ใช่ประเทศไทยก็ให้ไป ท่าน
ประธานครับ กระผมประธานกรรมาธิการเรียนท่านประธานเพื่อฝากต่อไปยังรัฐบาลหลาย
ประเด็นแล้ว โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับการสร้างสวนป่า ซึ่งรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับปากกับพวกกระผมในการประชุมคณะกรรมาธิการ
พิจารณางบประมาณว่า จะไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนนั้น กระผมใคร
ขอประธานกรรมาธิการเรียนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ ขอยืนยันต่อที่ประชุมนี้
สักครั้งหนึ่งว่า ท่านรัฐมนตรียังจะรักษาคำมั่นสัญญานั้นของท่านหรือไม่ ขอขอบคุณ
พันตำรวจตรี อร่าม จงสวัสดิ์ (กำแพงเพชร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมพันตำรวจตรี อร่าม จงสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
กำแพงเพชร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้ร่วมกับเพื่อนสมาชิกเสนอญัตติควมเรื่อง
นี้ คือเรื่องความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับการปลูกป่าของรัฐบาล อันที่จริง
เรื่องความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องที่รัฐบาลปลูกป่านี้ ไม่ใช่มีเฉพาะจังหวัด

กำแพงเพชรจังหวัดเดียวหรือครบ คงมีทุกจังหวัดในประเทศไทย เหมือนกับ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวมาแล้ว สำหรับในจังหวัดกำแพงเพชรนั้น ไม่ว่าจะเป็น
 อำเภอพรานกระต่าย อำเภอเมืองฯ อำเภอชาวมุสลิมบุรีหรือว่า อำเภอคลองขลุง
 แม่กระทั่งถึงอำเภอไทรงาม คลองลาน และถึงอำเภอลานกระบือ ทุกอำเภอล้วน
 แล้วแต่อยู่ในเขตป่าสงวนทั้งสิ้น เราควรจะขยับหลังไปว่าป่าสงวนนั้น เพิ่งมี
 กฎหมายออกมาเมื่อประมาณปี ๒๕๐๓ ซึ่งได้ชี้ชัดป่าสงวนไว้ว่าท้องที่ไหนเขตไหน
 เป็นที่ป่าสงวน ห้ามราษฎรเข้าไปทำกิน หรือเข้าไปหักร้างถางพง ทั่ว ๆ ที่กฎหมาย
 ฉบับนั้นออกมาหลังจากที่ราษฎรเข้าไปอยู่ และทำมาหากินก่อนแล้วด้วยซ้ำไป
 ถ้าเราพูดถึงในแง่ศีลธรรมแล้วกฎหมายฉบับนี้ออกมารุกรานที่ทำกินของชาวบ้าน ซึ่ง
 เข้าไปทำอยู่ก่อนแล้วด้วยซ้ำ แต่ว่าในเมื่อเราเป็นคนไทยเราก็ต้องยอมรับกฎหมาย
 ซึ่งออกมาในประเทศไทย ที่จริงราษฎรเหล่านั้นไม่ใช่คนคือรันหรือคนแกมมะเทรกกะ
 ระเบิดเลย ตรงกันข้ามเสียอีก เขาเป็นคนที่ดีพอและยอมรับนับถือกฎหมายตลอด
 มา แต่เรื่องที่ได้เกิดกรณีขึ้นเพราะว่าเจ้าหน้าที่กลไกของรัฐซึ่งไปปฏิบัติหน้าที่นั้นไม่
 ได้ให้ความเป็นธรรมกับเขาและใช้อำนาจหน้าที่เกินไป ซึ่งพูดถึงหลักการในการ
 ปลุกป่าแล้ว กระผมก็เห็นด้วยว่าเป็นหลักการที่ดี ถ้าเราจะรักษาสภาพต้นน้ำลำธาร
 และภูเขาลำเนาไพรให้ไว้เป็นแหล่งที่เก็บน้ำเพื่อความชุ่มฉ่ำในการที่เกษตรกรจะได้
 รับผิดชอบต่อไป แต่ว่าเจ้าหน้าที่ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องการปลุกป่าสงวนนี้
 ทั่ว ๆ ก็รู้ว่าป่าเหล่านั้นราษฎรเข้าไปทำมาหากินอยู่ก่อนแล้ว ควรจะมีการพูดคุยกัน
 แรกกลับไปใช้อำนาจบาตรใหญ่เข้มแข็งแก่ได้ราษฎรออกไป โดยขาดความเยื่อใย
 อันนี้ละครับเป็นเหตุให้ราษฎรเหล่านั้นรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่าเขาเกิดมาเป็นคนไทยทั้ง
 ที่ เขามกโอกาสที่จะทำมาหากินบนแผ่นดินไทยเสียแล้วหรือ อันนี้ละครับเป็นสิ่งที่
 เราควรจะต้องคิด เพราะว่าในบ้านเมืองของเรานั้นเวลานี้ เราก็รับทราบแล้วว่า
 มีการแย่งประชาชนระหว่างลัทธิคอมมิวนิสต์กับประชาธิปไตย แต่ในเมื่อเขาพยายาม
 ที่เป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยกลับเข้มแข็งแก่เขา ก็เป็นโอกาสของฝ่าย

ตรงข้ามที่จะยึดหรือยึดแย้งเอาประชาชนเหล่านั้นไปได้อย่างง่ายดาย ที่กระผม
 กราบเรียนมานี้เพราะว่ามีตัวอย่าง เกิดขึ้นที่จังหวัดของกระผม ซึ่งราษฎรเหล่านั้น
 ไม่ได้รับความเป็นธรรมไคว้มาหาผู้แทน ทางผู้แทนนั้นเป็นตัวกลางซึ่งยืนอยู่ระหว่าง
 ประชาชนกับรัฐบาล เราพยายามให้ทั้ง ๒ ข้างหันหน้าเข้าหากันและทำความเข้าใจ
 ซึ่งกันและกัน ทั้ง ๆ ที่กฎหมายออกมาแล้วประชาชนจะต้องยอมรับและจะต้องรู้ว่าป่า
 สงวนนั้นเป็นเขตหวงห้าม ที่ทางราชการกำหนดไว้ แคว้นป่าสงวนบางแห่งหมดสภาพ
 ความเป็นป่าแล้ว ต้นไม้ก็ไม่มีถูกตัดไปนานแล้ว และไม่ใช้คนเฝ้าล่าซารควยแต่
 รัฐบาลได้ประกาศว่าจะนำป่าสงวนเหล่านั้น ซึ่งหมดสภาพความเป็นป่ามาแบ่งแยกให้
 กับประชาชนท่ามาหากิน ก็ได้แก่ผู้ค แต่ไม่เริ่มลงมือสักที การที่ไม่เริ่มลงมือสักทีนี้
 ทำให้ประชาชนซึ่งไม่มีที่ทำกินไม่สามารถจะออกขายได้ จึงเข้าไปทำการปลูกพืชไร่
 และบางครั้งเขาไปทำที่รกร้างให้เป็นที่ทำไร่มาเรียบร้อยแล้ว ระหว่างเริ่มต้นทำ
 ก็ไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดไปห้ามปรามหรือบอกว่าเป็นป่าสงวน แต่เขาทำกันเรื่อยเรื่อย
 แล้วเป็นไร่มาเป็นที่อยู่อาศัยแล้ว ก็กลับไปไล่เขา อย่างนี้เป็นต้น จึงเป็นสาเหตุหนึ่ง
 ซึ่งกระผมคิดว่าไม่ใช่เป็นความผิดของ ราษฎร อาจจะมีส่วนพัวพันกับทางราชการที่รู้
 เห็นเป็นใจ หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยเอื้อวงศ์ตั้งแต่แรก ยิ่งกว่านั้นหมู่บ้านบางหมู่บ้าน
 ซึ่งทางราชการบางหน่วยงานก็สนับสนุนให้ประชาชนเหล่านั้นเข้าอยู่ในที่ทำกินและมี
 ใบ ภ.บ.ท. ๖ ให้ด้วย และทางราชการเองก็ไปจัดสรรที่วัดและโรงเรียน
 โดยโรงเรียนเหล่านั้นก็ไค้งบประมาณในการก่อสร้างตัวอาคาร และมีนักเรียนมีครู
 ที่รับเงินเดือนจากทางราชการเข้าไปสอน แต่ปรากฏว่าต่อมาบอกว่าที่เหล่านั้น
 เป็นป่าสงวนก็จะไล่ชาวบ้านซึ่งอยู่ในละแวกนั้นออกไปอีก อย่างนี้เป็นต้น กระผม
 คิดว่าทั้งหมดนี้ที่เกิดขึ้น เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ถูกและการใช้อำนาจที่ไม่ให้
 ประชาชนมีโอกาสได้ร้องขอความเป็นธรรมบ้าง ขาดมนุษยสัมพันธ์ และการที่ไม่
 อธิบายให้เขาเข้าใจเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะว่าเท่าที่พวกกระผมได้เข้าไป
 พบราษฎรนั้น ราษฎรเป็นคนหัวอ่อนและพูดกันรู้เรื่อง แต่ทำไมเจ้าหน้าที่ปลูกป่า

เข้าไปพบกับราษฎรไม่รู้เรื่อง ในเมื่อกระผมพยายามทำตัวเป็นกลางก็ถูกทางเจ้าหน้าที่ทางจังหวัดกล่าวหาว่าผู้แทนเข้าข้างประชาชน ผู้แทนหาเสียง กระผมก็ไม่สามารถจะปฏิบัติอย่างอื่นได้ นอกจากว่าเวลานั้นถูกเลือกตั้งมาโดยประชาชนเรา เราก็ต้องฟังเหตุฟังผลประชาชน การที่ผู้แทนเป็นปากเป็นเสียงแทนประชาชนนั้น เป็นหน้าที่ของผู้แทน ถ้าหากว่าเขาฟังผู้แทนไม่ได้ ฟังกลไกของรัฐบาลไม่ได้ แนนอนเหลือเกินมีมือที่ ๓ ที่จะช่วยเขาอยู่แล้ว และถ้าผู้แทนไม่กระทำหน้าที่นี้ แนนอนเหลือเกินประชาชนจำนวนหนึ่งจะต้องหันเหไปในทางไม่ถูก ไม่ควร อย่างนี้เป็นต้น การที่เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างนี้ กระผมก็ไม่ได้ตั้งใจใจ กระผมได้ทำหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อเดือนธันวาคม และเมื่อต้นเดือนธันวาคม ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้เซ็นคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ไปทางราชการก็ได้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ไป เรื่องของกำแพงเพชรขณะนั้นกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการ และประชาชนก็เริ่มได้รับความเป็นธรรม แต่ยังมีอีกจำนวนมากซึ่งเจ้าหน้าที่ยังไม่ไปถึงและยังไม่ไปจัดการให้ กระผมจึงขอทราบเรียนว่า เรื่องนี้ย่อทำได้ล่าช้า เพราะถ้าเกิดล่าช้าแล้วจะสายเกินแก้ รัฐบาลก็จะแก้ไขอะไรไม่ได้โดยเฉพาะที่บางแห่งจำนวนเป็น ๑๐๐ ไร่ ๑,๐๐๐ ไร่ มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติที่คิดได้ร่วมกับบริษัทเอกชนเข้าไปทำการปลุกสมประดิพัทธ์ แล้วบอกว่าในเมื่อปลุกสมแล้วจะแบ่งให้ชาวบ้านคนละ ๓ ไร่ ซึ่งชาวบ้านไม่รู้เรื่องเลย ในเมื่อปลุกสมแล้วก็จะมาแบ่งให้เขาทั้ง ๆ ที่เขาเองก็บอกว่าเขาพอใจในที่ดินที่เขาได้อยู่ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก แต่ทำไมไม่ให้เขา กลับไปให้เขาในสิ่งที่เขาไม่ต้องการ สนที่ปลุกก็เป็นเรื่องเอกชนด้วย ถ้าหากว่ามีกรณีเบียดเบียนภายหลังสนนั้นขายไม่ได้ เพราะว่าทางราชการโดยเจ้าหน้าที่ปฏิบัติที่คิดบอกว่า จะให้ราษฎรเหล่านี้มีรายได้ในช่วง ๕ ปีได้ปลุกสมเป็นเงินถึง ๑๒๐,๐๐๐ บาท ต่อครอบครัว อันนี้บริษัทเอกชนก็ไม่ได้วางหลักประกันอะไรให้กับทางราชการ หรือประชาชนเหล่านั้น กระผมคิดว่าถ้าหากเพิกเฉยเสียไม่ไปดูแลปล่อยให้บริษัทเอกชนร่วมกับทางเจ้าหน้าที่ที่คิดหรือเจ้าหน้าที่ปฏิบัติไปทำการอย่างนั้นแล้ว อาจจะเป็นการคุ้มครองประชาชน และปล่อยให้ประชาชนทำมาหากินในทางที่ผิด ซึ่งกระผมเกรง

ว่าเหตุการณ์ข้างหน้าจะไม่เหมือนที่คิดไว้ เพราะว่าบริษัทเอกชนเบื้องหน้าเบื้องหลัง
นั้นเขาไม่ต้องการผลประโยชน์จากการปลูกสนหรือกล้วยไม้ แต่เขาต้องการ
ผลประโยชน์ในการหักล้างทางพง ซึ่งเขาจะมีสิทธิได้ไม้และนำไม้เหล่านี้มาขาย
เพราะฉะนั้นก่อนที่สนจะโต เขาก็เอาไม้มาขายและได้กำไรเป็นจำนวนมหาศาล สุก
ท้ายนี้กระผม ก็ขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า ในเมื่อผู้คิดนี้ทุกพรรคทั้งผู้เสนอ
และไม่ผู้เสนอก็คงได้สนับสนุน กระผมคิดว่าทางรัฐบาลควรระวังฟัง เพราะ
เป็นเรื่องที่เกิดทุกมุมเมืองของประเทศไทย ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ เขาวนประยูร (เชียงใหม่) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพอย่างสูง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม นายเจริญ
เขาวนประยูร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคกิจสังคม ก่อนอื่น
ผมขอสนับสนุนมติที่ควนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอเอ่ยนามคือคุณเทือกพงษ์
ไชยนิทัศน์ และพวก

ประเด็นแรกที่ผมใคร่จะขอกราบเรียน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ย่อ ๆ ครับ เพราะว่า
มีคนจะพูดอีกมาก

นายเจริญ เขาวนประยูร (เชียงใหม่) : ผมจะพูดอยู่ที่สุดครับ
ท่านประธาน ขอขอบคุณครับ ที่จังหวัดเชียงใหม่เราก็ประสบปัญหาแบบนี้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเกี่ยวกับการปลูกป่า นอกจากทำความเดือดร้อนตามรายละเอียด ที่เพื่อน
สมาชิกได้พูดกันมาหลายท่านแล้วนั้น ยังมีอีก เพราะเกี่ยวกับการปลูกป่านี้ไป
กระทบกระเทือน นอกจากชาวพื้นราบแล้วยังไปกระทบกระเทือนชาวเขา ซึ่งอยู่
กันมา ๒๐ - ๓๐ ปี หน่วยปลูกป่าเพิ่งไปอยู่ ๓ - ๔ ปี ผมจะขอยกตัวอย่างที่
อำเภอสะเมิง บ้านแม่ตะละ หมู่ที่ ๖ ตำบลยั้งเมิน หน่วยปลูกป่าไปก่อ
ความเดือดร้อน หน่วยปลูกป่านี้ความจริงเพิ่งไปอยู่เมื่อ ๓ - ๔ ปีมานี้ ส่วนชาวเขา
อยู่มา ๓๐ กว่าปีแล้ว ปรากฏว่ามีคนไปถึงสัตว์เลี้ยงของพวกเขาซึ่งอยู่ติดต่อกับ

เขตจังหวัดแม่ฮ่องสอน และอำเภอแม่แจ่ม ในระยะเวลา ๔ ปี ตามที่กระผมได้รับคำร้องเรียนมา วัลฤกษ์ ๑๖๕ ตัว ภายฤกษ์ ๑ ตัว หนูฤกษ์ ๔ ตัว ไปจับของกลางได้ที่บ้านหัวหน้าป่าไม้ คือวัล ๔ ตัว ได้มีการชำระไกล่เกลี่ยกันไปเรียบร้อยแล้ว เกี่ยวกับเรื่องนี้กระผมถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ ควรที่ทางรัฐบาลจะได้กำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของไคร่ระมัดระวัง และเอาใจใส่ในเรื่องเหล่านี้ หลักฐานต่าง ๆ นั้นกระผมจะไม่พูดมาก เพราะว่าท่านประธานก็บอกกว่าขอให้พูดสั้น ๆ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ เป็นความเคียดแค้นที่กระทบกระเทือนถึงชาวบ้าน

ประเด็นที่ ๒ กระผมจะขอพูดถึงป่าสงวน ป่าสงวนนี้กระผมขอจำแนกเป็น ๒ ประเภท เพราะว่าหากจะพูดรวม ๆ ไปแล้วกระผมคิดว่าเรื่องเหล่านี้จะเนิ่นนาน จะไม่มีวันสิ้นสุดที่จะแก้ไข กระผมก็เคยทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของจังหวัดเชียงใหม่เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ตามหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๒ เรื่องก็ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ กระผมเสนอกระทรวงที่ถึงรัฐบาลก็ยังไม่ถึงเวลาที่จะตอบ ก็ขอถือโอกาสนี้พูดเสียเลย ป่าสงวนนี้กระผมขอจำแนกเป็น ๒ อย่างคือ ๑. ป่าสงวนซึ่งทางราชการไปผนวกของชาวบ้าน ซึ่งเขาอยู่มาก่อนการกำหนดเขตป่าสงวน ประเภทที่ ๒ ไปอยู่ตอนหลังกำหนดเขตป่าสงวน เนื่องจากที่ทำกินไม่พอ กระผมใครจะขอให้รัฐบาลได้พิจารณาเหตุผลในกรณีแรกก่อนที่ไปผนวกเอาที่ของชาวบ้าน ซึ่งเขาอยู่มาก่อนกำหนดเขตป่าสงวนเวลานี้มีหลายตำบลที่ร้องเรียนกระผม เช่นที่อำเภอแม่แตง ตำบลเมืองก๊ก กำลังจะถูกนำท่วมทั้งตำบล เนื่องจากการสร้างเขื่อนก๊วก กระผมไปดูหลักฐานต่าง ๆ ทั่วๆ ทั่วๆ คุณต้นไม้ต้นไม้ คามที่สืบมา เขาอยู่มาก ๓๓ ครัวเรือนแล้ว มีไร่มีนา มีอะไรต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นพยานหลักฐานอยู่ ปราบกว่าถูกกำหนดอยู่ในเขตป่าสงวน ซึ่งทางจังหวัดได้ประมวลข้อเท็จจริงต่าง ๆ เสนอมายังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เพราะฉะนั้น กระผมขอให้ทางการได้เร่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มีอีกตำบลหนึ่งที่อยู่ถัดมาคือตำบลบ้านช้าง ตำบลบ้านช้างทั้งตำบลมี น.ส. ๓ อยู่เพียง

๑๔ ราย ๑๕ รายที่ถ้าจะท่วมกันจะได้ค่าทดแทนเป็นหมื่น ที่ไม่มี น.ส. ๓ ซึ่งเขา
 อยู่มาพร้อม ๆ กัน บางคนก็มาอยู่ก่อนพวกที่มี น.ส. ๓ จะไม่ได้รับค่าทดแทน
 หรือจะได้รับค่าทดแทนที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยเป็นพันอะไรอย่างนี้ นอกจากนี้
 ก็มีที่อำเภอพร้าว ตำบลแม่โป่งอีก ที่บ้านแม่แพง แม่ทอง ซึ่งทางเจ้าหน้าที่จังหวัด
 ได้ส่งเรื่องมาทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้ว ป่านนี้ก็ยังไม่พิจารณาดำเนินการ
 แต่ประการใด ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำค่าสูง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอฝาก
 เรื่องนี้ไว้ด้วย เรื่องที่ ๓ เกี่ยวข้องกัน กระผมขอกรุณาท่านประธานอีกนิดหนึ่งเป็น
 เรื่องที่จะกระเทือนถึงชาวบ้านคือป่าจำแฉก ป่าจำแฉกเพิ่งไปทำเมื่อปี ๒๕๐๔
 ชาวบ้านได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก กระผมได้รับหนังสือร้องเรียนจาก
 ราษฎรบ้านหมู่ที่ ๔ หมู่ที่ ๕ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลปงคำ อำเภอฝาง และบ้านหมู่ที่ ๕
 ตำบลแม่สาว อำเภอแม่อาย จังหวัดเชียงใหม่ ที่ชาวบ้านรู้ว่าที่ดินของตนเองไปอยู่ใน
 เขตป่าจำแฉกนี้เมื่อไร ไปรู้เอาเมื่อตอนไปออก น.ส. ๓ ทางอากาศ พวกชาวบ้าน
 ที่ไม่มีหลักฐานตั้งอยู่นอกเขตป่าสงวนพอไปขอ น.ส. ๓ ทางอากาศ ทางเจ้าหน้าที่
 ที่ดินที่ไปทำ เขาบอกว่าที่ดินของคุณนี้ ออกไม่ได้ เหตุที่ออกไม่ได้เนื่องจากว่าอยู่
 ในเขตป่าจำแฉก กระผมถามว่าป่าจำแฉกทำกันเมื่อไร ทำกันเมื่อปี ๒๕๐๔ นี้เอง
 โดยทางกระทรวงมหาดไทยให้กรมที่ดินไปเป็นเจ้าของเรื่อง และการไปทำก็ไม่ได้
 ไปทำตามข้อเท็จจริง ไปนั่งฟังตามร้านขายของไปถามว่าอยู่ตรงไหนอะไรแล้วชี้ได้
 เอา จึงไปเข้าไปในที่ดินของพวกนี้ ที่ดินที่ถูกกำหนดอยู่ในป่าจำแฉกนี้ประมาณ
 ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ไร่ พวกที่ตกใจคือพวกที่มี น.ส. ๓ อยู่แล้ว คือ
 พวกที่ดินที่ตกลงที่เขาไปขอ น.ส. ๓ ทางอากาศมีอยู่ไม่กี่แปลง อยู่ตรงกลาง
 ของพวกที่มี น.ส. ๓ แล้วบ้าง อยู่ตรงริมบ้าง ที่นเมื่อไปรู้ว่าที่ดินอยู่ในเขตป่าจำแฉก
 อย่างนี้ พวกที่มี น.ส. ๓ ก็ตกใจว่า เพราะที่ดินของตนเองซึ่งได้มี น.ส. ๓
 ก็มาถูกต้องตามขั้นตอน มีการเอาไปจำหน่ายนำธนาคารได้ มีการซื้อขาย
 เปลี่ยนไม่เปลี่ยนเมื่อกันไป พวกนี้ตกใจว่าที่ดินของ เรานี้เสียแล้วมาอยู่ใน

เซตป่าจำแนก มารู้อาเมื่อคืนนี้ มารู้อจากพวกไหน มารู้อจากพวกที่ไปขอที่คืนคอกหล่น
 บางราย เพราะฉะนั้นกระผมจึงไ้กำหนดหนังสือขึ้นถึงกระทรวงมหาดไทย ขอให้ท่าน
 ได้โปรดทบทวนเรื่องนี้ใหม่ ขอให้ยึดถือหลักเซตป่าสงวนเป็นหลัก ถ้านอก
 หลักเซตป่าสงวนแล้วก็น่าจะไปออกหลักฐาน น.ส. ๓ ก. ให้เขาไป เกี่ยวกับ
 ความเค็กร้อนต่าง ๆ ตามที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ จะเป็นเรื่องการปลูกป่าก็ดี
 เกี่ยวกับที่ไปบุกบุกที่ชาวบ้านที่ของเขามีอยู่เดิมแล้วก็ดี โดยเฉพาะที่กำลังเค็กร้อน
 เกี่ยวกับน้ำจะท่วมอะไรนี้ รวมทั้งเรื่องเซตป่าจำแนกด้วย กระผมใครจะขอฝาก
 รัฐบาลนี้ไว้ควยความเคารพ กระผมขอให้ท่านโปรดนำไปทบทวน และแก้ไข
 โดยรีบด่วน ขอขอบคุณที่ท่านประธาน

นายบุญเกิด นาคดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นายบุญเกิด นาคดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ กระผมเห็นด้วยกับ
 เพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเสนอญัตติขึ้นเกี่ยวกับการปลูกป่าของรัฐบาล ซึ่ง
 ประชาชนเจ้าของประเทศขณะนี้ทุกสารทิศภายในประเทศ กำลังได้รับความเค็กร้อน
 ระส่ำระสาย ขวัญของประชาชนนั้นกำลังกระเจิง ในฐานะที่เขาเป็น
 เจ้าของประเทศ ระหว่างนี้มีมรสุมลูกหนึ่งที่พัดผ่านไป คือราคาสินค้าแพงขึ้น
 มรสุมลูกนี้พัดผ่านไปแล้วจึงมีมรสุมลูกใหม่เพิ่มเติมเข้ามาอีก ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอขออนไปเมื่อครั้งปีพุทธศักราช ๒๔๘๗ ในสมัยนั้น พญา จอมพล ป.
 พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ประชาชน ประชากรทั่วประเทศ ๓ ล้านคน ท่าน
 ประธานคงจะทราบดี ประเทศไทยนั้นเป็นประเทศกสิกรรม ขึ้นแผ่นดินของ
 ประเทศไทยเมื่อปีพุทธศักราช ๒๔๘๗ กับปัจจุบันนั้น ไม่ได้ยึดให้กว้างไปกว่าเก่า
 แต่ในปัจจุบันนี้ประชากรของประเทศไทย ๔๕ ล้านคน เมื่อประเทศไทยเป็น
 ประเทศกสิกรรมแล้ว ประชาชนซึ่งเกิดเพิ่มขึ้นมานั้น ก็จำเป็นจะต้องแสวงหา
 ที่ทำมาหากิน ก็มีการบุกบุกป่า ทำลายป่าจนผลสุดท้ายมาถึงปีนี้ นักสถิติได้สำรวจว่า
 ป่าไม้ในประเทศไทยนั้นยังอยู่ประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ กระผมเห็นใจ

รัฐบาลครับที่นักวิชาการได้สำรวจที่ถูกต้องแล้วว่า คุลยธรรมชาติดำลิ่งสูญหายไป
ป่าไม้เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ต้นน้ำลำธารกำลังที่เกิดความปั่นป่วน เนื่องจาก
วิกฤติการณ์ฝนแล้ง บางปีฝนตกชุกทำให้น้ำท่วม บางปีก็แห้งแล้ง รัฐบาลได้คิดขึ้นว่า
หากได้มีการปลูกป่าเพิ่มขึ้นจะแก้คุลยธรรมชาติดำลิ่งได้ ท่านประธานที่เคารพ เกือบจะ
สายเกินไป กรรมได้เรียนชี้แจงให้ท่านประธานทราบแล้วว่า ประชาชนส่วนมาก
ทำอะไร ทำนา ก็ต้องบุกป่ากันแล้ว แต่รัฐบาลชุกก่อน ๆ นั้น ไม่ได้เคยคิดแก้ไขปัญหาคุลยธรรม
ชาติดำลิ่งที่เกิดขึ้นนี้ ในระหว่างนี้ท่านประธานย่อมจะทราบว่า เพื่อนสมาชิกในสภานี้
ได้พูดได้แถลงให้รัฐบาลได้เข้าใจความทุกข์ยากต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในหัวอกของ
ประชาชน กรรมได้เคยประพาดกราบเรียนชี้แจงต่อรัฐบาล กรรมได้เคย
กราบเรียนว่าอันประชาชนเจ้าของประเทศในขณะนั้น เหมือนกับคินน้ำมันเหมือนกับ
คินเหนียวที่อ่อนนุ่ม ปฏิภาณสามารถที่จะปั้นให้เป็นรูปเทวดานางฟ้าก็ยังได้ แต่ถ้า
หากว่าคินน้ำมันและคินเหนียวนั้นแข็ง จะนำปฏิภาณจากปากฟ้ามาปั้น มาตกแต่ง
ประการใดก็เป็นไปไม่ได้ ลักษณะที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองขณะนี้เข้าไปในลักษณะที่ว่ามัน
กรรมอยากจะขอประพาดกราบเรียนตามท่านประธานไปยังรัฐบาลว่า เมื่อท่านได้
สละตัวรับฟังข้อความทุกข์ร้อนของประชาชนเจ้าของประเทศดังนี้ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้
รับผิดชอบท่านจะดำเนินการแก้ไขประการใด เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นกลไกของท่านนั้น
ได้ดำเนินการไปแล้ว ท่านจะหาที่คินชดเชยให้แก่เกษตรกรต่าง ๆ ใดอย่างไรหรือไม่
ดังนั้นที่กรรมลุกขึ้นมา กรรมเป็นห่วงถ้าหากว่ารัฐบาลไม่ดำเนินการระงับโครงการ
นี้ กรรมคิดว่าอันบ้านเมืองนี้ก็คงจะไม่มีความสุขและร่มเย็น ดังนั้นที่กรรม
ลุกขึ้นมาที่กรรมอยากพียงรัฐบาลได้แถลงชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกที่มีความซื่อใจในสภานี้
กรรมกราบขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมบุญ จีระมะกร (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กรรม นายสมบุญ จีระมะกร จากนครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์
กรรมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ร่วมเสวนาครั้งนี้ เพราะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในปัจจุบันนี้

นโยบายเรื่องการปลูกป่าของรัฐบาลนั้นได้สร้างความเคียดแค้นให้กับประชากรส่วนใหญ่
 ของประเทศอยู่ในขณะนี้ ปัญหาในเรื่องนี้มีอยู่ทั่วทุกภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
 ภาคอีสานนั้น ซึ่งมีจังหวัดอยู่ถึง ๑๖ จังหวัด มีประชากรอยู่ประมาณ ๑๖ ล้านคน ซึ่ง
 ประชากรส่วนใหญ่ของภาคนี้ มีอาชีพในทางเกษตรกรรมทั้งสิ้น กระทบใครจะ
 กราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบว่า ภัยคุกคามต่าง ๆ ซึ่งคุกคามประเทศไทยอยู่
 ในขณะนี้ ภัยที่สำคัญที่สุดคือภัยคอมมิวนิสต์ เป็นที่ทราบกันดีแล้วในบางท้องถิ่นในภาค
 อีสานนั้น ภัยมีประชาชนในบางส่วนของภาคอีสานได้ประกาศเป็นเขตปลดปล่อย และ
 ในเขตปลดปล่อยนั้น ประชาชนในเขตนั้นสามารถที่จะมีที่ดินทำมาหากินได้โดยปกติ โดย
 มีกลุ่ม ผกค. แบ่งที่ให้ ซึ่งท้องที่เหล่านี้ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถจะเข้าไปถึง แต่ในขณะ
 เดียวกันประชาชนซึ่งอยู่นอกเขตปลดปล่อยเหล่านี้ กลับไม่มีที่ทำกิน โดยวิธีการที่ทาง
 รัฐบาลเองได้ดำเนินการในทางที่ไม่ชอบไม่ควร คือนโยบายปลูกป่าตัวเอง กระทบ
 ใครจะกราบเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดนครราชสีมา นั้น ในท้องที่อำเภอ
 ปักธงชัย เป็นท้องที่ล่อแหลมซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับกัมพูชาและอรัญประเทศ กระทบ
 จะยกตัวอย่างตำบล ๆ หนึ่ง คือตำบลวังน้ำเขียว ที่นั้นมีศูนย์วิจัยป่าไม้อยู่ ซึ่งศูนย์วิจัย
 ป่าไม้ไม่ไปตั้งหลังจากที่ราษฎรได้เข้าไปอาศัยทำกินอยู่เป็นเวลานานแล้ว ในปัจจุบันนี้
 ราษฎรเหล่านั้นมีอยู่ประมาณ ๑๐๐ ครอบครัวด้วยกัน บางครอบครัวมีเอกสารสิทธิ์โดย
 ถูกต้อง บางครอบครัวมี ภ.บ.ท. ๖ ในขณะที่ทางกรมป่าไม้กำลังไล่บุคคลเหล่านี้
 ออกไปจากบริเวณศูนย์วิจัยของกรมป่าไม้ ซึ่งขึ้นไบนเขาเป็นดิน ผกค. ที่กำลังมองอยู่
 ว่าครอบครัวซึ่งรัฐบาลเองกำลังจะขับไล่ไปนั้นจะต้องไปรวมอยู่กับ ผกค. นี้อย่างแน่นอน
 ราษฎรได้มาหาพระธรรม และให้พระธรรมนำเอาเรื่องนี้มาบอกกล่าวกับรัฐบาลว่า รัฐบาล
 ต้องการคนหรือว่าต้องการที่ดิน ถ้าเมื่อรัฐบาลต้องการคนก็ขอให้ทางรัฐบาลนั้น ได้
 ดำเนินการระดมอ้อยให้พวกเขาได้อยู่ทำกินในที่ดินเหล่านั้น ท่านที่เคารพครับ
 ปัจจุบันนี้ผลิตผลต่าง ๆ ที่ผลิตออกมาและเราสามารถส่งไปขายต่างประเทศได้นั้น ส่วน
 ใหญ่เป็นผลิตผลทางเกษตรทั้งนั้น และถ้ารัฐบาลไปดำเนินการปลูกป่าบนที่ดิน ซึ่ง

ประชากรส่วนใหญ่เคยเพาะปลูกมาแล้ว ผลผลิตเหล่านี้จะไม่ลดจำนวนลงไปหรือควม
 ก็เมื่อเป็นอย่างไรแล้วถ้าทางราชการนั้นเห็นว่าป่าเป็นสิ่งสำคัญ อันนี้กระผมเห็นด้วย
 แต่ที่คิดซึ่งทางราชการได้เข้าไปดำเนินการขยับได้ราษฎรเพื่อปลูกป่านั้น เป็นที่คิดซึ่ง
 มีความเหมาะสมที่จะทำเกษตรกรรมทั้งสิ้น ส่วนบนเขาซึ่ง เป็นที่บางแห่งรกร้าง
 ว่างเปล่า แทนที่ทางราชการจะไปดำเนินการปลูก แปล่าควมกลับไม่ทำกัน
 ในบางแห่งหรือเขาบางลูกนั้นมีป่าไม้ธรรมชาติอยู่เต็มสมบูรณ์ยิ่ง แต่ทางราชการกลับ
 ไม่หาทางป้องกัน กลับปล่อยให้พ้อค้ำอิทธิพลขึ้นไปดำเนินการตัดฟันเอาไม้ลงมา สิ่ง
 เหล่านี้ที่ประชาชนเรามอง เห็นว่ากฎหมายที่ทางรัฐบาลได้ออกมานั้น ถ้าเราเปรียบเทียบ
 กฎหมายนั้นเหมือนค้ายาย ก็เมื่อค้ายายเป็นค้ายายมหัศจรรย์ควม เขามีคำภาคีสำน
 ญ์ไว้ว่าอย่างนี้ "ซ้างมันรอด เข้มมอคนันคิด" ซึ่งซ้างก่อนใหญ่ ๆ รอดไปได้หมายถึง
 ก็ผู้ถืออิทธิพล ส่วนราษฎรกระจะกองกองอนะควมถูกจับดำเนินคดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ในขณะให้พระ รามัญปฏิบัติป่าไม้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมีโทษหนักเหลือเกิน กระผมจะ
 ยกตัวอย่างให้เห็น ประชาชนในเขตท้องที่อำเภอสูงเนิน ไปตัดทอกข้าวในเขต
 จังหวัดชัยภูมิ ไปตัดมาจากไหนก็ไม่ทราบ ใสรถมาพอมมาถึงอำเภอบำเหน็จณรงค์
 ตำรวจเรียกตัวจับกับบอกว่าในเขตเหล่านี้เป็นเขตป่าสงวนทั้งสิ้น เขาเรียกจับแล้วก็
 นำเอาไม้เหล่านั้นไปให้ป่าไม้กำหนด ค่าของออกมาแล้ว ไม่ไฉนละควม ทำไม่ถึง
 กำหนดเงินปริมาณใดอย่างไร เสียค่าภาคหลวงเป็นลำดับที่ไปที่จังหวัดกาจนบุรี
 เขาทำกัน ทานทราบหรือไม่**ที่เขตประจักษ์คีไควต** ชาวนาเหล่านี้ไปตัดทอกข้าวถูก
 ส่งฟ้องศาลจังหวัดชัยภูมิ เสียค่าปรับ ๑,๕๐๐ บาท ไม้ไผ่ ๑ ลำถูกปรับ ๑,๕๐๐
 บาท ซึ่งเรื่องเหล่านี้กระผมคิดว่า ทาน ส.ส. ในจังหวัดชัยภูมิคงจะเป็นที่ทราบดี ผู้
 ที่ไม่มีค่าปรับก็ถูกคุมขังโดยลดเงินค่าปรับลงวันละ ๒๐ บาท เรื่องเหล่านี้เป็นเครื่อง
 ชี้ให้เห็นว่านโยบายของรัฐบาลนั้นไม่ได้คำนึงถึงความยากจนของประชาชนส่วนใหญ่ของ
 ประเทศที่มีความจำเป็นที่ต้องการที่ดินเพื่อทำการเพาะปลูก กระผมจะยกตัวอย่างอีก
 อำเภอหนึ่งอำเภอคานชนบท มีตำบลบ้านเก่า ตำบลธารปราสาท มีหมู่บ้านอยู่ประมาณ

๓๐ กวาหมุบาน หมุบานเหล่านี้อยู่กับเขาชั่วอายุคนแล้ว แต่ปรากฏว่าทางราชการได้ประกาศเป็นป่าสงวนเมื่อประมาณ ๑๐ กว่าปีมานี้ ทุกคนต้องการเอกสารสิทธิเพื่อให้ที่ดินที่เขาอยู่กับเขาตั้งแต่ปู่ย่าตายายนั้นได้เป็นสิทธิของเขา แต่พวกเขาเหล่านั้นไม่สามารถที่จะครอบครองที่ดินเหล่านั้นถูกต้องตามกฎหมายได้ โดยพระราชบัญญัติป่าสงวนเหล่านั้นเอง เพราะนี่เป็นเรื่องชี้ให้เห็นว่านโยบายปลูกป่าของรัฐบาลนั้นไม่ใช่ปลูกป่าไปบนแผ่นดิน แต่เป็นการปลูกป่าลงไปบนหัวใจของคนจำนวน ๓๖ ล้านคน ซึ่งมีอาชีพในทางการเกษตรกรรม สิ่งเหล่านี้ถ้ารัฐบาลไม่คิดแก้ไข การปราบปรามคอมมิวนิสต์ในภาคต่าง ๆ นั้น คงจะไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างแน่นอน เพราะเหตุว่าพวกคอมมิวนิสต์เหล่านั้นกำลังยืนหัวเราะอยู่บนเขา รอว่าเมื่อไรรัฐบาลจะได้คนของรัฐบาลนั้นไปหาพวกคอมมิวนิสต์ โดยพวกคอมมิวนิสต์ไม่ต้องชักชวนเลยแม้แต่คำเดียว ทำประธานที่เคารพ สิ่งเหล่านี้ขอให้ทางรัฐบาลได้พึงสังวรเอาไว้ว่า เงินที่จัดเข้ามาเป็นงบประมาณแผ่นดินนั้น เป็นหยาดเหงื่อแรงงานของประชากรไทยส่วนใหญ่จำนวน ๓๖ ล้านคน ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นคือ ไปปริมาณการผลิตจะลดน้อยลง เนื่องจากรัฐบาลเป็นต้นเหตุ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว กระทบก็จะกระทบเรียกว่า ถ้ารัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินในการบริหารประเทศนั้น แต่ในขณะที่เดียวกันท่านกลับมาบริหารจำนวนการผลิตของเกษตรกรรมลงไป โดยวิธีการจำกัดเนื้อที่ของเขาให้ลดลงมา แล้วความเดือดร้อนในด้านความจำเป็นเพื่อนำเงินมาเป็นงบประมาณของประเทศนั้นก็จะลดน้อยลงเป็นเงาตามตัวด้วย กระทบจึงกระทบเรียนฝากท่านประธานไปว่า หากรัฐบาลเห็นความสำคัญในเรื่องนี้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทพธู รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านก็ได้นั่งอยู่ในที่นี้แล้ว ขอให้ท่านจงได้ไปรบกวนเอาเรื่องนี้ไปพิจารณา กระทบก็ได้กราบเรียนให้ทราบว่า ครั้งหนึ่งที่เขาใหญ่ซึ่งเป็นเขตติดต่อระหว่างจังหวัดนครนายกและจังหวัดนครราชสีมา สมัยนั้นท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านเป็นประธานการพลังงานแห่งชาติอยู่ ท่านคิดจะสร้างเขื่อนบนเขาใหญ่ ซึ่งในครั้งนั้นชาวจังหวัดนครราชสีมากำลังอดน้ำ กระทบได้เขียนหนังสือเท้าความถึงเรื่องนี้

และถึงขนาดมีวิธีการว่าจะเอาวัวลวกหนามไปกิน เขตวนอุทยานเขาใหญ่ กระทบได้
 กราบเรียนไปว่าเราจะกินวัวลวกหนามถึง ๑๐ ชั้น ราษฎรนั้นอยู่เต็มอกว่าทองที่
 เหล่านั้นเป็นเขตป่าสงวน แต่รัฐบาลกลับไม่ป้องกันเอาไว้ รัฐบาลกลับจะคิดทำลาย
 โดยวิธีการไปสร้างเขื่อนแถบป่าชนเมือง ซึ่งเหมาะแก่การเพาะปลูก รัฐบาลกลับ
 กีดกันเขาไว้โดยไม่ยอมให้ราษฎรเข้าไปทำกิน แล้วคิดจะปลูกป่าทั้ง ๆ ที่ที่ดินเหล่านั้น
 เขาทำกินมาชั่วอายุคนแล้ว เป็นสิ่งที่จะต้องสรุปได้ว่า นโยบายปลูกป่าของรัฐบาลนั้น
 เราได้โต้เถียงกันในสภาแห่งนี้ว่าเป็นนโยบายที่ไม่ถูกต้อง เงินจำนวนเกือบ ๘๐๐
 ล้านบาท ที่รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณเอาไว้นั้นจะปราศจากผล หากว่าราษฎรของ
 ประเทศต้องมีการระส่ำระสายจากการปฏิบัติการกิจของเจ้าหน้าที่ผู้ไม่มีความสุจริตใจ
 ฉะนั้นกระผมคิดว่าต่อจากนี้ไปเป็นเรื่องซึ่งทางรัฐบาลต้องหยิบยกเอาเรื่องขึ้นมาดำเนิน
 การโดยเร่งด่วน หากทิ้งไว้ต่อไปแล้ว กระผมคิดว่าเมื่อئันรัฐบาลอาจจะมี ความเสีย
 ใจว่าจะอาจจะสายเกินแก้ไขก็ได้ ขอกราบขอบคุณครับ

นายวงศ์ พลนิกร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นในนามของรัฐบาล ผมขอขอบ
 พระคุณท่านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์และท่านสมาชิกอื่น ๆ ที่ได้เสนอญัตตินี้เข้าสู่การ
 พิจารณาของสภาฯ ปัญหาที่ผมได้เคยเรียนต่อสภาฯ ในการพิจารณางบประมาณประจำปี
 แล้วว่า เป็นปัญหาสำคัญที่สุดของชาตบ้านเมืองเรา เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขและ
 ดำเนินการกันอย่างจริงจัง เป็นเวลาต่อเนื่อง ไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่ง
 ท่านก็ยอมรับมาแล้วว่า ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาเรื่องป่าไม่เกี่ยวข้องอย่างไร ความ
 สมบูรณ์ แต่ก็เพื่อจะให้ท่านได้มองเห็นภาพ ก็อยากจะเรียนให้ทราบว่าคุณภาพ
 ระหว่างป่าไม้ซึ่งมีเหลืออยู่ในขณะนี้ในสถานะที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ในบ้านเมืองเรานี้
 อยู่ในสถานะที่น่าใจหายในบางภาคเหลือเพียง ๒๐ - ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งที่ถูกควรจะต้องถึง
 ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นรัฐบาลทุกสมัย ผมคิดว่าอย่างนั้น ตั้งแต่เมื่อนานมาแล้ว
 จึงได้พยายามที่จะแก้ปัญหานั้น โดยเริ่มต้นตั้งแต่ปี ๒๕๐๘ ได้มีการตั้งคณะกรรมการ

จำแนกที่ดินเพื่อประกาศที่ดินส่วนใดควรจะเอาไว้เป็นป่า ส่วนใดควรจะเอาไว้ให้ราษฎรทำมาหากิน หลังจากนั้นเพื่อจะให้ให้มีผลบังคับเกี่ยวกับการป้องกันรักษาป่า จึงได้ดำเนินการประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติไว้ ซึ่งขณะนี้ประกาศไปเป็นจำนวนมาก อย่างที่ท่านทราบอยู่แล้ว ทั้งหมดที่ประกาศป่าทั่วประเทศดูเหมือนจะมี ๑,๒๐๐ ป่าแต่ประกาศไปแล้วดูเหมือนในราว ๕๐๐ ป่า เจตจำนงเพื่อจะอาศัยการประกาศคุ้มครองป่านี้เพื่อเป็นเครื่องมือให้รักษาป่าไว้ให้ได้ ทั้งนี้เมื่อประกาศไปอย่างนั้นราษฎรก็เพิ่มขึ้น การทำมาหากินในเมืองที่ไปเลี้ยงหมูบ้านที่ตนอยู่ก็ไม่เพียงพอ ราษฎรก็เข้าไปอยู่ในป่าสงวนที่ประกาศไปแล้วนั้น ต่อเนื่องกันเป็นเวลานานมาเป็นสิบ ๆ ปีแล้ว จนถึงขณะนี้ท่านอาจจะไม่ทราบจำนวนว่ามีเท่าใด แต่เท่าที่สถิติของทางราชการที่ได้สั่งให้สำรวจ ก็สำรวจไปเพียง ๑๗๐ ป่า ๑๗๐ ป่านี้จาก ๕๐๐ กว่าป่าที่เป็นป่าสงวน ปรากฏว่ามีคนเข้าไปอยู่ในป่าสงวนนั้นรวมด้านครอบครัวนี้ ๑๗๐ ป่า คนพวกนั้นก็คนไทยยาค่า ๆ ยากจนเข้าไปอยู่ในป่าเหล่านั้น ทำมาหากินอยู่ในนั้นเพื่อเลี้ยงชีพ ที่มีปัญหายังมีอยู่ในเรื่องนี้ ผมก็ขอยืนยันว่าสิ่งที่ท่านพูดไปนั้น ผมก็ได้ประสบมาด้วยตนเองทั้งนั้น หลังจากรัฐบาลนี้เข้ามา เราก็คงพิจารณาเรื่องนี้ ผมได้นำเรื่องนี้โดยในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมไม่ใช่นักป่าไม้ ไม่มีความรู้ทางการเกษตร แต่มีอยู่อย่างหนึ่งก็คือว่า ตั้งใจจริงและจะหาจริง เพื่อแก้ปัญหาเรื่องนี้ ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้เสนอเรื่องนี้ต่อรัฐบาลอย่างจริงจัง ผลที่สุดเรื่องที่เราจะพิจารณาก็คือ

๑. เรามีความจำเป็นจะต้องรักษาสมดุลย์ของป่าไว้ให้ได้ โดยการสงวนป่าก็ดี หรือโดยการส่งเสริมให้มีการปลูกป่าเพิ่มขึ้นก็ดี ซึ่งการปลูกป่าหรือปลูกต้นไม้ให้เพิ่มขึ้นนี้แหละเป็นวิธีหนึ่งซึ่ง เป็นปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินามพิจารณากันในวันนี้ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ต่อคนทั้งชาติต่อคนรุ่นหลัง ปัญหาจะมีผลต่อไปถึงคนรุ่นโน้นในอนาคต

๒. เราจะจัดการอย่างไร คำเเนกการอย่างไรกับปัญหาที่คนอยู่ในป่าที่ยังไม่รู้จำนวนแน่นอนที่กำลังสำรวจกันอยู่เดี๋ยวนี้นี้ เท่าที่สำรวจไปแล้ว ๑๓๐ ป่า มีอยู่แล้วรวมล้านครอบครัว โดยกฎหมายแล้วบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่ผิดกฎหมาย เป็นผู้ที่ถูกรุกป่าสงวนซึ่งเกิดเรื่องกันอยู่ในขณะนี้ระหว่างกฎหมายและประชาชน ผมก็ได้ประสบปัญหาด้วยตาเอง ได้มีประสบการณ์ไม่พหวนสมาชิกเหมือนกัน ผมได้เคยไปนอนอยู่ที่อำเภออุ้มผาง จังหวัดตากจนครบ ไปศึกษาเรื่องนี้ ราษฎรก็บอกเหมือนกัน บอกว่านี่แหละปัญหาอย่างเดี๋ยวย่างที่ท่านว่า และเขาบอกว่าผมไม่มีที่แล้ว พวกผมปลุกต้นไม้มากรากไม่อยู่นั้นขนุนผมก็เริ่มออกลูกแล้ว ผมไม่มีทางไป ถ้าจะให้ผมไป เขาซึ่งเขาอีกลูกหนึ่งโน้นอยู่บนภูพาน นี่แหละปัญหาข้อเท็จจริงเหล่านี้ ผมจึงได้นำมาเสนอรัฐบาลให้พิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง เกี่ยวกับคนที่อพยพเข้าไปอยู่ในป่าสงวนซึ่งจะมีจำนวนเป็นล้าน ๆ คนเราจะจัดการอย่างไร สุดท้ายหลังจากที่ได้พิจารณากันโดยต่องแท้แล้ว ก็ได้หาแนวทางออกมา คือ คนพวกนี้ที่ไปอยู่เป็นล้าน ๆ คน ก็เป็นคนไทยศาคำ ๆ ไปอยู่นั้นเพื่อหากินเลี้ยงชีพ เพราะฉะนั้นเราต้องหาทางอย่างไรให้เขามีการทำมาหากินเลี้ยงชีพของเขาต่อไป ไม่มีทางอื่นก็ต้องให้เขาอยู่ที่นั่น ถ้าให้เขาอยู่จะจัดการอย่างไร ก็ต้องคำนึงถึงว่าถ้าให้อยู่ที่นั่นเขาต้องพยายามอย่าถูกรุกทำลายป่าต่อไป พยายามดึงเขาให้มีส่วนร่วมในการที่จะปลุกต้นไม้ปลูกป่าโดยที่กำหนดว่า คนที่อยู่ป่าสงวนทุกคนในขณะนี้ครอบครัวหนึ่งในขั้นนี้เราจะแบ่งที่ให้ ๑๕ ไร่ คือตามโครงการเราจะไปสำรวจและกั้นไว้ ๑๕ ไร่ ๑๕ ไร่ในครอบครัวที่อยู่ป่าสงวนที่ว่าผิดกฎหมายอยู่นี้จะให้เป็นที่ทำมาหากิน และถ้าที่เกินกว่านั้นรัฐบาลจะสนับสนุนให้ช่วยจ้างปลุกต้นไม้ก็ดี หรือเขาจะปลุกต้นไม้ของเขาเองก็ดี ผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ของเขาที่เกินไบนั้นเป็นของเขาเองหมด บางคนอยากจะโค่นปลุกมะม่วง ผมไปถามเขาบอกว่าไม่ปลุกหรือทศนสนอะไรไม่รู้จัก ปลุกขนุนก็มีผลขนุนและมะม่วงก็เป็นของเขา สิ่งที่รัฐบาลต้องการคืออยากจะให้มีต้นไม้ขึ้น เมื่อต้นไม้ขึ้นแล้วเป็นของใครไม่สำคัญ นี่ประการหนึ่ง วิธีนี้ก็คิดว่าจะดึงประชาชนเข้า

มาร่วม เพราะว่าการปลูกป่าก็ดี การรักษาป่าก็ดี นโยบายป่าไม้ก็ดี ถ้าประชาชนที่
 อยู่ในป่าไม่เข้มากร่วมแล้วไม่มีทางสำเร็จ กรมป่าไม้ก็ดี ออปล. ก็ดี ปลูกไปพันไร่
 หมื่นไร่ ไม่ซึคไฟอันเกี่ยวหน้าแล้งเกี่ยวนี้ไปคูชิครบหมกแล้ว เพราะฉะนั้นอันนี้เป็น
 แนวนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไว้อย่างนั้นเพื่อจะดึงประชาชนเข้ามา และในทางการ
 เมืองอย่างที่ว่านั้น เราก็กำลังทำศึกชิงประชาชน เราต้องดึงประชาชนพวกนี้ไว้ให้ได้
 บางแห่งถ้าหากราษฎรเขาไม่ชอบวิธีดำเนินการอย่างนี้ กรมป่าไม้ก็จะเข้าไปจัด
 รูปหมู่ป่าไม้แบ่งที่ให้เหมือนกันแล้วจ้างเขาปลูกไม้เป็นรายวัน ซึ่งบางแห่งก็เริ่ม
 จัดไปแล้ว ตกลงวันหนึ่งคนหนึ่งจะได้ค่าจ้างอยู่ในป่าร่วม ๓๐๐ บาท เพราะฉะนั้น
 ครอบครัวหนึ่งมี ๒ คน ถ้าทำงานแบบรูปอยู่ในป่าอย่างนี้เรียกว่ามีรายได้พอสมควร
 อาจจะดีกว่าอยู่ในเมืองเสียอีก อันนี้เป็นแนวนโยบายที่เราจะทำ และได้กำลังทำอยู่
 ในขณะนี้

อีกปัญหาหนึ่งก็มีว่า คนที่อยู่พวกนี้เราจะต้องควบคุมเขาให้อยู่ในถิ่น
 อย่างไรก็อย่าให้เขารุกคืบไปเข้าไปในถิ่น ที่นี้มาถึงว่าคนที่ปลูกป่าพวกนี้ ราษฎรที่อยู่
 ในป่าพวกนี้ก็เกิดเป็นปกติหาขึ้นมาขัดแย้งกันกับที่ดินที่จะปลูกป่า พอปลูกก็จะปลูก
 กรมป่าไม้ก็ได้รับนโยบาย เราก้เห็นความจำเป็นว่าเราจะต้องปลูกต้นไม้ขึ้นให้ได้
 นอกจากประชาชนปลูกแล้ว นอกจากวิธีอื่นแล้ว กรมป่าไม้ก็ต้องปลูกป่าไม้เหมือนกัน
 อย่างปีที่แล้วที่ผานานี้ งบประมาณท่านสมาชิกเราทุกท่านมาก อันนี้ที่ท่านสมาชิกถาม
 เกี่ยวผมจะตอบคำถามของท่านเราพิจารณาว่ามากกว่ากรมป่าไม้มีซึคความสามารถเท่า
 ไร จะปลูกได้เท่าไรจึงจะได้ผลจริงจัง ซึ่งในที่สุดก็ได้ตกลงกันไปว่า สำหรับงบประมาณ
 ประมาณนี้ที่ผมเข้มารับผิดชอบนี้ ก็ตกลงว่าให้ปลูกเพียง ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ ท่านสมาชิก
 ทั้งหลายต่างก็ขงใจว่า ปลูกแล้วจะเป็นผลหรือไม่ ปลูกที่ไหนอะไรอย่างไร
 ซึ่งผมก็รับรองภายหลังจากที่ปรึกษาและคัดค้านจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้วว่าทำได้
 ผมก็ไคมายืนยันต่อหน้าสภาว่าทำได้ ซึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายในสภานี้ก็ไคอนุมัติให้
 กรมป่าไม้ปลูกป่า ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ ที่นี้ใน ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ นี้หลังจากกรมป่าไม้ไคยืนยัน

ต่อรัฐสภาแล้ว ผมก็ไปเซ็นคำสั่งกำหนดแนวทางว่าจะปฏิบัติอย่างไร

ประการแรก ผมได้ยืนยันต่อคณะกรรมการแล้วว่า การปลูกป่านี้จะต้องปลูกให้ได้อย่างจริงจัง

ประการที่ ๒ จะต้องไม่เคັตร้อนกับราษฎรที่อยู่ในที่ป่าสงวนนั้น ผมก็ไปกำหนดเป็นนโยบายออกมาปรึกษากับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องก็คือว่า การปลูกป่าของกรมป่าไม้นั้นจะต้องไม่กระทบกระเทือนหรือไม่สร้างความเคັตร้อนให้กับราษฎรที่อยู่ในป่านั้น นี่ประการแรก หากมีข้อขัดแย้งอย่างไรก็ต้องหาทางที่จะแก้ไขตกลงให้เรียบร้อยให้เป็นที่ยินยอมกัน นี่เป็นข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่ง พื้นที่ที่จะปลูกป่าของไม่มีปัญหาเกี่ยวกับราษฎร ก็ให้อาศัยประสานงานกับทางฝ่ายปกครองออกไปเจรจาช่วยเหลือชี้แจงทำความเข้าใจกัน พื้นที่ใดหากมีขัดทากับราษฎรก็ให้ระงับการปลูกป่าไว้ก่อน

นี่เป็นแนวที่กำหนดนโยบายหลังจากที่ผมได้ให้คำยืนยันต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร นอกจากนั้นทางกรมที่เกี่ยวข้อง คืออธิบดีกรมป่าไม้ได้มีหนังสือตามแนวนิ่งส่งไปทุกกรมป่าไม้ทุกจังหวัด ทุกเขตเรียกมาประชุมที่กรุงเทพฯ นี้ ทุกจังหวัดทุกเขตเพื่อรับทราบแนวนโยบายนี้ไปแล้ว มีหนังสือไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้ามีปัญหาอะไรในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เกิดขึ้นที่ไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็จะต้องร่วมกันช่วยคุณดูแล อันนี้เพราะเป็นเรื่องสำคัญเรื่องของชาติ ไม่ใช่เรื่องของรัฐบาลเท่านั้น ซึ่งผมก็ยินดีจะบอกให้ทราบว่าผมพร้อมที่จะแก้ปัญหาคำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางที่ว่านั้นทุกประการ และผมขอยืนยันต่อสภานี้ในฐานะที่ผมก็เป็นสมาชิกผู้หนึ่งว่า ผมไม่มีนอก ไม่มีใน สิ่งที่เราปรารถนาคือความจริงใจที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายอันสูงสุดความสามารถ แต่จะเป็นอย่างไรนั้นก็ขึ้นอยู่กับแฟกเตอร์ (FACTOR) อื่นหลายอัน นี่เป็นข้อที่อยากจะเรียนให้ทราบว่าหลังจากที่ส่งไปแล้ว เพื่อให้เป็นผล เพื่อสมาชิกสภาจะได้ทราบว่ากรมป่าไม้ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ ตามที่สภาอนุมัติไปและที่ผมรับว่าทำได้นั้น ผมได้วางมาตรการให้กรมป่าไม้ดำเนินการดังนี้ ก่อนจะปลูกก็ต้องสำรวจทำแผนที่ทุกป่า นี่เขาส่งไป

เหมือนกัน สิ่งทุกเซตหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการปลูกป่าให้พิจารณาทำเนิการจัดทำ
รายละเอียดในพื้นที่ที่จะดำเนินการปลูกป่าพร้อมกับแบบรายงาน เขามีแบบฟอร์มให้
บอกแผนผังแผนที่เขียวให้มีแผนที่มาตราส่วน ๑ ต่อ ๕๐,๐๐๐ กวากับมา ทั้งนี้เพื่อที่จะ
เสนอให้รัฐสภาทราบด้วย นี่ส่งไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมคิดว่าใช้เวลา ๓ เดือน
หลังจากผ่านงบประมาณแล้ว เดือนกันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน เพราะฉะนั้นคง
ไม่นาน เชื่อว่าสมาชิกทุกท่านในจังหวัดของท่านจะได้ทราบว่า จังหวัดของท่านที่ได้
อนุมัติงบประมาณไปเพื่อปลูก ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ นั้น ในส่วนจังหวัดของท่านจะปลูกที่ได้
มีขนาดเท่าใด ปลูกอะไรบ้าง นอกจากนั้นผมจะยืนยัน ณ ที่นี้ไว้เลยว่า จะต้องมีการ
ติดตามผลอย่างจริงจัง อาจจะ ๑ ปีหรืออะไรให้รายงานผลตามแผนนั้นมา อันนี้
ผมขอให้ความมั่นใจต่อสภาอีกครั้งหนึ่ง

ที่มาถึงข้อยุติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลก็มีความยินดีอย่างยิ่ง
ว่าปัญหานี้เป็นปัญหาสำคัญที่เราจะต้องอาศัยประสบการณ์ อาศัยความรู้ความคึกทั้ง
ของรัฐบาลผู้ทรงคุณวุฒิ เจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่ง
ท่านได้เห็น ได้มีประสบการณ์ในท้องที่ของท่านเองมาร่วมกันพิจารณา เพราะฉะนั้น
รัฐบาลก็ไม่มีข้อขัดข้องประการใด กลับเป็นที่ยินดีเสียอีกที่จะได้มีการตั้ง
มีคณะกรรมการพิจารณาตามข้อเสนอของสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ผู้มีเกียรตินั้นอัน
นี้ผมขอเรียนยืนยันท่านนี้ ก็หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะพอใจ ขอขอบคุณครับ

นายพลศักดิ์ สุขสนธิ (หนองคาย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
พลศักดิ์ สุขสนธิ ส.ส.หนองคาย ตามที่ฟังท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตร
และสหกรณ์ได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลเกี่ยวกับปลูกป่าและวิธีการปลูกป่านั้น กระผม
ซาบซึ้งในหลักการและเหตุผล และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมีความเป็นห่วงเป็นใย
เกี่ยวกับราษฎรผู้เข้าไปทำกินในเขตป่าสงวนนั้น ความจริงแล้วป่าสงวนนั้นไม่เป็น
อย่าง ๗๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรว่าราษฎรได้เข้าไปบุกรุกป่า
สงวนนั้นมาก่อน ป่าสงวนนี้เพิ่งประกาศคุ้มครองเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๒ อยู่มาเห็นว่า

บ้านเสื่อมโทรมไปมาก จึงได้มีมติประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๗ และส่วนป่าจังหวัดหนองคายมีป่าคงสีชมพู ป่าคงหนองค้อ ป่าคงกะลา ป่าภูสิงห์ ป่าภูฮั่ว ป่าภูยางนั้นได้ประกาศเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ตามคำประกาศของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒๐๖ ว่า ผู้ใดได้ทำกินมาก่อนในเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้น ให้ยื่นคำร้องต่อที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอไว้ ราษฎรก็ได้ไปยื่นคำร้องไว้ ราษฎรไม่ได้ฝ่าฝืนคำสั่ง และกฎหมายแต่อย่างใด อยู่มาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ อนุกรรมการป่าสงวนแห่งชาติ ประกอบไปด้วยที่กินจังหวัด ป่าไม้จังหวัด และปลัดอำเภอรวมกันไปสำรวจทำการรังวัดที่ดินที่ราษฎรได้เข้าไปทำกินในเขตป่าสงวนแห่งชาตินั้น จนกระทั่งบัดนี้ อนุกรรมการป่าสงวนแห่งชาติไม่เคยหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาพิจารณาแต่อย่างใด แม้แต่ผู้เข้าไปทำกินอยู่ก่อนวันประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติ มี ส.ค. ๑ น.ส. ๓ เอาของเขามาแล้วก็เสียหายไป ที่ท่านราษฎรที่เขาไปอยู่ในเขตป่าสงวนนั้นเข้าไปบุกรุกป่าสงวน ไม่เป็นความจริงแต่ประการใด กระผมขอยกตัวอย่างเช่น อำเภอโซ่พิสัย ข้าสาละวันคำทอง ไคยพยอมจากสาละวันคำทองมาอยู่อำเภอโซ่พิสัย ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๖ จนถึงปัจจุบันนี้ได้ตั้งอยู่ในเขตป่านั้นมาก่อน แล้วเฉพาะคงหนองค้อ อำเภอเมืองกาฬ บ้านหนองค้อ จนใช้นามสกุลว่าคงหว่า เขาไปทำนาอยู่ที่บ้านนาหว่านาแวง แต่เขาไม่มีหนังสือรับรองกรรมสิทธิ์การทำผลประโยชน์ เป็นเพราะเหตุใด เพราะสมัยนั้นประเทศไทยการคมนาคมไม่สะดวก ข้าราชการไม่สามารถที่จะไปชี้แจงหลักการและเหตุผลให้ราษฎรได้เข้าใจว่าการไปทำกินในที่ดินนั้นจะต้องมีหนังสือรับรองกรรมสิทธิ์ แต่การเสียภาษีตามที่ทำกินมาตั้งแต่สมัยก่อน ๆ ก็มีกำหนดแต่ละปีต้องเสั้นกระแสน้ำไปทำการรังวัด แล้วก็มาให้ที่ดินอำเภอได้ออก ส.ค. ๑ เรียกว่าเป็นการเสียภาษี เรื่องการประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาตินี้ ราษฎรเดือดร้อนกันจริง ๆ เดือดร้อนอย่างไร ยกตัวอย่างเช่นจังหวัดหนองคาย ห่างจากแม่น้ำโขงบางแห่งก็ ๑ หลักรี่โลเมตร บางแห่งก็ไม่เกิน ๑ หลักรี่โลเมตร ลึกเข้าไปข้างในเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ไม่คำนึงเลยว่าราษฎรนั้นได้เข้าไปทำกินมาก่อนเลย ไม่จำแนกแจกจ่าย

ออกไปว่า ที่นี้ควรจะเป็นป่าสงวน ที่นี้ราษฎรได้ทำกินแล้ว รัฐไม่ได้จำแนกที่ดินออกเป็น
 เป็นสัดส่วน จึงเป็นเหตุให้ราษฎรเดือดร้อน ครั้นต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๓
 กระทรวงมหาดไทยก็ได้ประกาศว่าที่ดินที่รกร้างว่างเปล่าให้สำรวจ ภ.บ.ท. ๓ ไว้
 อยู่มาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ว่าผู้ใดได้ทำกินในที่ดินของรัฐ ให้สำรวจ ภ.บ.ท. ๖
 ราษฎรก็สำรวจ ภ.บ.ท. ๖ เสียภาษีต่อเนื่องกันมาจนปัจจุบัน แต่ที่ป่าสงวน
 แห่งชาตินั้นราษฎรได้เข้าไปอยู่มาก่อน ไม่ได้เข้าไปบุกกรุกคัง ทพฯ รัฐมนตรีช่วยว่า
 การกระทรวง เกษตรฯ ว่าแต่อย่างใด และเมื่อต้นปีเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน
 พ.ศ. ๒๕๒๒ นี้กรณีพิพาทเกิดขึ้นระหว่างผู้ปลูกป่ากับราษฎรที่เข้าไปทำกินอยู่เขต -
 โชพิสัย ทพฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เกษตรฯ ก็ไปพร้อมกันกับกระผมใน
 วันนั้น แต่ไม่สามารถไปเผชิญหน้ากับราษฎรที่ร้องเรียน กลับให้กระผมกับผู้แทน
 ราษฎร ๓ คน เข้าไปเผชิญหน้ากับผู้ว่าราชการจังหวัด ได้ไปชี้แจงหลักการและ
 เหตุผล ผู้ปลูกป่านั้นก็ชี้แจงว่าที่ดินของพวกท่านนั้นไม่ถูกต้องตามกฎหมาย พวกท่าน
 เข้าไปบุกกรุกป่าสงวนจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องปลูกป่าให้หมด กระผมว่าจริงเป็นสิทธิ
 ของท่าน เพราะเขาไม่มีหนังสือรับรองกรรมสิทธิ์ แต่ถ้าจะพูดถึงการเสียภาษีแล้ว
 ใครเป็นคนเรียกให้เสียภาษี ใครเป็นผู้สั่งให้สำรวจ ภ.บ.ท. ๖ เสียภาษี การ
 เสียภาษีก็คือมีกรรมสิทธิ์ในการทำกิน ราษฎรไม่ได้ฝ่าฝืนแต่อย่างใด แต่การปลูกป่านี้
 ก็มีพันธกรณีอยู่กับอุตสาหกรรมป่าไม้กับบริษัทจังหวัดผู้ทำไม่ว่า เมื่อตัดไม้ออกไปแล้วตาม
 ป่าโครงการนั้นจะต้องมีป่าชดเชย แต่พอมาปีนี้รัฐบาลได้มาตั้งงบประมาณเสีย
 มีทหารไปปลูกป่า การไปปลูกป่านี้เรื่องอะไรจะติดตามมากก็คือไปสร้างความเดือด
 ร้อนให้กับราษฎร ราษฎรในเขตท้องที่อำเภอโชพิสัยกิติ ปากคาดกิติ โชกิติ
 บึงกาฬกิติ เขากิติ ไค้ร้องเรียนมาถึงกระผมนับเป็นร้อย ๆ ฉบับ กระผมก็ได้ทำ
 หนังสือยื่นต่อ ทพฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรฯ และสหกรณ์ ก็ไม่เห็นว่าจะเอา
 หลักการนี้เข้าไปพิจารณาแต่อย่างใด แล้วเมื่อวันที่ ๑๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้า
 อยู่หัวเสด็จไปเยี่ยมเยียนราษฎรที่ตำบลคำแคน ราษฎรก็ได้ยื่นหนังสือขอที่ทำกินต่อ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ได้นำหนังสือแนบมาขึ้นต่อ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี รัฐบาลคุณนี้ไม่เคยเอาหนังสือแนบมาพิจารณาแต่อย่างใด เชื้อแต่หลักของนักวิชาการว่า ป่าจะหมดไป ๆ จะไม่หมดไปอย่างใด ประเทศไทยของเรานั้นมีตั้งแต่วราชกรมมีตั้งแต่ ๑๒ ล้านคน มาเป็น ๑๔ ล้านคน ๓๖ ล้านคน ก็ยวนถ้าสำรวจกันจริง ๆ แล้วจะ ๔๗ ล้านคน จะให้ป่าอยู่เหลือไคอย่างใด อันนี้หรือเป็นแนวนโยบายของรัฐบาลใน ข้อ ๔.๑๖.๖ ว่า จะหาที่ดินมาให้กับราษฎรมีกกรรมสิทธิ์ในการถือครองที่ดิน ที่แท้จริงไป แยกจากที่ดินของราษฎรมาเป็นของรัฐเสียเอง แล้วจะเอาไปปลูกของราษฎรให้ ราษฎรถือครอง เป็นไปไคหรือนโยบายอย่างนี้ ฉะนั้นการปลูกป่านี้ ธรรมดาไม่ เห็นพ้อง ธรรมดาเห็นพ้องอยู่อย่างหนึ่ง คือป่าที่ยังไม่เสื่อมสภาพยังมีอยู่เป็นส่วนมาก ทำไมรัฐบาลนี้จึงไม่ไปรักษาไว้ให้เป็นสมบัติให้เป็นเขต ให้เป็นที่ไม่ให้บุคคลเข้าไป บุกรุกอีกต่อไป ทำไมจึงจะไปยึดแย่งเอาที่ดินของราษฎรที่ได้เข้าไปทำกินมาตั้งแต่โบราณ โบราณถึงปัจจุบันนี้ แล้วจะมากำหนดให้เขาได้ทำกินแค่ ๑๕ ไร่ พอกินที่ไหน ทำนุชคตของสงฆ์ ระบายน้ำให้กับเกษตรกรพอแล้วหรือยัง ที่จะให้เขาทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง ได้ทำแล้วหรือยัง ที่ดิน ๑๕ ไร่ ไร่จะพอกินกัน ๓ ที่ไค ที่ดินไม่เสมอเหมือน กับที่ดินภาคกลาง ที่ดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นที่ดินขรุขระ ลุ่ม ๆ คอน ๆ คำ ๆ สูง ๆ ๑๕ ไร่ ไร่ทำได้ข้าวไม่เกิน ๑๐๐ ถึง ก็เพราะอะไร เพราะขาด ปัจจัยคือแหล่งน้ำ รัฐบาลทำให้เขาแล้วหรือ อันนี้เป็นสิ่งสำคัญที่สุดเพราะประเทศไทย นี้เป็นประเทศเกษตรกร เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ รัฐบาลแต่ยุคไหน ๆ มากี่ ประกาศว่าชาวนานี้เป็นกระดูกสันหลังของประเทศ แต่ไม่มีรัฐบาลไคที่จะไปช่วย เหลือเกษตรกรที่แท้จริง ฉะนั้นการปลูกป่านี้ธรรมดาไม่เห็นว่าช่วยที่จะไปแย่งที่ดินของ ราษฎรนั้น เพราะขณะนี้การปลูกป่าอยู่ในเขตอำเภอเซกา ก็ไปแย่งเอาที่ดินของ ราษฎรปลูกอยู่ ที่อำเภอโซ่พิสัย ก็ไปแย่งเอาที่ดินของราษฎร แล้วปลูกกันก็ไม่ได้ผล แมแต่บัดนี้ เกิดป่าหญาคาถึงหน้าเดือน ๔ เดือน ๕ นี้ไฟก็เผาเรื่อยไม่มีเหลือ แล้วไคผลประโยชน์ ๓ ที่ไค แล้วก็ให้ทางหลวงแผ่นดินไปปลูกที่ข้างทางหลวงแผ่นดิน

เสียงประมาณไปเท่าไร ปล่อยให้ไว้ให้ควายฆ่าเหยียบเสีย มีต้นไหนเกิดขึ้น
 กระผมอยากจะเชิญ าทณา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ได้ไปดูตามถนน
 หนทางในขณะนี้ที่ปลูกไปแล้วจากเขากถึงบ้านแพง ทางบ้านสายนครพนม บึงกาฬ
 โค้ดทั้งไปหมกแล้วไม่เสียหายหรือก หรือ เงินภาษีของราษฎรที่ได้มาจากหยาดเหงื่อ
 หยาดกายของราษฎรนี้ ปลูกแล้ว ไปโคทั้งโคสารประโยชน์อะไร ฉะนั้นกระผมจึง
 ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาที่เคารพของกระผมนี้ ขอให้รัฐบาลนี้ช่วยทบทวน
 นึกถึงความสุขทุกข์ของประชาชน ประชาชนต้องการสิ่งใดควรจะให้เขาสิ่งนั้นไปก่อน
 อันนั้นจะถูกต้องหลักตามนโยบายของรัฐบาล แก่ตามภาวะความต้องการของประชาชน
 ท่านอย่าเอาใจไปมักคอรราษฎรเลย ฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยในการปลูกป่า ถ้าจะ
 ปลูกกันจริง ๆ และตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง เกษตรและสหกรณ์นั้นว่า จะ
 จำแนกจะให้เขา ๑๕ ไร่ ๑๕ ไร่ นั้นไม่พอกินหรือครบนโยบายของ าทณา จอมพล
 ป. พิบูลสงคราม สมัยนั้นจะให้ครอบครัว ๒๕ ไร่ ไม่เกิน ๕๐ ไร่ นอกจากที่ดิน
 เพื่อการเกษตรจะให้ ๑,๐๐๐ ไร่ในการเลี้ยงสัตว์ แต่รัฐบาลนี้มาจำกัดจะให้คน
 ละ ๒๕ ไร่ จะให้เขาปลูกป่าเขาขอมปลูก แต่วิธีปลูกของจอมพล ป. พิบูลสงคราม
 นั้น ให้ปลูกตามหัวไร่ปลายนา ตามคันนาจึงมีต้นไม้ไม่อยู่ปัจจุบันนี้ ฉะนั้นกระผมจึงไม่
 เห็นพ้องขอให้รัฐบาลนี้ไปทบทวนนึกถึงความสุขทุกข์ของประชาชน นึกถึงเกษตรกร
 ผู้ผลิตมาให้กับพวกท่านโคบวิโรค เพราะเกษตรกรนี้เป็นผู้ผลิตผลผลิตและรายได้สู่
 ประเทศชาติบ้านเมืองมีใช้น้อย กระผมจึงฝากไว้เท่านี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผมศิริ หุ่นทอง อุทัยธานี กระผมขอสนับสนุนกตติของคุณเทอดพงษ์
 ไชยนันท์ ที่ได้เสนอสู่สภามา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอสั้น ๆ หน่อยครับ
 เวลาจวนจะเที่ยงอยู่แล้ว

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) : ครับ กระผมเห็นด้วยกับการปลูกป่า

ไม่ใช่คนรัฐบาลไม่ยากให้ปลูก แต่กระผมเห็นควายให้ปลูก แต่การปลูกป่าของรัฐบาล
 นั้น ทุกรัฐบาลมากระผมต้องต่อสู้เพื่อประชาชนมาทุกยุคทุกรัฐบาลที่กระผมเป็นผู้แทน
 ราษฎรมาถึง ๓ ครั้ง เห็นว่าการปลูกป่าของรัฐบาลนั้น ทำให้ถูกที่นักวิชาการให้
 รัฐบาลปลูกป่า เราจะเห็นว่าการปลูกป่าเวลานี้ที่ตำบลไม่เขียว อำเภอสว่างอารมณ์
 กำลังจะปลูกป่า แต่กำลังจ้างแทรกเตอร์คันป่าเป็นพัน ๆ ไร่ อย่างนี้เป็นต้น ไม่ใช่
 ใจว่านโยบายปลูกป่าของรัฐบาลนั้น เงินจำนวนตั้ง ๓๖๑ ล้านบาทงบประมาณนี้ที่จะ
 ต้องไปปลูก แต่เวลานี้ประชาชนกำลังอศอยาก ที่อยากจะทำนาก็ทำมาไม่ได้ของหัน
 ไปทำไร่ ไปทำไร่ป่าก็หมดสภาพไปแล้ว เวลานี้ราษฎรต้องไปบุกกลางถางพง คือคนพง
 เจ้าหน้าทีทางกรมป่าไม้ก็จับหาว่า ไม่ใช่ทำลายป่าละครับบุกกลางถางพง อย่างจะ
 ยกตัวอย่างเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทางอำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี กระผมเห็นกับตาแล้ว
 ก็มาร้องกับกระผม กระผมก็ช่วยไม่ได้ จับมา ๑๘ ราย กำลังถางพง ซึ่งจะเข้าฤดู
 ทำไร่แล้ว จับมา ๑๘ ราย รายบ้านหนึ่ง ๔ คน ลูก เมีย ทั้ง ๑๘ ราย परिवรายละ
 ๒,๐๐๐ บาท ศาลกรุณาเหลือ ๑,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น แล้วหมู่บ้านนั้นผู้ใหญ่นาน
 เป็นมาแล้ว ๑๘ ปี ชื่อผู้ใหญ่เป็น บ้านสีพุงน้อย ๑๘ ราย ผู้แทนก็ช่วยไม่ได้ครับไม้ใช้
 รายละบาท อย่างนี้กระผมอยากจะช่วยแต่ก็ร้องเรียนมายังรัฐบาลทางผู้ว่าราชการ
 จังหวัดให้ขอถอนต้นก็ปรากฏว่าไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นกรมป่าไม้ก็มีหน้าที่ที่ปราบ
 หรือว่าที่จะปลูกป่า กระผมยังจะย้อนไปอีต่าว่า กรม ๒ กรม หรือว่ากระทรวง ๒
 กระทรวง คือกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายรักษา
 หารือกันหรือไม่ว่ากระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ที่ทางกรมการปกครองสั่ง ไปยังจังหวัด
 แยกหมู่บ้าน แยกตำบล แยกกิ่ง ตั้งกันขึ้นไป เมื่อมีหมู่บ้าน มีโรงเรียน มีวัด
 ประชาชนก็อพยพเข้าไปทำมาหากิน เมื่อป่าไม้เข้าไปปราบปรามก็ไปปราบปราม
 คนยากคนจน แต่คนมีที่ขณะนี้ทุกป่าครับกระผมก็ไปมาหมดทุกจังหวัดเหมือนกัน อย่าง
 จังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี อุทัยธานี กำแพงเพชร หรือตากของทานสุโขทัย ไปทาง
 ภาคอีสานท่านจะเห็นว่าไร่อ้อยเป็นร้อย ๆ ไร่ เป็นพัน ๆ ไร่ นั้น ไร่ นายทุนใช้

หรือไม่ครับ แต่ประชาชนมี ๒๐ ไร่ ถูกจับ แต่ไร่นายทุนอยู่ในป่าสงวนเป็นพัน ๆ ไร่ ร้อย ๆ ไร่ นั่น เมื่อไปทำลายป่าทำไมไม่ถูกจับ อย่างนี้เป็นต้น อย่างกาญจนบุรี ยังอ้างว่ามี คือรัฐมนตรีคนหนึ่งที่ไล่ล่าออกไปแล้วว่ามีเป็นหมื่นไร่อย่างนั้นก็ครับ เรา ขอมรับหรือไม่ว่า เวลาที่คนที่มีอำนาจคนที่มือพิลเด้นที่นั่นที่จะมีที่ดิน ในที่คิดอย่างนี้ แคร่ราษฎรจริง ๆ มี ๒๐ ไร่ ๒๕ ไร่ ทำไม่ได้ นี่แหละครับคือความเดือดร้อนของ ราษฎร เวลาเมื่อเกษตรกรก็จะให้ชาวไร่ ชาวนาได้ทำไร่ ทำนา ก็ชาวนาทำนา ไม่ได้ก็ต้องไปทำไร่ ฉะนั้นนี่เป็นปัญหาครับ ที่กรมจะต้องพูด เวลาที่กระทรวง มหาดไทย กรมราชทัณฑ์ออกกฎหมายมาอีกแล้วออกกฎหมายว่านักโทษ ๒ ปี ให้ไปรับ จ้างปลูกป่า กรมหลวงโยธินของเราในสถานที่ ทำให้ถึงต้องช่วยโย ก็นักโทษมี แหละครับ ๒ ปีแล้วออกไปรับจ้างปลูกป่าของรัฐบาล กรมเป็นกรมราชการ การปกครอง กรมไม่เห็นด้วยอันนี้แหละครับ น.ช. คำว่า "น.ช." ยิ่งกว่า กรมป่าไม้ จะออกไปแข่งกับราษฎรที่ไปปลูก ราษฎรก็จะต้องถอนทิ้งแน่ ไม่ได้ผล หลอกครับ ราษฎรถอนทิ้ง นักโทษมีแหละครับ ก็จะไปรับจ้างทำราษฎรและจะไปทำ ผู้แทนด้วยที่ผู้แทนเป็นตำรวจเรือนอีก เป็นปัญหาใหญ่ของรัฐบาลนี้ กรมไม่เข้าใจ เหมือนนักวิชากฎหมายทั้งหลาย เสนอโยมาให้รัฐบาลทำอย่างนี้ ฉะนั้นปัญหาที่กรม ได้กรบเรียนมานี้ อย่างโรงเรือนนี้ ที่หมู่บ้านตามได้เลยเวลานี้ที่อำเภอของกรม กิ่งอำเภอลานสัก กำลังจะสร้างเขื่อนระบ้ำ เวลาที่ราษฎรเข้าไปอยู่เต็มหมดแล้ว ป่าไม้ทำไมไม่รักษา กรมว่าการปลูกป่านั้นควรระวัง ควรจะรักษาป่าไว้ก่อนดีกว่า ป่าที่มีสภาพอย่างจังหวัดอุทัยธานี ป่าขณะนี้มีเหลืออยู่อีกล้านไร่เท่านั้น แต่ขณะนี้ทาง รัฐบาลทุกรัฐบาลให้สัมปทานไม้สักมาทั้งหมด ๓๐ ปี เพิ่งทำไปได้ ๑๐ ปี แล้วจะเหลือ หรือครับ เราไปปลูกทำไม ควรจะรักษาไว้ตามสภาพของตน เวลาที่คนนำสำราญ ซึ่งเป็นภาคกลาง จังหวัดอุทัยธานีหมดแล้ว น้ำก็ไม่มี เวลาที่เฉพาะอำเภอของกรม ราษฎรไม่ไร่นาอย่างเดียว บ้านกรม ขอโทษเถอะครับ น้ำจะกินก็ไม่มี น้ำจะ ใช้ก็ไม่มี เพราะแห้งแล้ง น้ำในคลองไม่มีแล้ว แหมขอโทษ น้ำจะล้างส้วมก็ไม่มี ซึ่ง

รัฐมนตรีส่วมซิมก็เห็นมาแล้ว อย่างนี้เป็นต้น ขอให้รัฐบาลแก้ ยิ่งแก้ไม่ได้เลยครับ
 เสียขายเงิน ๓๑๖ ล้านบาทที่รัฐบาลจะไปปลูกป่า และทางเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้
 ก็บอกว่าทำอะไรจะเอาที่ที่ไหนปลูก ก็ราษฎรกำหนดแล้วไปแจ้งที่ราษฎร เข้มแต่ก้านั้น
 คำลไม่เชื่อว่าเป็นเพื่อนกระดม เวลานี้จ้างเทร็คเตอร์จะปลูกป่า เอาที่ราษฎรจะ
 ทำอย่างไร เวลานี้ราษฎรเราก็ได้แต่มั่นส่าปะหลัง ข้าวโพคตายไปแล้ว เหลือแต่
 มันส่าปะหลัง ที่นี้เขาปลูกมันเป็นผลผลิตของประเทศเราได้แต่ปลูกป่าไม่ได้ ประชาชน
 ๓๖ ล้านคนที่ เป็นเกษตรกรนั้นจะอยู่อย่างไรครับ ทางภาคอีสานก็ไคมันส่าปะหลัง
 กระดมไปหาเสียงมากก็เห็น เห็นไคอยู่มันส่าปะหลังเท่านั้น ข้าวปลาตายหมด
 แล้วเรามีนโยบายที่จะปราบปรามหรือว่าจะกวาดล้างพวกที่ไปทำไร่ ทำนาอยู่ในป่า
 และยกตัวอย่างเวลานี้ กระดมจะยกไปถึงข้าราชการตัวสำคัญที่มีเป็นพันไร่หมื่นไร่
 กระดมไครับหนังสือจากจังหวัดเชียงรายน ก็มีความเอาอำเภอบางแห่งนายอำเภอมีที่ใน
 ป่าสงวนเป็นพันไร่ ผู้กองมีเป็นหมื่นไร่เป็นพันไร่ อย่างนี้เป็นต้น ราษฎรนี้ตัวสำคัญที่สุด
 ยกตัวอย่างครับ ราษฎรไปทำไร่ ทำนาในป่าสงวนถูกริบ อย่างจังหวัดอุทัยธานีของ
 กระดม ผู้รับเหมานายอำเภอเป็นผู้ว่าจ้าง ผู้รับจ้างเป็นรองประธานสภาจังหวัด
 ไปทำลายทรัพย์สินของชาติ คือภูเขาไปขุดรูรั้งในป่าสงวนเขายังไม่จับ อย่างนี้
 เป็นต้น นี่เป็นตัวอย่างอย่างนี้ที่กระดมมาต้องพูด เราเห็นชัดเลย แล้วแผนที่มืออย่างนี้
 ไม่จับ นายทุนเอาของหลวงมาให้หลวงอย่างนี้ไม่ผิดคำหุคำรา รดลากไปก็ไมผิด เอา
 ละครับ กระดมขอฝากไว้ว่าผู้คดีที่มีผู้เสนอ กระดมเห็นค่ายที่ต้องสนับสนุน ขอให้
 รัฐบาลไคเอาข้อนี้ไปพบพจนเพื่อราษฎร ๓๖ ล้านคนที่คนยากคนจนที่จะต้องประกอบการ
 เสียชีวิตภัยการเกษตรกรรม ให้ไคพบพจนและไคชี้แจงให้ราษฎรที่จะหลังไหล เข้ามา
 เกี่ยวกับปัญหาในกฎที่ไคจะถึงซึ่งป่าไม้จะเริ่มปราบปราม ราษฎรก็จะเริ่มทำกิน
 ให้พิจารณาทุกนี้ให้ต้องแท้ ขอขอบคุณครับ

เรืออากาศตรี ฉลาค วรฉัตร (ตราด) : ทำประธานที่เคารพ ผม
 เรืออากาศตรีฉลาค วรฉัตร สมาชิกสภาผู้แทนจังหวัดตราด พรรคประชาธิปัตย์

ผมจะอภิปรายให้สั้นครับ เพราะว่าปัญหาที่มีผู้ได้พูดถึงมามากมายและผมก็ขอสนับสนุน
 ญัตตินี้ ผมอยากจะเรียนกับท่านรัฐมนตรีช่วยที่ท่านพูดไปนั้น ถ้าในทางปฏิบัติเป็นจริง
 แล้วประชาชนนั้นคงจะดีใจ เพราะผมนั้นผมก็ไม่สนับสนุนให้ประชาชนทำลายป่าเพราะ
 ว่าประเทศไทยของเราจะเป็นทะเลทราย แต่สาเหตุใหญ่กลไกที่ทำลายป่าทุกวันนี้
 เกิดจากอะไร ก็เกิดจากรัฐบาลนั่นเอง จะชี้ให้เห็นได้ง่าย ๆ เลยว่าให้มีการสัมปทาน
 ป่าไม้ตั้ง ๓๐ กว่าปี แล้วใครละครับ เจ้าหน้าที่ยังคุ้มครองการค้าไม้เถื่อน อย่างนี้
 ประชาชนคนจนซึ่งมีขวานก็มีคจะไปทำได้อย่างไรในเมื่อท่าทางรถบรรทุกไม้เข้าไป
 ประชาชนก็เข้ามาเข้าไป

ในข้อที่ ๒ ผมจะยกว่ารัฐบาลนั้นสนับสนุนให้ประชาชนทำลายป่า เพราะ
 อะไร เพราะว่าเหตุว่าไปตั้งอำเภอ ไปตั้งท่าถนนราคายาง เข้าไปในเขตป่าสงวนได้
 อย่างไร ยกตัวอย่างจังหวัดตราดนี่ ถึงอำเภอบ่อไร่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์เป็นป่าสงวน แต่
 ที่นั่นมีอำเภอและจะว่าประชาชนทำผิดกฎหมาย ก็รัฐบาลทำผิดกฎหมาย เอาอำเภอ
 ไปไว้ที่นั่น แล้วเอาโรงพักไปไว้ที่นั่น เอาโรงเรียนไปไว้ที่นั่น เอาไปตั้งได้อย่างไร
 ในเมื่อป่าสงวนไปคู่ตามแผนที่กรมป่าไม้แล้ว กรมป่าไม้ชี้ให้ดูเลยว่าที่นั่นป่าสงวนทั้งนั้น
 แต่รัฐบาลเข้าไปตั้งได้อย่างไร ผมว่านั่นนี่คือรัฐบาลกระทำผิดกฎหมาย ไม่ใช่
 ประชาชนและการปลูกป่าว่ากันตามทฤษฎี ป่าอยู่ดี ๆ ครับ มีต้นไม้ต้นใหญ่ ๆ ไปโค่น
 หมกจุกไฟแล้วเอาต้นไม้มาปลูก ไม่ร้ายเพียงเท่านั้น คนที่เขาปลูกยางพารา
 ปลูกเงาะ ปลูกทุเรียน ก็เป็นป่าอยู่แล้ว รัฐบาลก็ทุจริตจะไปโค่นของเขา และจะมา
 ปลูกป่าต้นอินทรี ผมเห็นแล้วไม่รู้อะไรจะพูดว่าอย่างไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้รัฐบาล
 ดูนัยหีบขึ้นมาพิจารณา ผมฝากครับ ถ้าอย่างนั้นงานขึ้นโบแดงเลยคาราคาซังมา
 ตั้งแต่ผมอายุ ตั้งแต่เด็ก ๆ มาจนปานี้แล้วเพราะอะไร เพราะเหตุว่าที่คิดทำจริง
 เอาข้อเท็จจริงมาพูดกัน เขตป่าสงวนนั้นเขาทำมาเมื่อก่อนนี่อะไร ลองสำรวจกัน
 จริง ๆ แล้วเราชี้คั่นว่า เอาจักรวรรดิที่คืนให้ทำอย่างนั้นใครมีแล้วมีไป แล้วเราจะ
 หวงห้าม เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวจะเป็นทะเลทราย รัฐบาลเอาอย่างนั้น เอาข้อ

เท็จจริงมาทุกคน ความแค้นที่ฉันเป็นฆ่าสงวน แต่ที่จริงแล้วประชาชนท่ามาหากินอยู่
 อย่างนั้นแล้วไม่รู้จักจับสั้น พูตกันฉีก ๑๐ ปี ผมตายแล้วก็ยังไม่รู้จักจับ ก็อยู่อย่างนั้นแล้ว
 ก็ทำอย่างนั้น พูตกันโคแค้นและก็ไม่โคทำ ขอขอบคุณครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ภิญญา ช่วยปลอด ข้าราชการจักษุ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี วันนี้กระผมยกมือ
 แต่เข้าเปลี่ยนที่นั่ง ๘ ครั้ง พยายามสับคาท่านประธานแทบจะหมดอารมณ์เกือบเที่ยง
 วัน ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิก ผู้เสนอญัตติครั้งนี้ในวันนี้
 เพราะปัญหาวันนี้เป็นปัญหาซึ่งที่มั่วแหวงใจประชาชนทั่วประเทศ ทุกจังหวัดย่อมมี
 ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้น กระผมจะขอเวลาเพียงแค่นี้ทีเดียว จะชี้ให้เห็นว่าการปลูกป่า
 มีผลดีและผลเสียอย่างไรบ้าง กระผมจะพูดในฐานะเป็น ส.ส. จังหวัดภาคใต้ ซึ่ง
 มีไม้ยูงชนิดหนึ่งครับท่านประธาน คือไม้ยางนา ไม้ยางเช่นนี้เป็นไม้ซึ่งประชาชน
 สามารถปลูกได้ แต่ว่าเวลานี้ทางรัฐบาลได้มีกฎหมายห้ามไม้ยางนา ท่านประธาน
 ครับ เป็นไม้ที่ขึ้นง่ายที่สุด ลูกตกที่ไหนก็ขึ้นที่นั่น กระผมโคไปเยี่ยมประชาชน แต่ว่า
 เวลานี้ทางรัฐบาลได้มีกฎหมายห้ามไม้ยางนาคับท่านประธาน เป็นไม้ที่ขึ้นง่ายที่สุด
 ลูกตกที่ไหนก็ขึ้นที่นั่น กระผมโคไปเยี่ยมประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งจังหวัด
 สุราษฎร์ธานี กระผมตามชาวบ้านบอกทำไมโคไม่โคทั้ง คั้นเท่าแค้นโคทั้งหมก
 เลยครับ เป็นพันคั้นหมื่นคั้นเขาบอกเอาไว้มิได้ ท่านผู้แทนเอาไว้มิได้เวลาโคโคไป
 โคโคโคจนจับถูกจับ นี้แหละครับไม่ต้องเสียเงินแม้แต่บาทเดียว ถ้ารัฐบาลให้ประชาชน
 รักษาป่าของตัวเอง เขาปลูกท่านประธานครับคั้นหนึ่ง ๒๐ - ๓๐ ปีกว่าจะโคโคได้
 ถึงแม่เขาจะโคโคไปทำบ้านทำอะไรก็ตาม อย่างน้อยก็รักษาต้นน้ำลำธารถึง ๒๐ ปี
 อันนี้แหละครับรัฐบาลน่าจะเพ่งเล็งและให้ความสนใจ แต่ไม่ละครับทำให้ประชาชน
 ต้องทำลายป่าโดยจำยอมแล้วไม่ผิดกฎหมายด้วย เพราะต้นยังไม่ใหญ่ กระผมตาม
 บอกทำไมไม่เอาไว้มิได้ เขาบอกว่าเอาไว้มิได้เกาะเกาะที่ ถ้ารัฐบาลให้เอาไว้มิได้
 เก็บเอาไว้มิได้ให้ลูกให้หลานทำบ้านเวลาเขาแต่งงานแต่งงาน อย่างนี้ครับ

ทนประธานที่เคารพ อีกประการหนึ่งคือเจ้าหน้าที่ป่าไม้ เมื่อไม่กี่วันมานี้ กระทบ
 ให้นำตัวแทนประธาน ๒,๐๐๐ กว่าคน เลือกมาได้ ๗ คน มาพบ ทพต. นายก
 รัฐมนตรี กระทบจำได้ว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านเป็นคนสั่งให้กระทบไปพบปลัด
 กระทรวง โดยนำตัวแทนเหล่านั้นไปด้วย กระทบได้ไปพบกับเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้
 เขาชี้แจงอย่างไรครบท่านประธาน พอเรื่องเกิดขึ้นว่ามีบริษัทนายทุนได้เข้าไปไถ
 ที่ชาวบ้านประมาณ ๑๒,๐๐๐ ไร่เพื่อจะปลูกสวนผลไม้ ประชาชนอยู่มานานแล้วมี
 สวนยางสามารถกรีดยางขายได้แล้ว เป็นจำนวนพันกว่าครัวเรือน เจ้าหน้าที่
 กรมป่าไม้ไม่สามารถชี้แจงอะไรชาวบ้านได้เลย ชาวบ้านถามไม่ยอมพูดด้วย เพราะ
 เขาไปกับนายทุน วันนั้นกระทบเสียใจเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ท่านหนึ่ง
 ไม่ทราบระดับหัวหน้ากองหรือผู้อำนวยการกอง เขาบอกสงสัยเจ้าหน้าที่ป่าไม้จังหวัด
 หรือป่าไม้เขตไม่สามารถจะตอบได้ เพราะเขาไม่รู้โยบาย กระทบว่าถ้าอย่างนั้น
 ไปตั้งท่าไม่ให้เสียเงินเดือนในเมื่อทุกคนเดือดร้อน เจ้าหน้าที่ที่อยู่ส่วนภูมิภาคไม่
 สามารถชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจได้ ทุกคนมีเรื่องก็ต้องวิ่งหานายกรัฐมนตรี วิ่งเข้า
 หาส่วนกลาง ไม่ต้องไปตั้งหรือกรับ กระทบบอกป่าไม้เขตหรือป่าไม้จังหวัดนั้น
 ไม่ใช่สำเร็จแล้วไปทำงานอย่างน้อยต้องได้เท่าเป็นระดับชั้น เพราะจะรู้เรื่องชี้แจง
 ให้ประชาชนได้ทราบเวลาที่หาอะไร ปรากฏว่านายอำเภอและป่าไม้จังหวัดนั้น
 มีส่วนร่วมกับนายทุนเหล่านั้นไปให้อนุญาตทำกินมูบมิบ รายงานเขาคีที่นั่นก็ทุกอย่าง
 แต่เวลาประชาชนไปขอที่อำเภอไม่ให้เขาอยู่หลักฐานต่าง ๆ คู่มือได้เป็นความลับ
 แต่สำหรับนายทุนเขายอมทุกประการ แล้วอีกประการหนึ่งครบท่านประธาน เมื่อ
 นี้ท่านสมาชิกท่านหนึ่งได้กล่าวว่าเวลานี้ป่าสงวน แม่แค่อำเภอเฉพาะอำเภอเคียนซา
 ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเขบอกเป็นเขตผู้ก่อการร้าย กระทบมาจากจังหวัดที่บอกมี
 พวกก่อการร้ายมากที่สุด แต่เนื่องจากรัฐบาลนั้นได้สร้างเงื่อนโซ่ให้กับเขาเอง เขา
 จึงเป็นผู้ก่อการร้าย บางอำเภอหาประธาน มีหมู่บ้านเดียวที่มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์
 ของประชาชน นอกนั้นอยู่เขตป่าสงวน อำเภอก็มี ตลาดก็มี โรงเรียน ๑๔ โรงเรียน

มีทุกสิ่งทุกอย่าง รัฐบาลก็มีส่วนไปทำผิดกฎหมายเหมือนเพื่อนสมาชิกท่านว่า ฉะนั้นในเรื่องนโยบายปลูกป่าเมื่อก่อนท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรฯ ท่านกล่าวแล้วว่า ท่านจะควบคุม กระทบกตัวอย่างใหญ่ ๒ ที่ คือที่อำเภอท่าชนะ และอำเภอพระแสง ที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี การปลูกป่ามีเจตนาเป็นอย่างยิ่ง ขอให้คุมเจ้าหน้าที่ให้ถี่ละครับ ประชาชนไปทำ ๒๐ คน ไร่ ๒๐๐ คน ๒๐ บาท ไร่ ๕๐ บาท ไร่ ๕๐ บาท แต่สำหรับประชาชนได้ ๒๐ บาท สมยอม กลางคำ กลางคืนยังเป็นมา เหล่ากันทุกคืนมีเงินมีทอง เหลือใช้ อย่างนี้แหละครับคุมให้ถี่ และป่าเขาดี ๆ ไปตางของเขาก่อน ไม้ดี ๆ ไม้ใหญ่ไปโคนของเขาทิ้ง แล้วปลูกป่าปลูก ๒ เดือนมูลค่าขึ้นเต็ม ปีน้าฟ้าใหม่หน้าแล้งไฟไหม้ เสร็จแล้วปลูกกันอีกเอาเงินของรัฐบาล เอาเงินของประชาชนไปลงทุนกันเล่น อย่างนี้กระทบขอฝากรัฐบาลด้วย ขอรบกวนเวลาเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้พูดกันมานานแล้วครับ เห็นว่าน่าจะยุติกันได้ อย่างนี้แล้วกัน ท่านผู้เสนอกล่าวสรุปเสียหน่อย คุณสุเทพ ได้กล่าวสรุป เพราะว่าผู้เสนอรวมกันก็สรุปแทนกันได้

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ (สุราษฎร์ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ สุเทพ เทือกสุบรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงกระทบมั่นใจว่า ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่ทำกินของราษฎร ปัญหาเรื่องการบุกรุกเข้าไปทำกินในป่าสงวน ปัญหาเรื่องการปลูกสร้างสวนป่า เป็นปัญหาที่รัฐบาลก็รู้ข้อเท็จจริงอยู่เป็นอย่างดี และเข้าใจว่าเรื่องที่ทำกินของราษฎรเป็นปัญหาที่เรื้อรังมานาน รัฐบาลทุกรัฐบาลได้มีการสำรวจได้มีการวิจัยพบทุกครั้งว่าที่ทำกินของราษฎรไม่เพียงพอ พบทุกครั้งว่าขนาดถือครองเพื่อการเกษตรของเกษตรกรนั้นเป็นแปลงเล็ก แปลงน้อยไม่พอที่จะทำการเก็บเลี้ยงครอบครัว แล้วก็พบอยู่เสมออย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่า คือการที่เข้าไปบุกรุกที่ทำกินในเขตป่าสงวนแม้เพียงสำรวจได้ ๑๗๐ ปี พบว่าจะมีราษฎรเข้าไปบุกรุกเป็นล้าน ๆ ครอบครัว ท่านประธานที่เคารพ

แต่ทำไมรัฐบาลถึงไม่แก้ปัญหานี้ ทำไมรัฐบาลถึงไม่เอาใจใส่กับประชาชนเหล่านี้
 นั้นอย่างจริงจัง ไม่ซัพพอร์ตเหล่านี้เสียตั้งแต่ต้น รัฐบาลปล่อยให้ประชาชน
 เข้าไปทำมาหากินอยู่ในป่าสงวน ๑๐ ปี ๒๐ ปี มีผลมาถึง เป็นกิจจะลักษณะปลูกบ้าน
 เรือนอยู่ถาวร เป็นบ้านเป็นเมืองเป็นอำเภอ ทางราชการไม่ให้กรรมสิทธิ์เขา
 ทุกครั้ง เมื่อมีการเอาเรื่องขึ้นมาพูดในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมาชิกได้ลุกขึ้น
 มาอภิปราย รัฐบาลจะต้องลุกขึ้นมาตอบว่ารัฐบาลเข้าไปปัญหา รัฐบาลเห็นความ
 จำเป็น รัฐบาลรู้ว่าจะต้องแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง ท่านประธานครับ ธรรมดา
 อยากจะกราบเรียนกับท่านประธานเพื่อให้ท่านไปถึงรัฐบาลไปถึง รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบ
 ด้วยว่า ประชาชนเบื่อหน่ายเหลือเกินแล้ว ธรรมดาอยากจะกราบเรียนแทนประชาชน
 ของกรมทั้งหลายว่า เราเบื่อหน่ายกับคำพูดอย่างนี้เต็มที่แล้ว เราเบื่อหน่ายกับ
 ความไม่จริงใจของรัฐบาลนี้เต็มที่แล้วครับ ทุกครั้งพูดแต่คำหวาน ๆ ทุกครั้งแสดงถึง
 ความเอาใจใส่อย่างจริงจัง แต่ในทางปฏิบัติไม่มี ไม่เคยปรากฏให้เห็นทำไมถึงเป็น
 อย่างนั้น ท่านประธานครับ อยากจะกราบเรียนว่า เรารู้สึกและเราเชื่อเหลือเกิน
 ว่ารัฐบาลนี้ไม่มีความจริงใจต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่มีความจริงใจต่อ
 เกษตรกรที่ยากไร้หัวแฉดิน อยากจะให้รัฐบาลนี้ไถ่กลับไปทบทวน ไถ่กลับไปคิด
 เสียใหม่ว่าถึงเวลาแล้วหรือยังที่ท่านทั้งหลายจะได้เอาจริง เอาจริงกับปัญหาความทุกข์
 ความเดือดร้อนของประชาชนที่ไม่มีที่ทำกินเหล่านั้นเสียที จำเป็นอะไรนักหนาท่านจะ
 ต้องมาทุ่มเทงบประมาณแผ่นดินหนึ่ง ๓๐๐ - ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท เพื่อจะไป
 ปลูกป่าสงวนหรือไปปลูกสร้างสวนป่าโดยที่ไม่เคยได้รับผล โดยที่ไม่เป็นผล ถูกครับ
 ทางรัฐบาลทุกครั้งจะต้องมาขี้นโยบายงานของท่านจะต้องเป็นผล งานของท่านจะต้อง
 ได้ผลเท่านั้นเท่านั้นเปอร์เซ็นต์ อยากจะกราบเรียนกรมเคยมีประสบการณ์อยู่กับ
 ประชาชน เคยอยู่ในชนบทเคยคลุกคลีเคยเห็นการปลูกสร้างสวนป่าในที่ต่าง ๆ ไม่
 เคยได้ผลครับ ทั้งหมดคือทุ่งหญ้าคาทั้งหมด เงินที่เอาไปละลายต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือ
 ที่รกร้างว่างเปล่าต่อไป คือปีที่จะต้องถูกทำลายกว้างออกไปทุกวัน ๆ ถ้ารัฐบาล

อยากรงวุ่นไปไม่อย่างจริงจัง ยกเลิกสัมปทานป่าไม้ชั่วคราว เลิกกันเสีย เลิกกันโดย
 เด็กชาที่จะ ๒๐ ปี ๓๐ ปี เลิกกันไป ห้ามไม่ให้มีการบุกรุกเข้าไป ค่อนข้างทำลาย
 ต้นไม้ ทำลายป่าไม้โดยเด็กชาคลัก ๒๐ ปี ๓๐ ปี ไม่ต้องไปเสียเวลา ไม่ต้องไป
 เสียเงินงบประมาณที่หนึ่งหลายร้อยล้านบาท เพื่อไปปลูกสร้างป่าห้วยคาคำให้เกิดขึ้น
 ทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ทราบว่ารัฐบาลได้มองปัญหาเหล่านี้
 กันอย่างจริงจังแค่ไหน หรือว่าสักแต่ว่าพูดไปวัน ๆ แก้วไปวัน ๆ เพียงเพื่อให้
 ประชาชนเขาสบายใจ อยากจะกราบเรียนว่า ประชาชนเขาไม่เชื่ออีกแล้ว โดย
 เฉพาะอย่างยิ่งอย่างพวกกระผมที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พบความจริง ไม่เชื่อ
 รัฐบาลครับ และที่มากกราบเรียนท่านประธาน ไม่ได้หวังที่จะเอาข้อเท็จจริงอะไร
 มาชี้แจง เพราะเชื่อว่าทางรัฐบาลพยายามแต่เพียงเล็กน้อย ท่านก็จะรู้ข้อเท็จจริง
 นั่นคือ เราไม่จำเป็นต้องแฉ เราไม่จำเป็นต้องไปชี้ให้ท่านเห็นอีกแล้ว ข้อสำคัญ
 อย่างเดียว ขอให้ท่านมีความจริงจังกับปัญหา เพราะว่าท่านมีความจริงจังต่อ
 ประชาชน จริใจที่จะแก้ปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชนเราพอใจ แต่ที่เรา
 ไม่เห็น เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียน กระผมยังมีความเจ็บปวดที่มี
 ความขมขื่นใจมาครั้งหนึ่งแล้ว ในที่ประชุมแห่งนี้ ในสภาแห่งนี้เราเคยเสนอร่าง
 พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อเกษตรกร เราเคยแนะนำรัฐบาลว่า ให้นำที่ดินที่ประชาชน
 ได้เข้าไปทำมาหากินในป่าสงวน อนุมัติงานเป็นหลักเป็นฐานนั้นให้กรรมสิทธิ์กับเขา
 เพื่อที่จะให้กำลังใจกับประชาชนเหล่านั้นจะได้มีความมุมานะที่จะเร่งขยายการผลิต
 ในทางการเกษตรให้เพิ่มขึ้น แต่เป็นอย่างไรครับ คณะกรรมาธิการวิสามัญจรรยา
 ราษฎร์พระราชบัญญัติซึ่งใครจะเข้าใจเป็นอย่างอื่นอย่างไรกระผมไม่ทราบ แต่กระผม
 เห็นว่าเป็นมือเป็นเท้าของรัฐบาลนี้ ไม่พิจารณา ปฏิเสธไม่ยอมให้ร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้นผ่านเข้ามาสู่ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎร กระผมเสียใจ กระผมเชื่อเหลือ
 เกินว่าประชาชนทั้งชาติเสียใจในประเด็นนี้ ทำไมเอาคนที่ไม่เข้าใจความทุกข์ความ
 เดือดร้อนของประชาชนมาตัดสินปัญหายังนั้น มาตัดโอกาสที่จะได้มีการพิจารณาดัง

ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ทำไมไม่เปิดโอกาสให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ห้างสภาเป็นคนตัดสิน อันนี้คือประเด็นแรก แล้วเป็นข้อที่ชี้ให้เห็นถึงความไม่รับ
 ผิดชอบของรัฐบาล คนของรัฐบาล ทำอะไรกันครับ กระผมเชื่อเหลือเกินว่าการ
 เสนอญัตติในวาระนี้ที่เพื่อนสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้ช่วยกันลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุน
 โดยทุกคนคงจะไม่ได้ได้รับความเอาใจใส่จากรัฐบาลเท่าไรนัก เพราะสิ่งแตกต่าง
 ที่ท่านตอบมา ท่านยืนยันว่าของท่านถูกอยู่เสมอ ท่านยืนยันว่าท่านรู้ปัญหาอยู่แล้ว
 ท่านยืนยันอยู่ว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญท่านต้องแก้ไข ท่านกำลังดำเนินการอย่าง
 จริงจัง ซึ่งขอเรียนให้ทราบว่า ชัดกับความเป็นจริงที่ปรากฏต่อสายตาสง
 ประชาชนทุกประการ เอาละครับ ถ้าท่านประธานจะกรุณาฝากช่วยผ่านไปยัง
 ท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบ ฝากผ่านไปถึงรัฐบาลนี้ ถ้าท่านต้องการให้ประชาชนใน
 แดนนี้ยังมีความหวังกันอยู่บ้าง ยังคิดที่จะร่วมแรงร่วมใจในการที่จะสร้าง
 รักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของประเทศชาติกันอยู่ต่อไปแล้ว ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่าง
 จริงจังเสียทีเถอะครับ เอาจริง เอาจริงกับปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนกัน
 เสียที ท่านเองอาจจะไม่เคยรู้สึกว่าคุณที่เกิดมาท่ามกลางความว่างเปล่า ไม่เคย
 มีโอกาสที่จะเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินแม้แต่เพียงฝ่ามือเดียวในชีวิตนั้น มีความ
 รู้สึกอย่างไร สองออกไปสัมผัสกับเขาบ้าง อย่าอ่านแต่รายงาน อย่าอ่านแต่ขอ
 เสนอแนะของคนของท่าน ซึ่งมักจะเป็นข้อเสนอแนะที่ไม่ค่อยตรงกับความเป็นจริง
 ได้โปรดนำเรื่องเหล่านี้ไปทบทวน กระผมอยากจะกราบเรียนฝากไว้เท่านั้น
 ขอขอบคุณครับ

ณ ภูมิลักษณ์ที่แท่นประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็พอที่เถอะครับ
 เอาเพียงว่าจะเสนอไปอย่างไรต่อไป จะให้ตั้งกรมราชการอย่างไร คุณเทอดพงษ์
 สองเสนอ

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดตาก กระผมได้เสนอญัตติ

ความนี้เข้ามาถึงเพื่อที่จะให้สภาได้พิจารณา ซึ่งอย่างน้อย ๆ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็
 ได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว ได้มีข้อเสนอแนะต่าง ๆ มากมายพอสมควร งบประมาณที่จะ
 ขอสรุปแต่เพียงไม่มากนัก ความที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ท่านได้พยายามจะชี้ให้เห็นว่า ปัญหาการปลูกป่านั้นไม่ได้สร้างความเดือดร้อนให้กับ
 พี่น้องประชาชนเลย และท่านได้เสนอแนวทางนโยบายที่รัฐบาลกำหนดไว้ถือเป็นมติ
 ของคณะรัฐมนตรีว่าพยายามอย่าให้ชาวบ้านถูกรุกที่ต่อ และอย่าให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม
 ในการปลูกป่า ในขั้นนี้จะแบ่งเนื้อที่ให้คนละ ๑๕ ไร่ งบประมาณขอเรียกว่า ยังไม่
 มีเลยในข้อนี้ที่ได้ดำเนินการลงไป อย่างน้อย ๆ ในจังหวัดที่มีปัญหามากมายอย่าง
 เช่นจังหวัดตาก และอีกข้อหนึ่งที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 ได้ยืนยันมาว่าการปลูกป่าในขั้นนี้ ๓๕๐,๐๐๐ ไร่ รับรองว่าการปลูกป่าจะต้องได้ผล
 และไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ราษฎร ซึ่งในขั้นนี้กรมยืนยันได้ว่าทางกรมป่าไม้
 ไม่ได้ดำเนินการไปตามมติคณะรัฐมนตรีเลย ปัจจุบันนี้ได้ดำเนินการที่ขัดแย้งกับมติ
 คณะรัฐมนตรีอยู่ตลอดเวลา และมีปัญหาน้อยที่จังหวัดตากในปัจจุบันนี้และงบประมาณ
 เวียนเงิน ๆ วน ๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปคุยกับกรมก็ได้
 เมื่อเป็นปัญหาอย่างนี้ กรมคิดว่าแนวทางอันหนึ่งที่จะแก้ปัญหานี้ได้ เมื่อข้าราชการ
 หรือว่าส่วนที่จะทำงานกลไกของรัฐไม่สามารถที่จะดำเนินการอย่างนี้ได้แล้ว กรม
 ขอเสนออันหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหานี้ คือต้องเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบ ถ้าจะเสนออันให้
 เกินรั้งก็คือ จะต้องปลดอธิบดีกรมป่าไม้ออกไปเสีย หากคนที่มีความสามารถที่จะมา
 สนองนโยบายของรัฐบาลได้มาดำเนินการต่อไป แล้วปัญหาต่าง ๆ จะคลี่คลายไปใน
 ทางที่ดี ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นก็ให้พูดคุยกันมาตามาย กรม
 ใครขอเสนอให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ได้ไปศึกษาและสอบสวนปัญหา
 ความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับการปลูกป่าซึ่งมีอยู่มากมายในหลายจังหวัดนี้ระยะ
 เวลาอีก ๕๐ วัน ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับการประชุม ข้อ ๔๘ และในโอกาสนี้ก็ขอ
 อนุญาตคือที่ประชุมให้คณะกรรมการสามัญคณะกรรมการเกษตรและสหกรณ์ได้ประชุมออก

สมัยประชุม ซึ่งอาจจะมีการปัดสมัยประชุมขึ้น ได้ตามข้อบังคับข้อ ๕๕ เสียเลยเพื่อ
จะได้ไม่ต้องกลับมาขออีกครึ่งหนึ่ง ซึ่งอันนี้กระผมขอเสนอ เป็นญัตติให้ที่ประชุม
ได้พิจารณากัน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกลงชื่อบรรณ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ได้

อภิปรายกันมานานแล้ว มีผู้ขอเสนอให้ส่งให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
ไปศึกษาดำเนินการเรื่องนี้ภายใน ๕๐ วัน และให้คณะกรรมการชุดนี้ไปทำงาน
นอกสมัยประชุมได้ด้วย ผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

นายประเทือง วิจารณ์วีระ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ประเทือง วิจารณ์วีระ ในฐานะที่กระผมเป็นเลขาธิการ คณะกรรมการ
การเกษตรและสหกรณ์ กระผมอยากจะขอประธานทราบเรียนว่า ที่ใ้ผมขอหมายให้
คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ไปดำเนินการพิจารณาปัญหาเรื่องนี้ ทาง
คณะกรรมการไม่ได้ชี้ข้อ แต่อยากจะขอประธานอนุญาตเรื่องเวลา เพราะว่า
ขณะนี้ก็มีภาระที่สภามอบหมายก็เกี่ยวกับปัญหาในด้านการเกษตรของ ๓ จังหวัด
ภาคใต้ ซึ่งเรากำลังดำเนินการเรื่องนี้อยู่ด้วย ถ้าหากว่าในระยะเวลาที่มอบหมาย
งานชิ้นแรกๆ กันนี้ เกรงว่าคณะกรรมการอาจจะทำงานให้ไม่ทันภายใน
กำหนดเวลา ก็อยากจะขอประธานอนุญาตว่า ขอให้ยืคเวลาต่อไปอีกสักหน่อย หรือ
ถ้าสภาไม่กำหนดได้ก็จะเป็นพระคุณมาก เพราะเรื่องการเกษตรและปัญหาเรื่องที่ดิน
เรื่องที่ทำกันหลาย ๆ ด้านนี้เป็นเรื่องที่หนักมากพอสมควร กระผมก็อยากจะขอ
ความกรุณาจากสภาว่า ขอย้ายกำหนดเวลาเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๓ เดือนน่าจะพอแล้ว

มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว คือเสนอไม่กำหนดเวลา ไม่มีผู้รับรอง เอาละครับ เมื่อไม่มี
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้ส่งคณะกรรมการการเกษตรฯ ไป
พิจารณาแล้วก็รายงานต่อสภาและให้ทำการนอกสมัยประชุมได้มีกำหนดเวลา ๕๐ วัน

๒๒๒

นี่ก็เป็นเวลาเที่ยงกว่าแล้วมีสมาชิกมาประชุมอยู่ ๒๔๓ คน ก็มากพอสมควร ก็ใครจะ
ขอประชุมต่อตอนบ่ายอีกสักหน่อย เพราะว่ายังมีเรื่องค้างอยู่อีกมาก ก็ขอพักการ
ประชุมก่อน ประชุมตอนบ่ายเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

พักประชุมเวลา ๑๒.๑๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ขอคำเป็นการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม กระทู้ถามลำดับที่ ๑ กระทู้ถามของจำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที เรื่อง การบิดป้ายโฆษณาการค้าสินค้าจากโรงงาน ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เชิญจำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้สั้น ๆ หน่อยครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : ขออะไรครับสั้น ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สั้น ๆ แล้วก็ให้ได้

ใจความ คือเวลาไม่นาน

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : ถ้าอย่างนั้นผมก็อ่านหมดครับ สั้น ๆ อย่างไรท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอรับรองครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : กระทู้ถามนั้นผมต้องอ่านหมดนะครับ อ่านหมดทุกคำพูดทุกที่เขียนที่พิมพ์มานี้ สั้นไม่ได้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าสำหรับการซัก
ต่อไปครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เชียงราย) : นั้นยังไม่ทันซักเลย ผมผมตั้งใจจะไม่ซักด้วยซ้ำไป ตั้งใจจะถาม เขาตอบก็จะเลิก ประธานไม่ให้ซัก ผมก็จะซัก เอาละครับ เริ่มใหม่ละครับ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม ปัญญาที สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงราย ขอตั้งกระทู้ถาม ทนาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่าขณะนี้สินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคในท้องตลาดมีราคาสูงขึ้นเรื่อย ๆ สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชนผู้ยากจน และเกษตรกรชาวไร่ ชาวนา ต้องขายผลผลิตในราคาถูก แต่ขณะเดียวกันสินค้าต่าง ๆ ในท้องตลาดกลับมีราคาสูงขึ้น บรรดาพวกพ่อค้าฉวยโอกาสขึ้นราคาสินค้าตามใจชอบ และราคาที่กำหนดในท้องตลาดนั้นไม่เหมือนกัน เพราะต่างคนต่างขายทำให้ประชาชนผู้มียรายได้น้อยเดือดร้อนในเรื่องค่าครองชีพอย่างยิ่ง

๒. ขอถามว่า ท่านจะมีการตรวจสอบต้นทุนการผลิตของโรงงานต่าง ๆ และให้ทางโรงงานมีป้ายบอกราคาสินค้าตั้งแต่โรงงานจะได้หรือไม่ เพื่อป้องกันการขึ้นราคาสินค้าตามใจชอบของพ่อค้าต่อไป และถ้าทำได้จะทำได้เมื่อใด และถ้าทำไม่ได้เพราะอะไร

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผมจะขอชัก ท่านรัฐมนตรีตอบถ้าเป็นที่พอใจกระผมอาจจะนั่งลง ถ้าไม่เป็นที่พอใจกระผมก็ขอชักตามข้อบังคับ และขอภัยท่านสมาชิกฝ่ายค้านที่คิดว่ากระผมว่าอยู่พรรครัฐบาลด้วยกัน ทำไมไม่ถามในพรรค ทำไมให้เสียเวลา ขอกราบเรียนว่า ท่านอบไม่คอยจะไปประชุมในพรรค ขอขอบพระคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มียเกียรติดังต่อไปนี้ ท่านประธานสภาครับ ผมขอพูดถึงความจริงว่าเมื่อมีประชากรเพิ่มมากขึ้น ความต้องการในสินค้าและบริการก็มีมากขึ้น เนื่องจากการผลิตสินค้านี้ไม่ทันต่อความต้องการของประชาชน ก็เป็นธรรมดาที่สินค้าจะต้องมีราคาแพงเกินไป

อีกประการหนึ่ง เนื่องจากภาวะน้ำมันซึ่งทางผู้ผลิตน้ำมันต้องการทำให้น้ำมันมีน้อยลง เพื่อเขาจะได้ขายน้ำมันของเขาราคาแพง ก็เป็นผลให้ทางประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ใช้้ำมัน เรายังชุกคณ้ำมันไม่พบ กระเทียมไปค้ายในเรื่องราคาของสินค้า อย่างไรก็ตามรัฐบาลไม่ได้นิ่งนอนใจ รัฐบาลได้เห็นถึงความลำบาก

ของประชาชน รัฐบาลได้ประกาศราคาควบคุมสินค้าไป สำหรับสินค้าที่จำเป็นเกี่ยวกับการครองชีพ ๓๓ ชนิด

ตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ถามว่า รัฐบาลจะเข้าไปตรวจ สอบราคาต้นทุนสินค้าได้หรือไม่ และจะให้ติตราคาสินค้าทั่วทั้งประเทศเพื่อไม่ให้พ่อค้า เอาไร้อาเปรียบประชาชนได้หรือไม่ ผมขอตอบว่า ตามกฎหมายเรามีอำนาจ และ เราทำอยู่แล้วว่าสินค้าชนิดไหนต้นทุนเท่าไร สินค้าไหนเมื่อเราเห็นว่า เป็นสินค้าจำเป็น เกี่ยวกับการครองชีพ เราได้เข้าไปจัดการแล้วครับ และที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะ ทราบที่ว่าเราได้ไปสั่งให้โรงงาน เช่น โรงงานผงซักฟอก ยาสีฟัน สบู่ น้ำมันพืช ต่าง ๆ นี้ ปกติราคาขายราคาปลีกเท่ากันทั่วทั้งประเทศแล้ว ผมขอตอบท่านก่อนครับ

จำสับเอก ทรงธรรม ปัญญาที (เจียงราย) : ท่านผู้เป็นประธาน ที่เคารพ ผมฟังท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว ผมต้องชกแล้วครับ ที่ท่านอ้างน้ำมันบอกว่าทำให้ สินค้าราคาสูงขึ้นนี้ ผมอยากจะยกตัวอย่างสักอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นของรัฐวิสาหกิจ บุหรี่ครับ ที่ผมถืออยู่นี้คือบุหรี่เกล็ดทองที่ผมสูบอยู่เป็นประจำ ราคาของละ ๔.๕๐ บาท ยี่นราคาไม่มาตลอด และประชาชนผู้สูบบุหรี่ก็คงซื้อ ๔.๕๐ บาทตลอด แล้วทำไมเขา ไม่อ้างภาวะนั้นมันขึ้นราคา จะต้องขึ้นราคาบ้าง อันนี้ประการแรก

อีกประการหนึ่งเกี่ยวสินค้าขึ้นราคาไม่ได้ขึ้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ขึ้นเป็น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานครับ ท่านรัฐมนตรีจะทราบหรือไม่ว่า ผมมีอาชีพทำโรงพิมพ์กระดาษพิมพ์นี่ครับ ผมซื้อที่กรุงเทพฯ ผมซื้อที่ละ ๑๐ รีม ๒๐ รีม ๑ รีม มี ๕๐๐ แผ่น ๑ รีมเมื่อประมาณต้นเดือนนี้ ผมซื้อรีมละ ๒๕๐ บาท เมื่อ ๒-๓ วันนี้ ผมกลับไปซื้ออีกทีหนึ่ง เป็นรีมละ ๒๕๐ บาท เมื่อวานผมโทรศัพท์ไปตาม เป็นรีมละ ๒๕๕ บาท ท่านประธานทราบหรือไม่ว่า กระดาษพิมพ์ที่จังหวัดเจียงราย เคียงนี้ ผมไปถามร้านจำหน่ายที่เจียงรายรีมละ ๓๗๐ บาท ก็ลองบวกลบคูณหารดูซิว่า เพิ่มขึ้นอีกกี่เปอร์เซ็นต์ ผมอยากจะพูดว่าขึ้นเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าในต้นทุน

ที่กรุงเทพฯ ล่าสุดนี้เริ่มละ ๒๕๕ บาท แต่จังหวัดเชียงใหม่เริ่มละ ๓๗๐ บาท ถ้าท่าน
 รัฐมนตรีไม่เชื่อผมจะพาไปคุยเลยครับ ที่จังหวัดเชียงใหม่ ผมจะซื้อให้ดูด้วย แล้วท่าน
 รัฐมนตรีทราบหรือไม่ ปูนซีเมนต์ที่จังหวัดเชียงใหม่ตอนนี้ถ่วงละเท่าไร ๖๐ - ๖๕
 บาท บางร้าน ๖๐ บาท บางร้าน ๖๑ บาท บางร้าน ๖๕ บาท นี่แหละผลของการ
 ที่ไม่ปิดป้ายจากโรงงานไปทำให้พ่อค้าเอาเรียดเอาเปรียบ ผมรู้สึกที่ใจที่ได้รัฐมนตรีซึ่ง
 เชี่ยวชาญในการค้าเป็นพ่อค้ามาก่อนว่าจะแก้ไขวิกฤติการณ์ในด้านการขึ้นราคาสินค้านี้
 ท่านก็ตอบแบบกำปั้นทุบดิน บอกว่าน้ำมันขึ้นราคา อย่างนี้ใครก็ตอบได้ว่าน้ำมันขึ้นราคา
 สินค้าก็ขึ้นราคา ท่านก็บอกว่าท่านมีอำนาจตามกฎหมาย ทำไมไม่ใช้อำนาจที่ท่านมีนั้น
 ผมถึงบอกว่า ผมไม่อยากจะซักท่านอยากจะถามในที่ประชุมพรรค ผมจำได้ว่าผมเป็น
 ผู้แทนมา ๔ เดือน ท่านไปที่ประชุมพรรคครั้งเดียวเท่านั้น เพราะฉะนั้นผมก็จำเป็น
 จะต้องมาพูดในสภาฯ ผมเป็นผู้แทนฝ่ายสนับสนุนรัฐบาล แต่ไม่อยากจะมาซักรัฐบาล
 ด้วยกัน และผู้แทนหลาย ๆ คนก็พูด ทำไมคุณทรงธรรมต้องมาซักต้องมาถามกันในนี้
 ก็เหตุนี้แหละครับขอได้โปรดเห็นใจผมด้วย ตอบผมมาซักคำเถอะครับว่า ท่านจะทำได้
 หรือไม่ ท่านจะทำให้มีการปิดราคาจากโรงงานได้หรือไม่ ขณะนี้ท่าสะพานที่เคราฟ
 เกษตรกรชาวไร่ ชาวนาขายพืชผลที่ได้ผลผลิตที่ขายได้ราคาต่ำ การพุงราคาข้าวก็
 การพุงราคาข้าวโพดก็ไม่ได้ผลหรอกครับ เคียงนี้ข้าวเห็นยวชายกันที่โรงสีจริง ๆ
 เกวียนละเท่าไรท่านรู้หรือไม่ โรงสีที่รับซื้อจริง ๆ เกวียนละ ๑,๓๐๐ - ๑,๔๐๐ บาท
 เท่านั้น แต่ในขณะที่เดียวกันต้องซื้อสิ่งบริโภคอุปโภคในราคาที่สูงลิ่ว เขาทนกันจะไม่ได้
 อยู่แล้ว ทนกันจะไม่ได้อยู่แล้ว ผมอยากจะถามว่า ท่านจะทำได้หรือไม่ จะไปตรวจ
 สอบราคา สมมุติว่าท่านมาตรวจสอบราคาโรงงาน จะเป็นพวกผงซักฟอกก็ดี ยาสีพัน
 ก็ดี อะไรต่าง ๆ นี้เมื่อปิดราคาไปแล้ว ถ้าหากเกิดไม่สามารที่จะขายในราคานี้ได้
 ก็เปลี่ยนแปลงได้ แต่ผมยังสงสัยอยู่ว่าทำไมไม่หรีเขาขายได้ ทำไมเขาปิดราคามา
 ตั้งแต่ไหนแต่ไร ตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ มาแล้วครับ ผมเป็นผู้แทนมา ๔ สมัย นั่งอยู่ในสภาฯ
 ๑๐ ปี ผมสู้บู้หรีเกิ้ล็ดทองมาตลอดและของ ๔.๕๐ บาท ตั้งแต่ไหนมาจนบัดนี้ทำไม

เขาทำได้ สินค้าอื่นเขาไม่ได้หรือครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรีตอบผมอีกคำเดียว ให้ฉันใจ
แล้วผมจะนั่งครับ ขอขอบคุณ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผมก็ไม่รู้ว่าจะตอบอย่างไรให้เป็นที่ถูกใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทุก
ถึงบุตร ผมก็ไม่ได้สู้บุตร ผมบัง เียดสู้บุตรที่ตัวใหญ่ แล้วก็บุตรนี้เป็นสินค้าผูกขาดที่
รัฐบาลทำมา รัฐบาลก็คงไม่มีจิตใจเต็มเต็มที่ไปเอาโรคเอาเปรียบประชาชน
ผู้ใช้ อาศัยจำนวนมากเชื่อว่า ถ้าขึ้นอย่างนี้ก็เอาอีกยี่ห้อหนึ่งไปเฉลี่ยกัน แล้วก็เอา
จำนวนมากเชื่อว่านี่มาจำหน่ายและเป็นสินค้าที่ผูกขาดที่ขายจำนวนมาก เพราะฉะนั้น
รัฐบาลก็ยังอยู่ได้ในจำนวนนั้น

ส่วนที่ท่านว่าสินค้าขึ้นราคาไป ๒๕ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ขอ
กราบเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า คนเรามืออยู่หม่อมมากด้วยกัน คนที่มานั่งคอยเอาโรค
เอาเปรียบก็มี คนตักก็มี พวกที่เอาโรคเอาเปรียบนี้เราก็ไม่ได้เข้าข้างเขา เราคอย
จับกุม คอยฎำราบอยู่เสมอ

ส่วนราคากะลาที่ท่านว่า กระจกนั้นเรายังทำไม่ได้ในประเทศไทย ที่
ทำได้ก็ไม่พอกับจำนวนที่ใช้ เราจำเป็นต้องสั่งเข้ามาอยู่ตลอดเวลา ผมจะขอยก
ตัวอย่างอย่างกระจกหนึ่งสี่พันปอนด์เป็นต้นอย่างนี้ . ปีหนึ่งเราต้องสั่งเข้ามาถึงเกือบ
๕๐,๐๐๐ ตัน เกียวนี้ราคาเยื่อกระจกนั้นราคาสูงขึ้นตลอดเวลา เราจะไม่ให้เข้า
มาก็ทำให้หนังสือพิมพ์ขาดตลาดไปต่าง ๆ นาน เขาเอาเข้ามาแพง . เว้นแต่ผม
กราบเรียนในตอนต้นแล้วว่า คนที่เอาโรคเอาเปรียบมีครับ เราไม่ได้เข้าข้างคน
พวกนั้นเลย

ส่วนการปิดราคาสินค้านั้น ผมขอความเห็นใจเถอะครับ เพราะว่าเรา
คงทำได้สำหรับสินค้าที่เราเห็นว่า เป็นสินค้าที่จำเป็นเกี่ยวกับการครองชีพ สินค้ามี
หลายพันหลายหมื่นชนิด ถ้าจะไปปิดราคาทั้งหมด ผมเข้าใจว่าทำไม่ได้ หรือทำได้ก็
ลำบากเกินไป

ส่วนสินค้าทางเกษตรที่ท่านว่า ผมยอมรับครับ สำหรับข้าวที่รัฐบาลพยายามทำดีที่สุดว่า ข้าวไร่ ชาวนาที่เป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีถึง ๘๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ของประเทศได้มีการล้มศอ้าปาก ได้มีการกินคืออยู่ที่ข้าง รัฐบาลถึงกล้าเข้าไปพยุงราคาถึง ๓,๑๐๐ บาท สำหรับข้าวเปลือก ๕ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เดือนพฤศจิกายนที่ข้าวออกพร้อมกัน ก็ออกมามากมาย ต่าง ๆ นานา รัฐบาลก็เอาเงินมาจากงบช่วยเหลือเกษตรกร ๑,๒๓๐ ล้านบาท เงินจำนวนนั้นเราก็ไปนั่งปรึกษากันไม่พอ เพราะหยิบมือเดียวเท่านั้นเอง เราก็หมุนเงินจำนวนนั้นเข้ามาอีก ๕๐๐ ล้านบาท เป็น ๑,๗๓๐ ล้านบาท แล้วหมุนเงินนั้นเป็นประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าล้านบาท เรามีวิธีที่จะหมุน ซึ่งเราช่วยได้ และในขณะที่เดียวกันก็ให้ทางภาคเอกชนช่วยด้วย ซึ่งในฐานะที่ผมไปทำงานอยู่ที่กระทรวงพาณิชย์ ก็ได้สั่งประมูลข้าวถึง ๒๕๐,๐๐๐ ตัน ผมกล้ายืนยันในที่ประชุมที่มีเกียรติกันว่า ข้าวเปลือกได้ขึ้นราคาเป็น ๓,๑๐๐ บาทแล้วครับ ข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่เริ่มออกมาในเดือนพฤศจิกายนนี้ไม่ถึงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ราว ๑,๖๐๐ บาท ๑,๗๐๐ บาท ๑,๘๐๐ บาท ก็ค่อย ๆ ขึ้นมาแล้วครับ ทำกันทันทีก็คงจะทำลำบาก เว้นแต่เวลาที่ขึ้นไปแล้ว ชาวนาผมเชื่อว่า ถ้าขึ้นไปแล้วก็เป็นผลดีต่อชาวนา ผมขอตอบเพียงเท่านี้ครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาคี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม จำสียง เอก ทรงธรรม ปัญญาคี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน ผมก็มีหน้าที่ควบคุมฝ่ายบริหาร วิธีการของผมก็มีการตั้งกระทู้ถามเป็นอย่างหนึ่งที่จะควบคุม และผมได้ฟังฝ่ายบริหารตอบผมนี้ผมยังงง ๆ อยู่เลยว่า บุหรี่ของรัฐวิสาหกิจนั้นปริมาณมีมากต่อมาก ถึงไม่ได้ขึ้นราคา และผมเห็นว่าบุหรี่ของโรงงานยาสูบนี้กำไรส่งรัฐด้วยและไม่ต้องขึ้นราคา ดิจราคาด้วย ทุนสินค้าต่าง ๆ ของผู้ค้านักงจะไม่ติดอะไรกับบุหรี่ ก็ต้องทำมากออกขายที่ราชอาณาจักร เพราะความต้องการของประชาชน และท่านตอบผมเรื่องกระทู้ถามไม่เข้าประเด็นเลย ผมถามท่านว่า ในกรุงเทพฯ กระทู้ประชาชน

มีละ ๕๕ บาท ราคาตุ๋นที่ผมถนอมมา และก่อนที่ผมจะจากเชียงใหม่ ผมไปถาม
 ราคากระดาษที่โรงพิมพ์ของผมนอก ๓๗๐ บาท ความแตกต่างกันระหว่างราคา
 สินค้าจากกรุงเทพฯ กับเชียงใหม่ ระยะห่างกัน ๕๐๐ กว่ากิโลเมตร ทำไมห่างไกล
 กันนักหนาอย่างนั้น ท่านก็พูดถึงเยื่อกระดาษอย่างโน้นอย่างนี้ ต้องทำมาจากต่าง
 ประเทศ อันนั้นไปพูดถึงทำไมครับ อันนั้นกระดาษสำเร็จรูปเข้ามาแล้ว แต่ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ท่านไม่สามารถควบคุมราคา ท่านไม่สามารถจะ
 ให้อำนาจอยู่ในกฎเกณฑ์ที่ไม่แพงเกินไปที่จะสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน มีผล
 กระทบไปถึงประชาชนครับ อย่างผมไม่เป็นอะไร ผมซื้อจากกรุงเทพฯ ราคาถูก
 ผมอาจจะคิดค่าบริการจากประชาชนถูกได้ นี่เราสมมุติจะครับ ไม่ใช่จะเอาเรื่อง
 เชียงรายมาพูด สมมุติว่าเป็นโรงพิมพ์อื่นซึ่งซื้อจากร้านค้าปลีกในจังหวัดเชียงใหม่
 ราคา ๓๗๐ บาทต่อรีม เขาก็ต้องเพิ่มกำไรเข้าไปอีก อันนี้ผู้ที่เดือดร้อนคือผู้บริโภค
 และยิ่งท่านนี้เป็นพนักงานกำลังพิมพ์ภาชนะอะไรกัน อันนี้ผู้ที่เดือดร้อนคือผู้บริโภค
 ท่านเป็นรัฐมนตรีมีอำนาจท่านก็ตอบครั้งที่ ๒ เมื่อครั้งแรกท่านก็บอกผมแล้วว่าท่าน
 มีอำนาจตามกฎหมาย ท่านมีค่าอยู่ในเมื่อทำไมท่านไม่ฟัน หรือท่านกลัวจะดูหน้า
 ประจุมก หรือท่านเป็นพวกเดียวกับพ่อค้าทำกันไม่ลง ทำไมเล่าครับ ท่านเป็นรัฐมนตรี
 ที่จะสร้างความสุขให้แก่ประชาชน ท่านไม่ใช่เป็นตัวแทนของพ่อค้าแล้วตอนนี้
 ท่านไม่ใช่เป็นประธานหอการค้า ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านบอก
 ว่าท่านทำอะไรไม่ได้ ทำไม่ได้ ทำไมท่านไม่ลาออกไปเสียเล่า ให้คนที่ทำได้เข้ามานั่งทำ
 ผมเสียใจที่ผม เป็นผู้ที่สนับสนุนท่านและเสียใจที่ทำไมฝ่ายค้านไม่ยื่นญัตติไม่ไว้วางใจ
 กระทรวงพาณิชย์เขาอีกกระทรวงหนึ่ง ผมจะยกมือให้ ขอขอบคุณครับ ผมไม่ถาม
 อะไรแล้วท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปเป็นกระทู้
 ถามลำดับที่ ๒ ของคุณไพฑูรย์ โทตระไวศยะ เรื่องการควบคุมการปลอมแปลง
 คุณภาพสินค้า ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เชิญคุณไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ไพฑูรย์ โทตระไวศยะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากอุบลราชธานี พรรค
 เสรีธรรม ท่านประธานที่เคารพ เพื่อให้ไม่เสียเวลาของสภาฯ กระผมขอตั้งกระทู้ถาม
 ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เลยครับ

เนื่องจากปรากฏว่าในขณะนี้ก็มีพ่อค้าคนกลางต่าง ๆ ที่มีความเห็นแก่
 ตัวชาติคือธรรม ได้ปลอมแปลงสินค้าต่าง ๆ ออกมาจำหน่ายแก่ประชาชนและส่งออก
 ขายต่างประเทศ โดยขาดความสำนึกรับผิดชอบ เป็นผลทำให้ราษฎรได้รับความ
 เดือดร้อนและเศรษฐกิจของประเทศต้องเสียหายไปด้วย จึงใคร่ขอเรียนถามว่า

ท่านมีมาตรการใดที่จะควบคุมให้พ่อค้าต่าง ๆ เหล่านี้หยุดการปลอมแปลง
 คุณภาพสินค้า และในปัจจุบันท่านได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง เกี่ยวกับสินค้าที่ปลอมแปลง
 คุณภาพในตลาดและส่งออกต่างประเทศ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ ในการปลอมแปลงสินค้านั้น เรามีกฎหมายอาญามาตรา ๒๗๑ ที่ปรับ
 ๒,๐๐๐ บาท หรือจำคุก ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ เราได้มีการพิจารณากัน เห็นว่าโทษ
 นี้ยังไม่ค่อยไป ได้เพิ่มโทษขึ้นมาเป็นจำคุก ๓ ปี แลปรับ ๒,๐๐๐ บาท สำหรับสินค้าที่
 ส่งออกไปต่างประเทศนั้น เรามีพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้า ซึ่งปรับได้เป็นแสน ๆ
 บาท และจำคุกได้ ถ้าผมจำไม่ผิดประมาณ ๕ ปี และยังไปกว่านั้นเรายังสามารถ
 จะยึดสินค้าและยึดอุปกรณ์เขาด้วย โทษมีอย่างนี้ รัฐบาลไม่ได้ส่งเสริมให้มีการ
 ปลอมแปลงมาตรฐานสินค้า แล้วผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เอาใจใส่ใน
 เรื่องนี้ เราพยายามอยู่เสมอที่จะปราบพวกนี้ และได้ปราบไปมากแล้ว ผมจะขอ
 กราบเรียนว่า ในสำนักงานมาตรฐานสินค้าที่กระทรวงพาณิชย์มีเจ้าหน้าที่อยู่ ๓๐๐ คน
 ผมได้สั่งทำโทษหรือสอบสวนไปแล้ว ๘๖ คน ขอขอบคุณครับ

นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 ความที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ตอบชี้แจงให้กระผมทราบนั้น กระผมว่า

ยังไม่ถูกต้องเท่าไร แม้แต่ที่กฎหมายได้บัญญัติเอาไว้ว่า ให้ทำโทษแก่ผู้ปลอมแปลง
 คุณภาพสินค้านั้น กระผมเห็นว่า กระทรวงพาณิชย์ยังไม่ได้ทำงานเท่าที่ควร ถ้า
 กระทรวงพาณิชย์ได้เอาใจใส่กวดขันในการปลอมแปลงคุณภาพสินค้าแล้ว ปัญหา
 หลาย ๆ อย่างจะไม่ปรากฏขึ้น ทั้งที่กระผมจะกราบเรียนท่านประธานว่า เช่นปัญหา
 การปลอมแปลงมันสำปะหลัง และก็ปุ๋ยปลอมและหลาย ๆ สิ่ง หลาย ๆ อย่าง เช่นที่
 มีอยู่ในภาวการณ์ทุกวันนี้ เช่นการปลอมแปลงคุณภาพของมันสำปะหลังนั้น แม้แต่ต่าง
 ประเทศเอง ก็ยังร้องเอะอะโวยวายในคุณภาพของมันสำปะหลังแห่งประเทศไทย
 ทั้ง ๆ ที่กระทรวงพาณิชย์ก็ได้รับทราบ และต่างประเทศก็โวยวายมานานหลายปีแล้ว
 จนจะไม่ซื้อมันสำปะหลังจากประเทศไทย จนไต่ยื่นคำขาดมาหลายครั้งแล้ว ก็ยังอยู่
 ในสภาพเดิมเช่นเดิมนั้น นอกจากนั้นแล้วภายในประเทศก็ยังโวยวายหลายอย่าง เช่นปุ๋ย
 อย่างนี้ ปุ๋ยปลอม ยาปราบศัตรูพืช แล้วก็อีกหลายสิ่งหลายอย่าง ประชาชนชาวไทย
 นั้นทุกวันนี้ต้องอาศัยสิ่งของที่ปลอมแปลงซึ่งอาจจะเป็นอันตรายแก่ร่างกายและชีวิตได้
 เช่นพวกอาหารการกิน หลายสิ่งหลายอย่าง เหล่านี้ **ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ**
 กระทรวงพาณิชย์ได้กล่าวว่า บทลงโทษนั้นได้เพิ่มขึ้นก็จริงอยู่ แต่เพิ่มแล้วตัวบุคคลนั้น
 ไม่กระทำความหรือไม่เข้มงวดในเรื่องกฎหมายที่บัญญัติเอาไว้แล้ว ก็อยู่ในสภาพเดิม
 ก็เป็นปัญหาอยู่ในลักษณะนี้ตลอดไป และผลที่สุดนั้นท่านประธานที่เคารพ จะอยู่ที่ไหน
 มาปั้งหมคนั้นก็มาตกอยู่กับชาวไร่ ชาวนา อย่างการปลอมแปลงคุณภาพมันสำปะหลัง
 ที่ส่งออกไปขายต่างประเทศนั้น ต่างประเทศตัดราคา ทั้ง ๆ ที่ชาวไร่ไม่ได้เป็นผู้
 ปลอมแปลง แต่เสร็จแล้วผู้ส่งออกหรือเจ้าของโรงงานก็พากันมากกดราคากับชาวไร่อีก
 ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าฝ่ายไหนจะไปทำผิด บาปนั้นก็มาตกกับชาวไร่ ชาวนาอยู่ในสภาพ
 เดิมครับ กระผมคิดว่าทางกระทรวงพาณิชย์นั้นก็พร้อมมีบุคคลพร้อม **เจ้าหน้าที่พร้อม**
 มีจำนวนมากอยู่แล้ว ควรที่จะได้เอาใจใส่เข้มงวดในเรื่องนี้ให้จริงจังกันสักทีเถอะ
 ครับ กระผมใคร่ขอกราบเรียนผ่านท่านประธาน **บ้านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการ**
 กระทรวงพาณิชย์ว่าสมควรแล้วครับที่กระทรวงพาณิชย์จะได้มีบทบาทกระทำความควบ

กฎหมายให้จริงจัง ให้พ่อค้าเช็กตลาดกันเสียที ให้พวกกระผมสมาชิกผู้แทนราษฎร
ได้รู้ ได้เห็นตัวอย่างประจักษ์สักครั้งหนึ่งครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผมขอตอบเรื่องปุ๋ยก่อนนะครับ เรื่องปุ๋ยนี้กระทรวงเกษตรฯ ก็ได้แถลง
ไปแล้วว่า ปุ๋ยนี้ไม่ใช่เป็นปุ๋ยที่ปลอมแปลง เป็นปุ๋ยที่คนละสูตร แล้วหยิบกระสอบฉีก
มาใส่ปุ๋ยอีกสูตรหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมจะไม่กล่าวอะไรมากมายในเรื่องนี้

ที่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้ถามถึง เรื่องการปลอมแปลงมันสำปะหลัง
ผมขอเล่าถึงความเป็นมาในการสั่งซื้อมันสำปะหลัง คือในเมื่อประเทศไทยในประชาคม
ยุโรปสั่งซื้อมันสำปะหลังเรา เกินประชาคมยุโรปเป็นประเทศที่สั่งซื้อมันสำปะหลัง
เรามากที่สุด เคยสั่งซื้อถึงประมาณเกือบ ๖ ล้านตันในปีหนึ่ง ถ้าผมจำไม่ผิดก็ในปี
๒๕๒๑ เป็นมูลค่าเงินเข้าประเทศประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในการสั่งซื้อนั้น
เราต้องมีใบสั่งมาให้ ในใบสั่งนั้นก็ต้องมีบ่งบอกว่าใครจะเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพ
เขาม่งมาเสรีว่า ให้เอกชนตรวจสอบหรือให้ข้าราชการเป็นคนตรวจสอบ แล้วการ
ตรวจสอบนั้นไฟนัล (final) ที่กรุงเทพฯ คือเกิดชาอยู่ที่กรุงเทพฯ
เพราะฉะนั้นเมื่อของไปถึงที่ต่างประเทศแล้วเกิดมีทรายมากขึ้น เกิดมีน้ำมากขึ้น
มีสิ่งเจือปนอื่นมากขึ้น พุ่กกันด้วยความจริงแล้วผู้ส่งออกหรือประเทศไทยไม่จำเป็นจะ
ต้องรับผิดชอบเลย ค่ายเกรงชื่อเสียงประเทศไทยจะเสีย กระทรวงพาณิชย์ได้เข้า
ไปรับผิดชอบ ได้เข้าไปตรวจสอบ แล้วได้ทำโทษผู้ส่งออกไปหลายราย ที่เป็นอย่างนี้
แล้ว อันนั้นก็ไม่ใช่เป็นความผิด นี่ผมขอพูดความจริง ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฟังว่า
เป็นความผิดของผู้ส่งออกแต่ฝ่ายเดียว เป็นของผู้ซื้อค่ายในต่างประเทศ ผมขอความ
กรุณาอย่าให้ผมเอ่ยชื่อผู้ซื้อ เคียนี่เป็นผู้อยู่รายใหญ่ในประชาคมยุโรปซึ่งกรราคาให้
ต่ำเหลือเกิน ค่าแค่นี้แล้วยังไม่พอกกรราคาให้ต่ำลงมาอีก เมื่อเป็นอย่างนี้ก็จงใจให้
ใส่ทราย ใส่อะไรต่าง ๆ นานา ทางเราก็มีทางที่จะแก้ไขไปว่า มันสำปะหลังก่อน
จะลงเรือใหญ่จะต้องมากองไว้ตามโกดังต่าง ๆ เรียกว่า ฟรี ชิปปิง โหลด

(Pre-shipping loed) คือมีการตรวจสอบคุณภาพกัน ๑ ครั้งก่อน มีการแพ่งกัน ๑ ครั้งก่อนทุก ๆ ๒,๐๐๐ ตัน ต่อกองละ ๒,๐๐๐ ตัน มีการแพ่งกัน ๑ ครั้งก่อน แล้ว ขณะที่ลงเรือแพ่งตรวจสอบอีกทีหนึ่ง เราก็ก็นำทุกอย่าง เสร็จเรียบร้อยอย่างที่ผม กราบเรียนไป ผมไม่มีอะไรที่จะปิดบังต่อสภาแห่งนี้ ว่าคุณภาพเลวอย่างที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติว่าจริงมีทรายเพราะว่าผู้ซื้อก็เป็นใจด้วย คือกดราคาลงไปต่ำเหลือเกิน จนกระทั่งพวกนี้ถ้าไรเกือบจะไม่มี ของราคาต่ำแล้วไม่มีกำไร ของจะดีเท่ากับของราคาสูง หลักธรรมชาติก็เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราพยายามทำคุณภาพของเราให้ดีขึ้น ผมจึง เรียนแล้วว่าผมได้สั่งทำโทษหรือตรวจสอบเจ้าหน้าที่ไป ๕๖ คน แล้วถามบริษัทเอกชนที่ เป็นผู้ตรวจสอบสินค้านี้ถ้าจับได้โทษเมื่อไร มีหลักฐานเมื่อไรผมจะใช้อำนาจของ กระทรวงพาณิชย์ปิดบริษัทนั้นทันที เท่าที่เราได้ทำอยู่เวลานี้ครับ

นายไพฑูรย์ โทตระไวศยะ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้กล่าวชี้แจงให้กระผมได้รับทราบ ในเรื่อง การควบคุมคุณภาพสินค้าของการปลอมแปลงมันสำปะหลังนั้น กระผมก็พอจะเข้าใจ บาง แต่กระผมใครจะกราบเรียนท่านประธาน ยานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพาณิชย์ว่า อย่างไรก็ตามในเรื่องมาตรฐานสินค้านี้เป็นปัญหาสำคัญ และเป็นปัญหาหลักของประเทศเรา เพราะฉะนั้นกระผมใครขอฝากไว้ว่า ขอให้ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์นั้นได้เข้มงวดและเอาใจใส่ในเรื่องมาตรฐานสินค้าของ เราให้มาก และในเรื่องที่ทางกระทรวงได้ดำเนินการตามกฎหมายแก่บุคคลที่ กระทำความผิดในการปลอมแปลงคุณภาพสินค้า แล้วก็ใครขอให้ทางกระทรวงพาณิชย์ ได้ประกาศชี้แจงให้พ่อค้าอื่น ๆ ได้รับทราบเพื่อเป็นการที่จะปรามให้เขาดำเนินใน การกระทำผิดของเขาได้เพลาลงบ้าง เพื่อความอยู่รอดของประเทศชาติบ้าน เมือง ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ขอยุติการซักเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ที่ให้คำชี้แจง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระพุ่มตาม

ลำดับที่ ๓ ของร้อยตำรวจเอก มานัส ชวนลิน เรื่อง การค้าสุกร ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เชิญร้อยตำรวจเอก มานัส ชวนลิน ครับ

ร้อยตำรวจเอก มานัส ชวนลิน (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงกระทู้ที่กระผมเสนอไปตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน เป็นกระทู้เร่งด่วน แต่รัฐบาลก็ให้เป็นกระทู้ธรรมดา กระผมก็ไม่ทราบจะทำอย่างไรครับ เพราะเหตุการณืวิกฤติการณ์ก็ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว กระผมก็ใคร่อยากจะขอลถอนกระทู้ แต่กระผมก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีเป็นข้อที่ว่าจะทำกันอย่างไรต่อไปอีก

ข้อที่ ๑. อยากจะฝากว่า ต่อไปนี้จะเป็นการประกันราคาหมูได้หรือไม่ นี่เป็นข้อที่ ๑

ข้อที่ ๒ จะพิจารณาเรื่องการเก็บภาษีขาเข้านของ การเลี้ยงสุกรได้หรือไม่ ภาษีขาเข้านที่กระผมขอไว้เงินสี่หมื่นอย่างนี้ครับ ข้อที่ ๑ กรมสรรพากรเขาเก็บภาษีจากผู้เลี้ยงสุกรตัวละ ๔๐ บาท นอกจากนั้นก็เก็บจากผู้ค้าสุกรอีก ๔๐ บาท ซึ่งภาษีนั้นจากผู้ค้าสุกรไม่มีทางหกรอกครับที่เขาจะจ่าย เพราะฉะนั้นเขาจะผลักดันให้ ผู้เลี้ยงสุกร นี่เป็นข้อที่ ๒

ข้อที่ ๓ การควบคุมอาหารสัตว์ภายในประเทศจะทำได้หรือไม่

ข้อ ๔ กระผมอยากขอทราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งไม่ทราบว่าอยู่หรือไม่ คือเรื่องบริษัทสหกรณ์กรุงเทพมหานคร ที่ติดค้างหนี้สินกับผู้เลี้ยงสุกรในครั้งเก่า ๆ แล้วก็ไม่ทราบข่าวว่าขณะนี้ไปแล้ว ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าของเรื่องนี้ ขอขอบคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและขอตอบคำถามท่านว่า ในเรื่องประกันราคาสุกรนั้น ผมขอทราบเรียนดังนี้ กระทรวงพาณิชย์มีหน้าที่เพียงแต่กำหนดราคาสินค้า เรื่องสุกรนั้นความเป็นจริงแล้ว เป็นเรื่องของกระทรวงเกษตรฯ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแสดงความประสงค์มาอย่างนี้ ผมก็จะได้

ปรึกษาหารือกับกระทรวงเกษตรฯ และถ้าเราทำได้เราคงจะทำ แล้วในคำถามของ ท่านที่ว่า ห้ามข้ามเขตสหกรณ์ผู้กรต่าง ๆ นานา ซึ่งท่านก็เข้าใจดีแล้ว เราได้ จักการแก้ไขไปแล้ว

ส่วนคำถามที่ ๒ ซึ่งเกี่ยวกับว่าภาวเข้าช้อนนม ผมมีอยู่ที่นครบี ภาวนี้ ไม่ได้เข้าช้อนนม ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ภาวนี้ไม่มีภาวนี้ การค้าอยู่เพียง ๘๐ บาทต่อตัว ซึ่งสรรพากรเรียกเก็บไม่ได้เก็บภาวอื่นอีกต่อไป มีอยู่ที่นครบี อันนี้เป็น หลักการที่ถูกต้อง

ส่วนอาหารสัตว์ เป็นไปตามภาวะ ขณะเดียวกันที่เราต้องการที่จะให้ เกษตรกรผู้เพาะปลูกข้าวโพดก็ หรือชาวประมงซึ่งทำอาหารสัตว์ทำปลาบักก็ ต่าง ๆ นานา ได้ราคาสินค้าของเขาดีขึ้น อาหารสัตว์ก็ต้องขึ้นกันไป ที่นี้เราก็ต้อง กู้ว่าจุดไหนที่จะเป็นจุดที่เหมาะสมในการรีไฟน์ (Refine) ว่าเขาอยู่ได้ เกษตรกร ก็อยู่ได้ ชาวประมงก็อยู่ได้ ผู้เลี้ยงสัตว์ก็อยู่ได้ อันนี้เราพยายามมองอยู่ ไม่ใช่ อาหารสัตว์ให้เขาอยู่ไม่ได้ และเอาแต่เกษตรกรอย่างเดียว หมู่ก็ไม่มีอะไรจะกิน เหมือนกัน นี้ผมขอกราบเรียนสั้น ๆ เพียงเท่านี้ และผมขอขอบคุณเราไม่ได้นั่ง นอนใจ อาหารสัตว์เขาก็ขอขึ้นราคา มา เพราะเราประกันราคาถั่วเหลืองไป ๖.๒๐ บาทแล้ว เมื่อสมัยนั้นถึงเหลือง ๕.๖๐ บาท เราขึ้นราคาเขาไปอีกแล้ว เพราะฉะนั้นเขาขอขึ้นราคา มาเอง เรายังเอาตัวเลขต่าง ๆ ในการผลิตอาหาร สัตว์เข้ามาคุยอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คอไปเป็นกระทู้ถาม ลำดับที่ ๘ ของคุณประพันธ์ อัมพพ เรื่อง การสร้างทางหลวงแผ่นดิน ตามรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงคมนาคม เชิญคุณประพันธ์ อัมพพ

(นายประพันธ์ อัมพพ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจ้าของกระทู้ไม่อยู่ในที่ประชุม ก็เป็นอันตกไป

กระทู้ถามลำดับที่ ๕ ของคุณมนตรี วินคำ เรื่อง ขอให้จำหน่าย
สลากกินแบ่งรัฐบาลตามราคาที่รัฐกำหนด ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เชิญ
คุณมนตรี วินคำ ครับ

(นายมนตรี วินคำ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมนตรี วินคำ
ไม่อยู่ในที่ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา พิจารณาด้วยคดีเรื่อง ขอให้ยก
ร่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐ
ธรรมนูญ (นายไกรสร คันพิหงส์ กับคณะเป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติที่คงยับยั้ง
ไว้ตามบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญ เมื่อกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒๕
ของรัฐธรรมนูญได้ล่วงพ้นไป ประธานอาจขอปรึกษาที่ประชุมหรือสมาชิกอาจจะเสนอ
ด้วยคดีให้ยกร่างพระราชบัญญัตินี้ใหม่ได้ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ ถ้าร่างพระราชบัญญัติ
ที่คงยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือ การเงิน สภาผู้แทนราษฎรอาจยกร่าง
นั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง ขอเชิญ
คุณไกรสรครบ

นายไกรสร คันพิหงส์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
ที่เคารพ เนื่องจากคดีของกระผมที่ได้ขอให้สภายกเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย
เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นพิจารณา
ใหม่ โดยอาศัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสองนั้น ความใน
มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง ได้ระบุไว้ว่า "ถ้าร่างพระราชบัญญัติที่คงยับยั้งไว้ เป็นร่าง
พระราชบัญญัติเกี่ยวกับความช่วยเหลือ การเงิน สภาผู้แทนราษฎรอาจจะยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้น
พิจารณาใหม่ได้ทันที ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรมิได้นับร่างเดิม หรือ
ร่างที่คณะกรรมการร่วมกับพิจารณาคำขอและแนบเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน

สมาชิกของสภาแล้ว ก็ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของ
รัฐสภา" แต่เนื่องจากการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร กระผมเกรงว่าถ้าดำเนินการ
การตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสองแล้ว คณะเสียดูมิตี
อาจจะไม่เกินกึ่งหนึ่งและจะไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์จนวาระที่กระผมและคณะ เสนอญัตติ
ขึ้นมา จึงขอเสนอญัตติต่อท่านประธานให้นำเรื่องที่เสนอใหม่ในระเบียบวาระที่ ๖ มา
พิจารณาแทนเรื่องที่ค้างพิจารณา โดยกระผมซึ่งเป็นเจ้าของญัตติไม่ขัดข้องถ้าสภา
จะอนุมัติให้เปลี่ยนระเบียบวาระ จึงขอท่านประธานนำไปรจนำเรื่องนี้หารือต่อ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้เสนอขอให้เอา
เรื่องนี้ไปไว้พิจารณาภายหลัง โดยนำระเบียบวาระถัดไป ลำดับ ๖ และลำดับอื่น ๆ
ขึ้นมาพิจารณาก่อน มีผู้ใดจะทักท้วงอย่างไรหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหากไม่มีผู้ใดทักท้วง
ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้เลื่อนไปในลำดับหลังสุด โดยนำระเบียบวาระที่ ๖ และ
ข้อ ๆ ไปขึ้นมาพิจารณาก่อน เมื่อที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่ ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบ

ผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

วันที่ ๒๐/๒๕๒๒ วันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๒๒

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๒๕๒๒๐

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่อง
แบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ. ต่อรัฐสภา

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา หากสภาผู้แทน
ราษฎรลงมติให้ใช้ได้แล้ว ก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

สมภพ โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบผู้พิพากษาสมทบ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบผู้พิพากษาสมทบ

เหตุผล

โดยที่ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชนและกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ทำหน้าที่เช่นเดียวกับผู้พิพากษา สมควรให้ผู้พิพากษาสมทบตามกฎหมายดังกล่าวมีระเบียบทำนองเดียวกับข้าราชการตุลาการ และคณะตุลาการ และสมควรให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งอาจมีชั้นตามกฎหมายอื่นในภายหน้ามีระเบียบดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายขึ้นใหม่อีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่ง เครื่องแบบตามพระราชบัญญัติใดโดยชอบ
ด้วยกฎหมายแต่ง เครื่องแบบนั้น เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนเป็นผู้พิพากษาสมทบ ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราช
บัญญัติ

.....

.....

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่อง
แบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ

เหตุผล โดยที่ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตาม
กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง
ศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
ขึ้นจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อให้ทำหน้าที่เช่นเดียวกับ
ผู้พิพากษา สมควรให้ผู้พิพากษาสมทบตามกฎหมายดังกล่าวมีเครื่องแบบทำนองเดียวกับ
ข้าราชการตุลาการ และคณะยุติธรรม และสมควรให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งอาจมี
ขึ้นตามกฎหมายอื่นในภายหน้ามีเครื่องแบบดังกล่าวโดยไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายขึ้น
ใหม่อีก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดจะอภิปรายหรือ
มีความเห็นเป็นอย่างใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย
และมีความเห็นอย่างไร ผมก็จะถามมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า

ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ขอถามที่ประชุมว่าจะส่ง
ให้คณะกรรมการสามัญประจำสภาคณะไหนพิจารณา

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ขอเสนอคณะกรรมการสามัญชุดการปกครองพิจารณาครับ

นายไกรสร ศันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธาน กระผม ไกรสร
ศันติพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ขอเสนอกรรมาธิการเต็มสภา
พิจารณา ๓ วาระรวดเลยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยไปครับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว
ท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า
พิจารณารวดเดียว ๓ วาระ กรรมาธิการเต็มสภา ก็ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไปครับ

นายประยูร สคาเชตร์ (ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

"ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ "เครื่องแบบ" หมายความว่า เครื่องแต่งกายทั้งหลายรวมทั้งเครื่องหมายต่าง ๆ ตลอดจนสิ่งประกอบเครื่องแต่งกายอย่างอื่นที่ใส่กำหนดให้ผู้พิพากษาสมทบแต่ง

มาตรา ๔ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบและระเบียบในการแต่งเครื่องแบบแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ผู้ใดไม่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบตามพระราชบัญญัตินี้ได้โดยชอบด้วยกฎหมายแต่งเครื่องแบบนั้น เพื่อให้ผู้อื่นเชื่อว่าตนเป็นผู้พิพากษาสมทบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

....."
....."
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ ไปนี้ก็จะอภิปราย

ได้เฉพาะการแก้ไขด้วยคำบาง เล็กน้อย

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ก็ถือว่าเป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ คือไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย กับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เห็นไม่สมควรส่งไปให้วุฒิสภาพิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ ประชุมลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป ขอเชิญท่าน รัฐมนตรีครับ

นายสุธรรม ภัทราคม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ผมในนามของรัฐบาล รู้สึกซาบซึ้งในความเชื่อเพื่อของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เพราะว่า เรื่องนี้แม้ว่าจะเป็นเรื่องสั้นก็จริง แต่ว่าทางรัฐบาลก็รู้สึกเกรงใจที่จะเป็นการเร่งรัดท่านสมาชิกสภาในการที่จะให้พิจารณา ๓ วาระรวด แต่ว่ากฎหมายได้ผ่าน ไป ๓ วาระรวด ด้วยความเชื่อเพื่อค้ำน้ำใจอันกว้างขวางของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในนามของรัฐบาล ผมขอขอบคุณไว้ ณ โอกาสนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ล่าคืบต่อไปเป็นการพิจารณาพระราชบัญญัติโรคคคคคค พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

เชิญท่านรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

นายบุญสม มาร์ติน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อ

เหตุผล เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๒ พระราชบัญญัติใช้บังคับ พุทธศักราช ๒๔๘๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและการป้องกันโรคติดต่อยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่ โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรบ้างหรือไม่ครับ เชิญครับ

นายอานวย สุวรรณศิริ (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอานวย สุวรรณศิริ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ว่าที่จริงแล้วกฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญในทางค้ำที่จะได้ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งคุณถามหลักการและเหตุผลแล้ว ก็เห็นว่ามีควมจำเป็นเหมือนกันที่รัฐบาลจะต้องออกกฎหมายนี้มาโดยการรวมเอากฎหมายเก่า ๆ มาปรับปรุงเป็นกฎหมายฉบับเดียว กระผมคิดว่าในรายละเอียดที่กระผมพูดแล้วก็คงจะพอเข้าใจได้ แต่ก็ยังคิดใจอยู่บางประการ ฉะนั้นในชั้นรับหลักการนี้ก็จะยกจะกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า เมื่อกฎหมายนี้ผ่านไปแล้วในชั้นรับหลักการ ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดช่วยกันพิจารณาให้ละเอียด คือกระผมคิดใจตรงนี้ครับ กฎหมายเวลาเราออกมา เจตนาของผู้ร่างก็คือ เจตนาของรัฐบาลก็คือ อาจจะเป็นเจตนาที่บริสุทธิ์อยากให้กฎหมายมีผลบังคับใช้ที่เกิดประโยชน์สุขแก่ประเทศ

ชาติบ้านเมือง แต่กฎหมายที่เขียนโดยข้าราชการประจำยังไม่ได้ผ่านการกลั่นกรอง จากฝ่ายประชาชนหรือตัวแทนของปวงชนนั้น บางครั้งให้อ่านจเจ้าหน้าทีมากเกินไป หรือว่ากฎหมายไม่ได้ให้อ่านจเจ้าหน้าทีมากเกินไปก็ตาม แต่ในเมื่อกฎหมายนั้นผ่าน ไปแล้วในภาคปฏิบัติเจ้าหน้าที่ฝ่ายปราบปรามก็ตี เจ้าหน้าทีฝ่ายควบคุมโรคติดต่อก็ตี ไปใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการกักขังหรือในการรังแกประชาชน ก็อาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้น ถ้ากฎหมายมีส่วนหนึ่งอันใดที่เป็นข้อบกพร่องหรือเป็นช่องโหว่ หรือ เป็นข้อที่เจ้าหน้าที่บ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทในท้องที่ที่ห่างไกลหูดุคาของ ผู้หลักผู้ใหญ่ นั้น เจ้าหน้าทีชั้นผู้น้อยอาจจะไปใช้กฎหมายนี้เป็นเครื่องมือในการรังแก ชาวบ้านได้ ควรที่จะต้องช่วยกันแก้ไขกฎหมายให้รัดกุมให้สมประโยชน์กับความตอง การของประชาชนให้ข้อของโหวที่จะให้เจ้าหน้าทีชั้นผู้น้อยได้ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือ ในการรังแกประชาชนที่อยู่ห่างไกลนั้นก็ควรจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะ ฉะนั้นกระผมได้ลุกขึ้นมากราบเรียนกับสภ มกับท่านประธานไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมรู้สึกว่าการกฎหมายบางฉบับที่ออกใ สมัยที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือใน สมัยที่เราเรียกกันว่า สมัยเผด็จการ ที่มีแต่สภาแต่งตั้งนั้น กฎหมายจะเขียนด้วย ข้าราชการประจำรวบรัดเป็นอย่างมาก แล้วแน่นอนครับ กฎหมายเขียนโดยใครก็ย่อม จะเขียนเพื่อประโยชน์ของคนนั้น ข้าราชการประจำจำนวนมากหลายกรมหลาย กระทรวงได้เขียนกฎหมายเหล่านั้นขึ้นมาให้อ่านจกับตัวเองมากขึ้น ๆ จนกระทั่งบ้าน เมืองเราซึ่งเราอ้างว่าเป็นประชาธิปไตยนั้นถูกรวบรัดโดยกฎหมายซึ่งออกมาในยุคใน สมัยที่ไม่มีมีการเลือกตั้งนั้นไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้อ่านจเจ้าหน้าทีเสียจนมาก มาย เราหันมามองร่างพระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อฉบับนี้ก็ เห็นเดียวกัน เป็นพระราช บัญญัติไปจากคสิทธิหน้าที่ของราษฎรอยู่หลายประการ เมื่อทางผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ รัฐมนตรีได้ประกาศเป็นเขตโรคติดต่อแล้ว จะทำให้เจ้าหน้าที่บางคนเมื่ออำนาจในการ ที่จะเข้าไปควบคุมหรือจัดการหลายประการกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน เช่นบังคับ ให้นำมาตรวจ ถ้าไม่มาตรวจก็มีโทษบังคับให้ทำลายหรืออาคารสถานที่ ถ้าไม่ทำลาย

หรือหรืออาคารสถานที่นั้นก็จะมิใช่มีงบประมาณตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐,๐๐๐ บาท จำคุกไม่เกิน ๑ ปี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น เป็นข้อที่กระผมเป็นห่วง อยากจะกราบเรียนฝากสถานี้ไว้ว่า ขอให้เราได้โปรดพิจารณาถกกันโดยละเอียด อย่างนี้ถือว่าเป็นกฎหมายชื่อไม่ค่อยไพเราะแล้วเราจะไม่สู้กัน

ข้อสังเกตที่กระผมอยากจะกราบเรียนฝากไว้ก็คือว่า อาศัยแต่กฎหมายแต่เพียงอย่างเดียวนั้นบางทีไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับประชาชน บางครั้งการที่เราไม่ได้ใช้กฎหมายบังคับ แต่เราใช้วิธีอบรมประชาชน ชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจถึงอันตรายของโรคติดต่อที่จะระบาดที่จะเกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ โดยอาศัยกลไกของรัฐเป็นเครื่องมือ บางครั้งจะช่วยให้มากกว่าที่เราจะใช้กฎหมายบังคับเขาแต่เพียงอย่างเดียว ทำประธานที่เคารพ กระผมอยากจะกราบเรียนฝากไปถึงรัฐบาลว่า นอกจากที่เราจะป้องกันโรคติดต่อต่าง ๆ แล้ว อยากจะกราบเรียนฝากว่า นโยบายเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของประชาชนไม่ว่าจะเกี่ยวกับด้านการพักผ่อนหย่อนใจที่จะสร้างสุขภาพจิตให้แก่ประชาชน หรือว่านโยบายเกี่ยวกับให้ประชาชนได้ออกกำลังกายเหมือนกับในหลายประเทศได้ทำ ทำให้สุขภาพอนามัยของประชาชนดี มีมันสมองที่เฉียบแหลม เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมืองทั้ง ๕ ล้านคนนั้น น่าจะได้รับการพิจารณาจากรัฐบาล ซึ่งกระผมคิดว่า ท่าน รัฐมนตรีท่านนี้ได้เคยกล่าวไว้เหมือนกันในปัญหาเหล่านี้ กระผมอยากจะกราบเรียนย้ำว่า เป็นแนวความคิดที่ถูกต้องแล้วควรจะรีบดำเนินการ เพราะถ้าคนทั้ง ๕ ล้านคนช่วยเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๔ ล้าน ๕ แสน คนละ ๑๐๐ บาท ก็หมดไปหลายพันล้านบาท แต่ถ้าท่านสามารถที่จะลดค่าใช้จ่ายพวกนี้ นำเงินเหล่านั้นมาพัฒนาประเทศได้ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ในประการสุดท้าย กระผมขอฝากว่า ในชั้นแปรรูปคดี ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้โปรดดูแลกฎหมายฉบับนี้ เมื่อกฎหมายผ่านไปแล้ว ขอกราบเรียนรัฐบาลว่า ได้โปรดควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐในขณะทนายได้ใช้กฎหมายนี้ เป็นเครื่องมือไปทำลายความสงบสุขของประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งบ้านเมืองเราเดี๋ยวนี้ก็มีปัญหาอยู่แล้ว ถ้า

เราปล่อยให้บ้านปลายนกันไป อีกหน่อยก็จะมีแผ่นดินจะอยู่ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายสมาน ชมภูเทพ (ลำพูน) : ขอกราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน
 กรรม สมาน ชมภูเทพ ส.ส. จังหวัดลำพูน กรรมรู้สึกจิตใจที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอ
 กฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อเข้ามาสู่สภา กรรมอยากจะให้ข้อคิดฝากผ่านไปยังท่าน
 ผู้เป็นประธาน และก็เพื่อทางท่านรัฐมนตรีท่านจะได้หาทางแก้ไขและก็เอาจริงเอาจัง
 ต่อโรคติดต่อ กรรมจะไม่พูดถึงเกี่ยวกับปัญหาโรคเรื้อน กรรมจะพูดถึงโรคติดต่อซึ่ง
 ในขณะนี้แพร่สะพัดและก่อให้เกิดความเสียหายให้แก่เศรษฐกิจและส่วนรวมเป็นอย่างมาก
 โรคติดต่อนี้ กรรมขอชี้แจงและขอให้ข้อสังเกตแก่ท่านรัฐมนตรีว่ามีมาได้ถึง ๓ ลักษณะ
 ๑. มาจากลักษณะแห่งการมอมเมา ๒. มาจากแห่งการเสพติด ๓. มาจากการ
 สัมผัส ข้อที่ ๓ กรรมไม่อยากจะไปพูดถึงเกี่ยวกับการสัมผัส กรรมใดใครจะขอยกถึง
 เกี่ยวกับกรณีข้อที่ ๒ ก่อนนะครับว่า การเสพติดนี้ท่านผู้เป็นประธาน มีโรคหนึ่งซึ่ง
 กรรมเชื่อเหลือเกินว่าทางท่านรัฐมนตรีท่านคงจะทราบที่สุด คือเกี่ยวกับการติดต่อกับ
 ของกามโรค ซึ่งถือว่าเป็นโรคติดต่อประเภทหนึ่ง ทางกระทรวงจะไปมองเพ่งเล็ง
 จะไปจัดการควบคุมหรือกักกันหรือทำการแก้ไขเฉพาะโรคเรื้อนอย่างเดียวนั้น กรรม
 คิดว่าจะไม่ถูกต้อง ถ้าหากว่ากฎหมายฉบับนี้จะออกมาทำการแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาของ
 กามโรค ซึ่งมีการแพร่สะพัดในประเทศไทยของเรานี้เป็นสถิติถึง ๔ ล้านกว่า
 คน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้เสี่ยงประมาณการแก้ไขโรคติดต่อนี้ เป็นงบประมาณ
 เกือบ ๒ ล้านบาท ที่ผู้คอยอย่างมีบางคนจะยังไม่เข้าใจ ท่านผู้เป็นประธาน
 เนื่องจากว่ายารักษาโรคนี้ สถิติการส่งเข้ากักกัน การผลิตในเมืองไทยก็ ๒ ล้านบาท
 จากการจำหน่ายจากร้านต่าง ๆ สถิติตัวเลขนี้แสดงว่าเมืองไทยของเรา ต้องใช้เงิน
 ลูช (Loose) ในเรื่องนี้เป็น ๒ ล้านบาทต่อเดือน กรรมเชื่อเหลือเกิน ถ้า
 หากว่าทางรัฐมนตรีจะนำเรื่องนี้ให้คณะกรรมการแก้ไขโดยเด็ดขาด โดยวิธีหนึ่งวิธีใด
 ทำการควบคุมหรือแก้ไขจัดการโรคเกี่ยวกับลักษณะการสัมผัสจากการติดต่อกันครั้งหนึ่งซึ่ง
 แพร่สะพัด ตัวเลขก่อนมีแค่ประมาณ ๒ แสนรายนั้น เกือบนี้ขึ้นมาถึง ๔ ล้านกว่าราย

กระทบ นายสนิท กุลเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรค
 ประชากรไทย กระทบเห็นคล้ายกับท่านสมาชิกท่านแรก คือคุณอำนวยการ สุวรรณศิริ ขอ
 โทษครับที่เอ่ยนาม ที่ได้พูดถึงการตั้งปัญหาของกฎหมายฉบับนี้ว่า ในการร่างที่ออกจะ
 หละหลวมไปกระทบกันเห็นคล้าย แต่ในขณะที่เกี่ยวกับกระทบขอจึงต่อไปอีกครับว่า ขณะที่
 ปัจจุบันนี้กระทบมีปัญหากับโรคติดต่อซึ่งได้ประสมมาใกล้ ๆ บ้านกระทบ จังหวัด
 สมุทรปราการ อย่างเช่นปัญหาหิวาตกโรค เมื่อประมาณ ๓ วันมานี้ มีคนป่วย
 ชื่อ นายไฉ จันทร์หอม มาจากสุโขทัย เดินทางมาเยี่ยมลูกชายทำงานอยู่ที่
 สมุทรปราการ ปรากฏว่ามาถึงที่ตำบลสำโรงใต้ อำเภอพระประแดง แกมมีอาการ
 ท้องเดินไม่หยุด ลูกชายเห็นผิดปกติส่งไปโรงพยาบาล ที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ
 นั้นได้ตรวจสอบแล้วได้ทราบว่า เป็นอหิวาตกโรค จึงได้รายงานมาทางอำเภอ
 พระประแดงให้ทราบแล้วก็ทำการรักษา ช่วงการรักษาอยู่ ๑ วันนั้นแกก็สิ้นใจตาย
 ปรากฏว่าวันตายจนถึง เมื่อวานนี้วันเศษศพ ซึ่งญาติพี่น้องเอามาจากโรงพยาบาลนั้น
 ทางฝ่ายโรงพยาบาลได้แจ้งมาทางอำเภอให้ทราบแล้ว กระทบกราบเรียนที่แรก
 ก็ปรากฏว่า ทางอำเภอแทนที่จะมาขอเท็จจริงบ้านที่เกิดเหตุที่เป็นอหิวาตกโรค
 ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้านที่เกิดเหตุนั้นไปทักอำเภอก็ไปขอทราบขอเท็จจริงจากอำเภอว่า ที่
 อำเภอนี้มีสมุทราจารย์เป็นแบบฟอร์มว่าได้มาตรวจสอบที่บ้านเกิดเหตุแล้ว ซึ่งตาม
 ระเบียบของโรคเช่นอย่างนี้ เป็นโรคที่ต้องแจ้งความ ก็ต้องมีกรปฏิบัติตามขั้นตอน
 เช่น ไปที่บ้านเกิดเหตุ เป็นการตรวจสอบว่าญาติพี่น้องในบ้านนั้นมีใครเป็นอะไรบ้าง
 มีการเอาอุจจาระมาตามกรรมวิธีทางแพทย์ ปรากฏว่าหาได้ทำอย่างนั้นไม่ นี่คือ
 เจ้าหน้าที่สาธารณสุขปัจจุบัน ช่วงต่อมาในเขตตำบลเดียวกันนั้น เมื่อวานนี้ครับ
 ตอนเย็น ปรากฏว่ามีอาการอย่างเดียวกัน แต่คนละหมู่บ้านในตำบลเดียวกัน ขณะนี้
 กำลังให้น้ำเกลืออยู่ที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ ก็คิดว่าถ้าเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
 ดำเนินการตามกฎกระทรวง ตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ กระทบก็เข้าใจว่าพอจะ
 สร้างความอบอุ่นใจแก่บรรดาชาวบ้านที่อยู่ละแวกใกล้เคียงกัน เพราะเขตสมุทร-

ปรากฏการณ์นี้ บางพื้นที่นั้นเป็นแหล่งสัมผัส ก็มีโอกาสที่โรคติดต่อนี้จะติดต่อบริเวณ
อย่างรวดเร็วได้ กระจกที่ติดอยู่ในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตสมุทร
ปราการ นี่คือโรคแรกที่กระจกได้ตั้งไว้ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ ผ่านไปจริงจะให้อำนาจ
การออกกฎกระทรวง ออกระเบียบข้อบังคับของรัฐมนตรี ก็คิดว่าวิธีที่ปฏิบัตินั้นอาจจะ
ไม่เป็นผลเหมือนเดิม

นอกจากนี้แล้วเกี่ยวกับโรคเรื้อน ที่จังหวัดสมุทรปราการของกระจก
ก็มีสถานพยาบาลโรคเรื้อนอยู่ที่หัวแหลม ตำบลบางหญ้าแพรก สถานโรงพยาบาลนี้
ได้รับภาระรับผู้ป่วยโรคเรื้อนมาที่สถานพยาบาลที่หนึ่งไม่ใช่น้อย ตอนนี้มีคนไข้อยู่ใน
โรงพยาบาลนี้ประมาณ ๑,๖๐๐ คน ในจำนวนคนไข้ที่ผ่านการรักษาพยาบาลหาย
จากโรคเรื้อนแล้ว ทางสาธารณสุขก็ดำเนินการส่งมาอยู่ตามที่สมควร อย่างเช่นนิคม
แพ่งซาหยั่ง จันทบุรี เป็นต้น กระจกอยากจะกราบเรียนท่านประธานต่อไปเพื่อให้
ทางฝ่ายรัฐบาลหรือทางฝ่ายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้รับทราบปัญหาที่
เกิดขึ้นตามที่ส่งไปตามแหล่งต่าง ๆ ที่เป็นนิคม ตามกฎหมายที่ระบุไว้แล้ว อย่างที่นิคม
แพ่งซาหยั่ง จันทบุรี เขาไปอยู่ในป่าซึ่งกำหนดว่าเป็นนิคมของคนที่มีเชื้อเท้าถูกหายจาก
โรคไปนั้น การไปอยู่เป็นครอบครัวโดยการแต่งงานกันตามกฎหมาย เพราะว่ามีโรค
เรื้อนจะแต่งงานกับคนอื่นทำได้ยากมาก เพราะฉะนั้นวิธีขั้นต้น คนหนุ่มคนสาวโรค
เรื้อนนั้นพบกันชอบพอกันก็แต่งงานกัน แล้วเข้าไปอยู่ในนิคมที่จัดให้ ๒๐๐ กว่าครอบ
ครัวในนิคมแพ่งซาหยั่ง จันทบุรี การไปอยู่อย่างนั้นเมื่อเท้าถูกครบ อยู่ในสภาพที่ไม่
สมบูรณ์ ไม่เหมือนมนุษย์ทั่ว ๆ ไป แต่เขาก็มีมานะ เพราะว่าเป็นคนอีกโลกหนึ่ง
ซึ่งโลกภายนอก สังคมรังเกียจ การไปอยู่ในป่าคงคียบเช่นนั้น ก็ถากถางจากป่าคงคียบ
มาเป็นไร่ เป็นสวนผลไม้ เช่น สวนทุเรียน สวนเงาะ สวนส้ม ในภาวะเมื่อ ๓-๔
ปีก่อนนั้นสภาพที่สัมผัสให้ผลแล้วนั้นเขามีความเป็นอยู่สุขสบายมาก เริ่มตั้งขึ้น แต่ในช่วง
ตอนต่อมาธรรมชาติก็ได้ทำลายเขาอย่างย่อยยับ สัมคายนมด เขาก็หันมาปลูกทุเรียน
ปลูกเงาะ ส่วนหนึ่งที่เขาปลูกส้มเมื่อก่อนนั้นก็มีการแถมเงาะไปด้วย ต้นเงาะนั้นก็

ให้ผลในช่วงตอนต่อมา ขณะนี้ ๕ - ๖ ปีให้หลัง ปรากฏว่าความแห้งแล้งเกิดขึ้น เขา
 จึงมาที่กระทรวงสาธารณสุขเพื่อจะให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเขา ซึ่งส่งเขาไปอยู่นั้น
 เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบว่าธรรมชาติโคลงโหลเขาถึงขนาดนี้แล้ว รัฐที่เกี่ยวข้องคือ
 กระทรวงสาธารณสุขนั้นหาได้ให้ความสนใจเท่าที่ควรไม่ นอกจากนั้นแล้ว เขาก็กินร
 เมื่อทางฝ่ายสาธารณสุขไม่สนใจเขา เขาก็กินรไปที่กรมประชาสงเคราะห์ เพราะ
 ว่าได้คำแนะนำจากสาธารณสุขว่าน่าจะไปหาประชาสงเคราะห์ กรมประชา
 สงเคราะห์ก็บอกว่าไม่ใช่เป็นหน้าที่ของเขา และโดยเฉพาะเขาไม่มีแพทย์ที่จะรักษา
 พวกโรคเรื้อน โดยปกติธรรมดาแล้ว กรมประชาสงเคราะห์ก็ว่าเป็นโรคเรื้อนนั้นทางวง
 การแพทย์บอกว่าหายขาด แต่ขอเท็จจริงนั้นเมื่อหลังจากที่หายแล้ว ไปอยู่ที่ปากกิมที่
 กรมอนามัยให้ทราบว่าคุณนี่คนแต่งขาหยั่งนั้น ปรากฏว่ามีอาการเป็นโรคอยู่เป็น
 เื่องนิจ คือช่วงระยะเวลาหนึ่งของปี หรือ ๒ ปี ๓ ปี ให้หลังก็จะพุขึ้นมาเป็นแผลอย่าง
 เก่า ก็ต้องหื้อหายารักษาเหมือนกันล้มตายไปเพราะโรคนี้บ้าง เพราะฉะนั้นทาง
 ฝ่ายกรมประชาสงเคราะห์ทราบข่าวอย่างนี้ก็ไม่กล้ารับที่จะให้ไปอยู่ในความดูแล
 ของกรมประชาสงเคราะห์ ก็โยนกลองกันไป โยนกลองก็มา จนทุกวันนี้เขากำลังจะ
 คายอยู่แล้ว เพราะว่าคนไม่ที่ให้ผลค่ายแรงงานของเขานั้น กำลังจะสูญพันธุ์ไปจาก
 หน้าจากคาเขา เหลือแต่ปากก็หายไป คนไม่ก็หายไปปลูกไว้กลายเป็นทะเลทราย
 นี้คือความทุกข์ร้อนของเขา กรมชอกกราบเรียกว่า ทางเจ้าหน้าที่สาธารณสุขซึ่ง
 เกี่ยวข้องกับโรคเรื้อรนั้น ความจริงกรมก็เข้าใจ เพราะทางฝ่ายสาธารณสุขเอง
 ได้เคยคุย กรมเคยไปเรียนถามปัญหา ก็บอกว่าหมอที่รักษาโรคนี้โดยเฉพาะนั้น ก็
 เหลืออยู่เพียง ๔ ท่านเท่านั้น หมอที่จบค่านนี้โดยตรงที่มารักษาพวกโรคเรื้อรนั้นก็
 ไม่อยากจะเข้ามาเพราะเป็นโรคที่น่าเกลียด แต่ปรากฏว่าคนที่ เป็นโรคเรื้อรนี้โดยที่
 ไม่อยากจะเป็นนะครับ แต่เป็นมาโดยบังเอิญ เมื่อเจ็บป่วยขึ้นมาไปที่โรงพยาบาล
 แห่งนี้เพื่อทำการรักษา ไปถึงโรงพยาบาลนั้นปรากฏว่าขอโทษเถอะครับที่หน้าแข้งของ
 เขานั้นเป็นแผลพุพองมา เป็นน้ำเหลืองหนอง แพทย์ก็เพียงจะตรวจและก็ให้ยาแล้ว

กลับมาอยู่บ้าน ซึ่งชกกับพระราชบัญญัติสาธารณสุขเกี่ยวกับโรคเรื้อนเมื่อปี ๒๔๘๖ ซึ่ง
 ระบุไว้ชัดในมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ ว่าวิธีการนั้นจะต้องดูแลรักษาเขา
 อย่างเช่นมาตรา ๔ กระทบขอประทานอนุญาตอ่าน มาตรา ๔ "เจ้าพนักงาน
 สาธารณสุขมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือ เรียกบุคคลใดซึ่งแสดงอาการโรคเรื้อน **หรือมีเหตุ**
 สงสัยว่าเป็นโรคเรื้อน ไปให้แพทย์ผู้มีคุณวุฒิตรวจร่างกาย ณ สถานที่....." กระทบ
 อ่านแค่นี้ครบ คือกระทบขอกราบเรียนว่า ที่กระทบอ่านแค่นี้เพราะว่าเจ้าหน้าที่
 สาธารณสุขนั้นถ้าสงสัยผู้ใดเป็นโรคเรื้อนอย่างนี้ ก็มีสิทธิมีหนังสือเรียกมาตรวจสอบ
 ตรวจจากร่างกายเขาเป็นอย่างไรจริงหรือไม่ แล้วก็ให้การรักษาแต่ปรากฏว่าเขา
 เป็นโรค ไม่ต้องมีหนังสือไปหรก เขาไปที่โรงพยาบาล กลับไม่ได้รับการเหลียวแล
 เท่าที่ควร หรือตรวจสอบแล้วก็ให้กลับบ้าน ซึ่งข้อเท็จจริงทางบ้านนั้น สังคมรอบบ้าน
 หมุ่บ้านเกี่ยวข้องกับคนในบ้านเองก็เอะวัง เกียจเขา สภาพเป็นอย่างนี้เขาอยากจะ
 อยู่โรงพยาบาล ทางโรงพยาบาลก็ไม่ยอมรับ โรงพยาบาลนั้นมีความสามารถพอ
 ที่จะรับบรรจุคนไข้เหล่านี้หรือไม่ กระทบเป็นผู้ไปตรวจสอบด้วยตากระทบเองในฐานะ
 กระทบเป็นผู้แทนราษฎรที่นั่น มีครบยังมีอีกหลาย ๆ ที่พอจะอยู่ได้ แต่ทางแพทย์ที่ดูแล
 โรงพยาบาลโรคเรื้อนพระประแดงนั้นไม่สามารถจะรับไว้ นี้ก็สร้างความขมขื่นให้เขา
 เพราะฉะนั้นกระทบก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้ออกมา ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 สาธารณสุขมีอำนาจออกกฎกระทรวง ก็ขอความกรุณาเดชะศรีบอออกกฎกระทรวงด้วย
 ความรอบคอบ คิดว่าออกแล้วปฏิบัติได้รวมทั้งที่จะให้ความอุ่นใจแก่พวกโรคเรื้อน ที่
 กระทบได้กราบเรียนแต่แรกแล้ว ซึ่งเป็นคนเสมือนหนึ่งอีกโลกหนึ่ง ไม่เหมือนกับโลก
 เรา ซึ่งไปไหนมาไหนขึ้นรถลงเรือ ประชาชนทั่ว ๆ ไปก็เกลียดชัง กระทบขอฝาก
 เถานี้ ขอบคุณมากครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : เรียนท่านผู้เป็น
 ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทบ จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด เชียงราย : กระทบอย่างไรก็ต้องยกมือสนับสนุนร่าง

พระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ใครจะฝากข้อคิดข้อสั่ง เสด็จทวนรัฐมนตรีเงินเกี่ยวกับ
คุณสนิท กุลเจริญ ขอกฎที่เอ่ยนาม ในจังหวัดเชียงใหม่มีคนโรคเรื้อนเหมือน
กัน ท่านประธานที่เคารพกฎหมายจะอย่างไรก็ตามแต่ ถ้าหากว่ากาปฏิบัติไม่
การเอาใจใส่ไม่ถี่ กฎหมายก็จะมีประโยชน์ อย่างนิคมโรคเรื้อนที่อำเภอพาน
จังหวัดเชียงราย มีผู้ป่วยโรคเรื้อนอยู่ประมาณ ๕๐๐ ครอบครัว เช่นเดียวกับที่
พระประแดงเหมือนกัน ผู้ป่วยที่นั่นไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทางราชการ
อันนี้กระผมไม่ได้โทษเจ้าหน้าที่หรือไม่ได้โทษหมอ กระผมโทษหน่วยเหนือขึ้นมาว่า
ไม่ดูแลรักษาให้ความเอาใจใส่แก่เขา ที่ไม่เอาใจใส่คืออะไร ท่านประธาน
ที่เคารพ ผู้ป่วยโรคเรื้อนเหล่านั้น ได้รับการบริการดูแลจากทางรัฐเพียงแค่ให้
ข้าว เขากินเดือนละ ๒ ถึง เงินอีกวันละ ๓ บาท ที่ผู้ป่วยโรคเรื้อนนั้นเมื่อเขากัน
เขาถูก ขอกฎครับ แต่อย่างอื่นไม่ควม ผู้ป่วยโรคเรื้อนทั้งตัวทั้งเมีย ก็มีลูก
ลูกเขามาก ลูกที่ไปโรงเรียน ใส่เสื้อใส่กางเกง รุ่งขึ้นให้ของใส่ ๕ - ๖ คน
ข้าวก็ไม่พอกิน เขาก็ออกมาเพ่นพ่านข้างนอก ยิ่งจะเอาโรคมาแพร่หลายข้าง
นอกอีก พวกข้างนอกก็รังเกียจเขา พอเขาออกมาบอกตำรวจจับเขาเข้าไปอีก
ที่นั่นเขาไม่มีจะกิน กระผมก็ยังแปลกอยู่ว่าคนถึง ๕๐๐ ครอบครัว ไปอยู่ที่นั่น
ทำไมให้ข้าวเขาไปกินแค่นั้น เขาไม่พอกินนี่ครับ ลูกที่เขาไปโรงเรียน ต้องสับ
เปลี่ยนกันใส่เสื้อผ้าไป เขาก็ต้องกินบน เขาจะไปทำอะไรทำนาหรือไปทำสวนก็
ไม่ได้ เพราะเขาไม่มีแม้แต่ข้อมือ เขาจับจอบไม่ได้จับเสียมไม่ได้ กระผมเคย
เข้าไปบ่อยครั้งเอาของเข้าไปแจกบ้าง อะไรมบ้าง เวลากระผมปราศรัยเสร็จ
เขาก็ปรบมือ ไม่มีมือปรบหรือกรับใช้ขอปรบตุ๊ก ๆ อย่างนี้ น่าเห็นใจมากครับ
กฎหมายจะออกมาอย่างไรก็ตามแต่ ถ้าหากว่ารัฐช่วยเหลือไม่ถี่แล้ว กระผมว่า
ป้องกันไม่ได้หรอกครับ เขาออกมาข้างนอกนี้โรคก็ต้องแพร่หลายอยู่ที่ แล้วทำไม
ละครับซึ่งมีใจเป็นคนไทยหลังไหลเข้ามาอย่างเขมรอพยพ ทำไมเราไปโอบอุ้มเขา
เอาข้าวไปให้เอายาไปให้ แคคนไทยแท้ ๆ ซึ่งประสบชะตากรรมมือควม เป็นที่

วังเกียจของสังคม แต่ว่าไม่มีใครเอาใจใส่ดูแล กระผมขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้
 ทั่วว่า ขณะนี้อีกหลายร้อยหลายชีวิต กำลังรอคอยความเมตตาจากทางท่านอยู่
 กระผมขอฝากไว้เท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายพร ศรีไตรรัตน์ (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ กระผม นายพร ศรีไตรรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรค
 กิจสังคม กระผมใคร่จะขอประทานทราบเรียนท่านประธาน เกี่ยวกับร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ ซึ่งทางฝ่ายรัฐบาลได้เสนอเข้ามาสู่ที่ประชุมนี้ เป็นเจตนาคือของทาง
 ฝ่ายรัฐบาลที่จะได้ให้มีการควบคุมโรคต่าง ๆ น้อย่าให้แพร่หลาย ซึ่งเรื่องนี้
 กระผมเข้าใจว่าคงจะเป็นที่พอใจของประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป กระผมยังสงสัย
 อยู่ในมาตรา ๘ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใน (๑) ซึ่งมีข้อความว่า "ในกรณี
 มีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยโดยโรคติดต่อดังกล่าวขึ้นในบ้าน ให้เป็น
 หน้าที่ของ เจ้าบ้านหรือของผู้ควบคุมดูแลบ้านหรือของแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล"
 กระผมได้อ่านดูแล้วรู้สึกว่ในคำนิยามต่าง ๆ ของความหมายของแต่ละข้อความ
 ก็ปรากฏว่าสำหรับที่อยู่ในฐานะที่เป็นบ้าน หรือมีบุคคลที่อยู่รวม ๆ กัน ยกตัวอย่าง
 เช่น วัด เรือนจำ หรือกองทหาร หรือประเภทโรงเรียนกึ่งนอน หรืออื่น ๆ ที่
 อาศัยอยู่รวมกันมาก ๆ ไม่ได้มีการบัญญัติเอาไว้ แต่ได้พูดเพียงเฉพาะของเจ้าบ้าน
 ผู้ควบคุมดูแลบ้าน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อาจจะไม่ครอบคลุมถึงสถานที่ซึ่งมี
 บุคคลอาศัยรวม ๆ กันอยู่ในประเภทอื่น อันนี้เป็นประการหนึ่งซึ่งกระผมมีความ
 สงสัยอยู่ ซึ่งอาจจะมีมีการแปรพฤติกันได้ในโอกาสต่อไป หรือทางฝ่ายรัฐบาลอาจ
 จะแก้ไขเสียใหม่ ให้เป็นการรัดกุมยิ่งขึ้น กระผมเข้าใจว่าที่ประชุมนี้คงจะได้
 พิจารณาและรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเห็นว่าเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติให้คุณแก่ความเป็นไปของประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป

กระผมใคร่จะขอประทานทราบเรียนเพื่อเป็นข้อสังเกตสำหรับเรื่อง
 อันว่า การควบคุมโรคนี้ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ทางฝ่ายราชการจำเป็นจะต้องช่วยเหลือ

ประชาชนพลเมืองของเราไหลล้นคึกคัก อย่าให้ต้องได้รับผลจากการแพร่โรคโดย
 เรื่องอื่น ๆ หรือในลักษณะหนึ่งลักษณะใด ปรากฏว่าเรานำวิกตอเรียในบางเรื่อง
 บางราวซึ่งเราขาดการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด ยกตัวอย่างเช่นในเรื่องประเภท
 อาหาร ซึ่งเพื่อนสมาชิกก็ได้ทราบเรียนในที่ประชุมถึงเรื่องขึ้นมาบ้างแล้ว แต่
 กระผมใคร่จะขอเน้นในบางประการที่เป็นจริงอยู่ อาหารต่าง ๆ ที่เป็นประเภท
 อาหารใส่เกลือ ทำเป็นประเภทอาหารเค็ม เช่นปลาเค็ม หรือว่าเนื้อเค็มอะไร
 เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับปลาเค็ม ซึ่งประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 คนลำบากยากจนทั่ว ๆ ไป นิยมในการบริโภค เพราะราคาไม่แพงมากนัก
 ปรากฏว่าผู้ผลิตหรือคนคอกหรือแหล่งที่ทำการผลิตอาหารประเภทนี้ บางรายการ
 ได้ใส่ดื่ด คี.คี.ที. เข้าไป เสร็จแล้วประชาชนซึ่งไม่มีโอกาสจะทราบก็ซื้อไปทำ
 การบริโภค กระผมเข้าใจว่าเรื่องดังกล่าวนี้ เป็นเรื่องของการควบคุมประเภท
 อาหาร แต่ประชาชนก็ไม่เข้าใจว่าอาหารที่เขาซื้อไปนั้นมี คี.คี.ที. ปนอยู่ ใน
 เรื่องนี้เราไม่ได้ไปควบคุมคนคอกของการผลิต แล้วก็ผู้ผลิตขึ้นมาหรือผู้ที่ทำการ
 จำหน่ายก็ไม่ทราบว่าโทษภัยที่จะเกิดขึ้นจาก คี.คี.ที. นี้จะมีเป็นประการใด
 เกี่ยวกับประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป โจมضانกัน และบางคนก็ไม่กล้าจะซื้อปลาเค็มนี้ไป
 รับประทาน เพราะทราบข่าวมาเป็นอย่างนั้น

สำหรับในเรื่องอื่น ๆ นั้น กระผมใคร่จะขอตั้งเป็นข้อสังเกตอีกว่า
 เรื่องของการออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป เป็นสิ่งที่ถูกต้องควรแก่การรับหลักการ
 เป็นอย่างยิ่ง แต่ที่ใคร่จะขอทราบเรียนว่า ในแง่ของทางปฏิบัติ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งสำหรับประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปนั้น ในท้องที่ที่อยู่ตามชนบทหนอก ๆ ก็ย่อม
 จะต้องอาศัยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือเจ้าของบ้าน ซึ่งบางทีอาจจะไม่รู้เท่าต่อ
 เหตุการณ์ กระผมเคยสังเกตเห็นว่าในบางครั้งเมื่อมีโรคภัยต่าง ๆ ที่เข้าลักษณะ
 เป็นประเภทโรคระบาดเกิดขึ้น ก็มักจะมีการเป็นเฉย หรืออาจจะไม่เข้าใจ
 รู้เรื่องรู้ราว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใ้โดยานการบังคับใช้

อย่างหนึ่งอย่างใดออกไปแล้ว ก็ควรจะได้มีการทำความเข้าใจกัน เพื่อให้เกิดผล
 ในทางปฏิบัติให้มากขึ้นด้วย ยกตัวอย่างเช่นว่า ผู้ที่ป่วยเป็นโรคเรื้อน ปรากฏว่า
 ป่วยเป็นโรคเรื้อนแล้วก็คงอาศัยอยู่ที่บ้านนั้นตลอดมา ตั้งแต่เป็นหนุ่ม ๆ จนกระทั่ง
 เจ็บแก่จนกระทั่งตายไปในที่สุดก็ไปตายอยู่ที่บ้าน โดยไม่ได้มีการควบคุม หรือว่า
 ไปอยู่สถานที่ที่กักกันเกี่ยวกับโรคเรื้อนอย่างหนึ่งอย่างใด กระผมเคยพบเห็นมา
 ด้วยตัวเอง เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่าสำหรับการมีพระราชบัญญัติอย่างนี้ขึ้นมา
 แล้ว การทำความเข้าใจกับประชาชนของเราหรือกับผู้มีหน้าที่ที่จะปกครองดูแลใน
 แวดวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน เช่นกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลต่าง ๆ นี้
 ก็ควรจะทำความเข้าใจในเรื่องนี้กันให้เป็นการทั่วถึงด้วย ซึ่งน่าจะเป็นเรื่องของการ
 เผยแพร่เรื่องราวต่าง ๆ ของทางราชการให้เป็นการทั่วถึง ถ้าหากเราจะไป
 อ้างแต่เพียงว่าพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น ประชาชนย่อมมีความจำเป็นจะต้อง
 ทราบหรือต้องรู้อยู่แล้ว กระผมว่าเป็นเรื่องที่เราพูดได้ แต่ในทางปฏิบัติเป็นไป
 ไม่ได้ เราจำเป็นจะต้องชี้แจงให้เขาเข้าใจให้เขาทราบถึงความเสียหาย หรือ
 ความร้ายแรงของโรคร้ายต่าง ๆ นี้ จะช่วยกันตักเตือนหรือแนะนำให้ได้มีการ
 แจ้งโรคต่าง ๆ ให้มีการแจ้งความเพื่อจะได้มีการป้องกันการแพร่ระบาดของ
 อย่างหนึ่งอย่างใดให้รัดกุมด้วย กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนท่านประธาน
 และสภานี้ให้ทราบเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณ

นายเนา พุทธิธรรมกุล (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม นายเนา พุทธิธรรมกุล ส.ส. จังหวัดบุรีรัมย์
 พรรคสยามประชาธิปไตย ก่อนอื่นผมออกตัวด้วยครับว่า ในเรื่องเกี่ยวกับทาง
 แพทย์นี้ ผมก็ไม่ค่อยจะถนัด แต่ก็คิดว่าเป็นการที่ให้ออกคิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ
 โรคติดต่อนี้ ซึ่งผมคิดว่าในหลักการนั้น เป็นเจตนาดีเป็นความหวังของทางรัฐบาล
 ที่จะปรับปรุงกฎหมายนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผมอยากจะกราบเรียนท่านก็คือว่า
 เท่าที่ผมได้ทราบจากหนังสือพิมพ์ว่า ทางสหประชาชาติโดยองค์การอนามัยโลกนี้

เราสามารถพิชิตโรคในมนุษยชาติให้หมดไปโรคหนึ่ง คือ กาฬโรค แต่ก็ในคำบรรยายของทางกระทรวงก็มีโรคซึ่งมาพูดถึง เป็นโรคติดต่อกันอยู่ ซึ่งผมคิดว่าจะมีปัญหาในเรื่องว่าเราไม่ทันต่อเหตุการณ์

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ในทางเชื้อโรคที่ติดต่อกัน ในนี้ผมก็รู้แล้วว่าไม่มีโรคติดต่อกันทั้งหมด ๒๒ อย่างนี้ ถ้าว่าในวิวัฒนาการนี้เมื่อมีมนุษยชาติสามารถมีความเจริญก้าวหน้าทางการแพทย์ที่จะทำลายให้หมดไปเกี่ยวกับโรคติดต่อกัน แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีเชื้อโรคที่จะเกิดขึ้นใหม่ได้ เพราะฉะนั้นการออกกฎหมายฉบับนี้จำเป็นหรือไม่ที่เราจะออกให้รัดกุมยิ่งขึ้นไปเช่นว่า อาจจะใส่ข้อความซึ่งถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจะต้องลงเพิ่มว่า "หรือโรคติดต่อกันอื่น ๆ ซึ่งจะปรากฏขึ้น" ทั้งนี้ก็เพื่อให้มาออกกฎหมายกันอยู่เรื่อย ๆ

ที่มีอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานก็คือเรื่องเกี่ยวกับไข้เลือดออก เป็นปัญหาซึ่งเกิดขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในจังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ ผมก็อยากจะกราบเรียนความจริงว่า ในฐานะที่ผมเป็น ส.ส. ฝ่ายรัฐบาลก็ไม่อยากจะต้องกระทู้อตามอย่างปีที่แล้ว ผมก็คิดว่าเรื่องการเมืองแบบมีกติกาก็ไปตามท่านรัฐมนตรี ทำหนังสือไปไม่อยากถามกระทรวงแต่ความจริงเป็นเรื่องคว้น ปรากฏว่ามีคนตายหลายสิบคนที่จังหวัดบุรีรัมย์ ที่นี้ทำหนังสือตอบผมมาบอกว่าส่งลงแล้ว ไม่มีรายงาน มีคนป่วยอยู่ ๕ - ๖ ราย เท่านั้นเอง แต่ขอเท็จจริงผมไปเยี่ยมราษฎร คนไข้แต่ละเค้านี่ผมคุสสิตีที่โรงพยาบาลสูงชันรวม ๑๐๐ ราย สูงชันตั้งแต่ ๕๐ ราย ๗๐ ราย ๘๐ ราย ๑๐๐ ราย ๑๑๐ ราย เป็นอย่างนี้ แสดงว่าทางท่านผู้หลักผู้ใหญ่เป็นอย่างนี้ ฉะนั้นผมก็ขอกราบเรียนว่า เรื่องนี้ทำอย่างไรเมื่อต่อไปทางรัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขซึ่งจะมีมาตรการแก้ไขให้ชัดไว้ เหมือนอย่างที่เราป้องกันเรื่องอหิวาตกโรค อย่างนี้เป็นต้น มีการตั้งค่านัดหรือมาตรการอย่างไรที่จะไปแนะนำชาวบ้านให้ปลอดภัยจากไข้เลือดออกนี้ได้ นี่ผมกราบเรียน

นอกจากนั้นอยากจะกราบเรียนว่ารถยนต์ที่ไปศึกษาช่างยนต์ใช้เชื้อเพลิงก็ใช้จำนวนน้อยมากมีเพียงไม่กี่คันเท่านั้นเอง แต่ผมจะกราบเรียนว่า ไม่เห็นทวงที่ไม่เห็นการ อำเภอสติกก็ตี ทางเทศบาลก็ตีไปร้องขอ ทางศูนย์โคราชก็บอกกว่าไปช่วยไม่ได้ นี่เป็นอย่างนี้ ฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนเป็นข้อสังเกตว่า ขอให้เน้นในเรื่อง เกี่ยวกับการติดตามป้องกันด้วย อย่าเอาแต่การเขียนหนังสือหรือคามกฎหมายนี้เท่านั้น

สำหรับเรื่องนิคมโรคเรื้อรังนี้ ผมคิดว่าในจังหวัดภาคอีสานก็เหมือนกับภาคอื่น เช่น ภาคเหนืออย่างนี้ก็เป็นกันมาก แล้วก็เป็นที่สังคมนึง เกี่ยวซึ่งผมคิดว่าอย่างจังหวัดบุรีรัมย์มีประชากรตั้งล้านกว่าคน ประชากรเป็นอันดับที่ ๕ ของภาคอีสาน เป็นศูนย์กลางของจังหวัดอีสานเหมือนกัน อีสานใต้ ฉะนั้นท่านรัฐมนตรี ท่านประธาน ถ้าหากว่าจะตั้งนิคมโรคเรื้อรังที่จังหวัดบุรีรัมย์ในอนาคต ผมก็คิดว่าคงจะได้เป็นประโยชน์ เป็นมหากุศลแก่รัฐบาลนี้ด้วย และคนในภาคอีสานในการที่จะป้องกันรักษาโรคเรื้อรัง ผมก็กราบเรียนต่อท่านประธานเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ จากมหาสารคาม พรรคสยามประชาธิปไตย ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกี่ยวกับโรคติดต่อเข้าสู่สภานั้นก็เป็นสิ่งที่นายยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะในข้อของกฎหมายตามที่กระผมได้อ่านดูแล้วก็ปรากฏว่า ถ้าหากราษฎรคนใดก็ตามที่เป็นโรคดังกล่าวในจำนวนที่กำหนดไว้ ก็ให้ไปแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองคือสาธารณสุขเพื่อที่จะได้วิธีการบำบัดและแก้ไขรักษาโรคเหล่านั้น ที่นี้ท่านประธานที่เคารพ กระผมพร้อมที่จะสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่กระผมอยากฝากข้อสังเกตไว้กับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขว่า ตามที่ท่านได้กำหนดโรคทั้งหมดที่ต้องแจ้งความมี ๒๒ ชนิด โรคหนึ่งครับซึ่งเป็นโรคที่น่าเป็นห่วงก็คือ

ขณะนี้ เพราะเหล่าภานีของรัฐบาลนี้ ๑. ทำไม่ร่อย รสไม่น่ารับประทาน ไม่กลมกลืนเลยครับ เหล่า ๔๐ ตีกริ ที่มีประการต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ขยายในราคาแพง ๆ เสียท้าย ประชาชนต้มเหล้ามาได้ก็ถูกจับ ก็เลยไปกินเหล้า หน้าไม้กัน ก็เลยเกิดป่วยเป็นโรคตับกันมาก คนภาคอีสานจะตายเป็นโรคตับ กันมาก ในโอกาสเดียวกันนั้นการควบคุมเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ ราษฎรทางภาคอีสาน ชอบกินเนื้อดิบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อวัว พอฆ่าแล้วก็พากันเลยครับ ที่ถาวร ตรวจของเจ้าหน้าที่สัตวแพทย์ บางขณะตรวจไม่ทั่วถึง อย่างเนื้อวัวในกับของ เนื้อวัวบางตัว ขนาดมีเชื้อพยาธิใบไม้ในตับอยู่ในตัวของวัว ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ของ กระทรวงสาธารณสุขให้เอาออกมาจำหน่ายในห้องตลาดได้ ฉะนั้นโรคตับจึงระบาด ในภาคอีสานพอสมควรในขณะนี้

อีกประการต่อไปสิ่งหนึ่งสิ่งที่น่าเป็นห่วงในจำนวน ๒ ข้อที่ท่าน กำหนด ผมอ่านไม่พบเลยครับคือกามโรค หรือโรคหนองในครับ ท่านประธาน ไม่ปรากฏเลยว่าอยู่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมอ่านแล้วอ่านอีกก็ไม่พบ ทั้ง ๆ ที่กามโรคนี้ก็ควรที่จะต้องมีการควบคุมเพราะเป็นอันตรายอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงผู้เป็นภรรยา ในขณะที่สามีของตนเองนั้นสำส่อน เมื่อสำส่อนมาแล้ว ครับไม่มีเบื่อ กลับมาที่บ้านมีความต้องการอีก ที่นี้เองมีความต้องการก็ไม่คิดว่า ตนเองจะมีเชื้อของกามโรคปนมาด้วย ผลสุดท้ายเมื่อมีท้องเป็นบุตรภรรยา ลูกออกมาปากแห้งก็มี ท่านประธาน เป็นอย่างนั้น เรื่องกามโรคนี้ ฉะนั้นในขณะนี้ ได้มีสถานอาบอบนวด ได้มีโรงแรมต่าง ๆ ในกรุงเทพฯ มากมายที่สุดเลย ท่าน ไปดูได้แถว ๆ วิสุทธิกษัตริย์มีมากมายที่สุดเลยนะครับ อย่างผมก็ไม่คิดว่า ผม จะเป็น พอเพอะเข้าไปแล้วออกมาไม่ถึง ๓ วันกลับมีมาอีก ท่านประธาน ฉะนั้น เรื่องนี้ผมคิดว่าควรที่จะเพิ่มกามโรคนี้บ้าง ในโอกาสเดียวกันนั้นขอฝากกับรัฐมนตรี ภัย เพราะการโฆษณาทางวิทยุเกี่ยวกับเรื่องการรักษาโรคพวกหนองนี้ ได้มี ยาบางชนิดโฆษณาไปในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ทั้ง ๆ สิ่งที่เป็นผลดีต่อประชาชน ไม่มียา

อะไรที่จะรักษาการโรคได้เกินกว่าอนามัย ท่านประธานที่เคารพ แน่หนอนที่สุดคือ การตรวจจากอนามัย การที่ไปกินยาเรียกราคตามร้านขายยาของหมอดีทั้งหลายทั้งปวงนั้นเป็นอันตรายอย่างยิ่ง ฉะนั้นเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีท่านนั่งอยู่ทั้ง ๒ ท่าน ผมฝากไว้ด้วยครับ กรุณาช่วยให้องค์ควบคุมอาหารและยา ควบคุมการโฆษณาการโรคอย่างรัดกุมที่สุด และในโอกาสเดียวกันนั้น ก็ขอให้ทางท่านรัฐมนตรีได้มีหนังสือติดต่อกับไปยังสถานีวิทยุกระจายเสียงทุกแห่งว่า สำหรับโรคการโรคนี้ วิธีที่จะรักษาให้ดีที่สุดไม่เกินเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล คือกระทรวงสาธารณสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามสถานื่อนามัยต่าง ๆ หรือตามโรงพยาบาล ก็ที่สุดก็คือ โพรเคนและกานา ขอขอบคุณครับ

นายบุญสม มาร์ติน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ เรื่องการที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อเข้ามานี้ ทำให้ทางรัฐบาลรู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณอย่างยิ่ง สิ่งที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ให้ความคิดเห็นมาต่าง ๆ นี้ก็ดี ข้อสังเกตก็ดี หรือข้อแนะนำก็ดีต่าง ๆ นี้ ทางกระทรวงสาธารณสุขจะคว้ารับเอาไปดำเนินการเพื่อแก้ไขต่อไป ซึ่งกรมอาจจะทราบเรียนได้ว่า ในเรื่องแรกนั้นก็เป็นที่ควรระกระทำอย่างยิ่ง ถึงแม้พระราชบัญญัติของกระทรวงสาธารณสุขได้เสนอไปให้แก่ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาได้แก้ไขแล้วก็จริง แต่มีหลายข้อซึ่งเข้าไปก้าวกายเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและเสรีภาพของประชาชนด้วย และถ้าทางสภากรรมาธิการจะได้กรุณาช่วยให้ถนัดเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนแล้ว อันนั้นกรมก็รู้สึกว่าเป็นสิ่งสมควรอย่างยิ่ง และหลายท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นแก่กรมทราบถึงเรื่องความบกพร่องของเจ้าหน้าที่นั้น กรมขอขอมรับและขอภัยด้วย ในสิ่งที่ได้เกิดขึ้นไปนั้น ทางเราจะรับเอาไปแก้ไขทุกอย่างทุกประการ ตามที่ท่านได้ยกตัวอย่างให้ฟังแล้ว

อีกอันหนึ่งคือโรคเรื้อน อันนี้กรมรู้สึกดีใจเป็นอย่างยิ่งสำหรับ

วันนี้ เพราะเหตุว่าในเรื่องโรคเรื้อรังได้พยายามกันอย่างยิ่ง ที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้
เงินมาและช่วยความเห็นใจ และเรายังมีความเล็งน้ำใจจากบางประการอยู่บ้าง
แต่เมื่อถ้าหากท่านทั้งหลาย ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ จะเป็นพลังให้แก่กระผมด้วย
ในการที่จะต่อสู้เพื่อให้ได้เงินมา เพราะเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่นำส่งสารจริง ๆ เขา
นำส่งสารยิ่งกว่าบรรดาพวกเซพติกเสียด้วยซ้ำ เขาคิดมาโดยไม่รู้ตัวเลย เขา
ควรจะได้รับการดูแลยิ่งกว่านี้เสียอีก เมื่อกระผมได้ฟังคำที่ท่านให้คำแนะนำไว้ก็ดี
และข้อสังเกตก็ดี ถือว่าเป็นพลังอันสำคัญที่กระผมจะได้ต่อสู้บรรจงกับพวกนี้ให้อย่าง
ดียิ่ง

สำหรับเรื่องอาหารก็ดี เรื่องยาที่ดี การโฆษณาที่ดีต่าง ๆ นั้น ข้อ
คิดเห็นทุกอย่างของท่านนั้นกระผมได้จดไปเรียบร้อยแล้วที่จะได้ดำเนินการแก้ไข
เพื่อที่จะมีให้เป็นภัยต่อประชาชน และเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนจริง ๆ

สำหรับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคนสุดท้าย กระผมขอเรียนว่า
ถ้าหากกระผมจะขอฝากท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ความจริง เรามีเงินสำหรับ
ผู้มีรายได้น้อยอยู่ ถ้าหากปรากฏว่ามีผู้รายได้น้อยไป ณ ที่ใดไม่ได้รับการดูแล
ถึงท่านแยกตัวอย่างมาแล้ว ขอได้โปรดแจ้งไปที่กระทรวงสาธารณสุขได้เลย ซึ่ง
เรามีเงินมียาสำหรับผู้ที่มีรายได้น้อยอยู่ จะอ้างว่าไม่มีเงินแล้วไม่ให้เห็น แต่
กระผมได้ทราบเรียนแล้วว่า อันใดก็ตามถ้าหากเป็นความบกพร่องที่ผ่านมาแล้วนั้น
กระผมขอรับผิดชอบและรับที่จะปรับปรุงแก้ไขอย่างดียิ่ง แต่ถ้ามีข้างหน้าต่อไปอีกขอได้
โปรดแจ้งให้กระผมหรือท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ทราบด้วย เราพร้อมที่จะดำเนินการ
แก้ไขทุกประการ

สำหรับเรื่องกามโรคนั้นได้กำหนดไว้อยู่ในนั้นแล้ว และสำหรับ
เรื่องการโฆษณาที่ดีตาม ในขณะที่เราต้องสู้รบกันอยู่มากในขณะที่ว่าห้ามแห่งหนึ่ง
ไปโดยอีกแห่งหนึ่งก็ตาม แต่ก็ได้พยายามติดต่อทางฝ่ายกฎหมายเพื่อจะแก้ไขที่ไม่
เรียบร้อย อย่างไรก็ตามสิ่งที่ท่านได้ให้ความคิดเห็นที่ดี ได้ฝากความคิดไว้ก็ดี

และที่ท่านจะได้พิจารณาอีกที กระผมก็ขอขอบพระคุณในความเอาใจใส่ของท่านต่อ
งานสาธารณสุขของชาติเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณมากครับ

นายวราพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม วราพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้อ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วรู้สึกว่ามี ความกลัวโรค
ติดต่อกันมากขึ้น ด้วยความกลัวอันนี้ทางรัฐบาลท่านก็ได้วางวางกำหนดโทษให้แก่ผู้
ที่ไม่ปฏิบัติตามมากมายเหลือเกิน ยกตัวอย่างมาตรา ๑๐ ข้อ ๒ "ห้ามผู้ใดเข้า
ไปในหรือออกจากเขตติดโรค หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่
พนักงานสาธารณสุข (๓) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่หรือพาหนะใดที่เกิด
หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคใดโดยมีต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องกระทำใน
ภาวะอันสมควร (๔) หรือถอนทำลายหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็นซึ่ง
บ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใด ๆ เพื่อป้องกัน
การแพร่ของโรค (๕) ปกติตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือ
จำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน
หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควร เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค"
แล้วก็ยังมียกหลายข้อ นี่เป็นพระราชบัญญัติที่ใหญ่ที่เกี่ยวข้องของปฏิบัติ แล้วก็ยังมีการ
ระวางโทษทั้งจำและปรับ มีทั้งปรับ ๒,๐๐๐ บาท จำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐
บาท แล้วก็จำคุกไม่เกิน ๑ ปี ปรับ ๕๐,๐๐๐ บาท ที่ผมจะมาได้ยินเพื่อสมาชิก
จังหวัดสมุทรปราการพรรคเกี่ยวกับผม ขออนุญาตเอ่ยชื่อ คือคุณสนิท กุศลเจริญ
บอกว่าที่ปากน้ำได้เกิดโรคคอหอยคั่งแล้วก็ตายไปแล้วด้วย ขณะนี้ป่วยอีกแล้ว
ในตำบลเดียวกันบ้านเดียวกันไปแจ้งกับเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่ไม่ไปตรวจ
ไม่ไปสอบไม่ไปปฏิบัติ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยว่า มีบทลงโทษ
เจ้าหน้าที่บ้างหรือไม่ เพราะประชาชนได้ปฏิบัติตามแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติ
แล้วอันตรายของโรคซึ่ง เชื้ออยู่ในนี้มากมายก่ายกองเหลือเกิน แพร่หลายได้

อย่างรวดเร็วจึงกระทรวงสาธารณสุขที่ราบคี และประชาชนที่ราบคี อย่าง
 อหิวาตกโรคนี้แพร่หลายได้เร็วขนาดไหน นี่คืนะครวัที่เป็นเดือนธันวาคม ถ้าเป็น
 เดือนเมษายน โรคระบาดเช่นนี้จะไปรวดเร็วแค่ไหน ผมได้ยินได้ฟังแล้วรู้สึกเป็น
 ทุกข์วิตกเหลือเกินว่า ประชาชนของเรากำลังทุกข์ร้อน แต่เจ้าหน้าที่เพิกเฉย
 ไม่มีบทลงโทษ แล้วกฎหมายฉบับนี้จะมีประโยชน์อะไรครับ ถ้าศาลีศาลายูความ
 บ้านนอกบ้านนามีโรคติดต่อเกิดขึ้น อุตสาหักันคั้นเกินทางผ่านป่าเขา ลงเรือ ขึ้น
 รถไปแจ้งเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเขาไม่มีประโยชน์ในส่วนนี้ เขาไม่ไป
 ปฏิบัติอย่างรวดเร็ว หรือไม่ไปเสียเลย แล้วจะมีอะไรบังคับเขาได้ โรคต่าง ๆ
 ก็แพร่หลายไปอย่างรวดเร็ว จากสมุทรปราการมากรุงเทพฯ เคียงวันนั่งรถไม่
 ถึงครึ่งชั่วโมง นี่หลายวันแล้วถ้าโรคจะระบาดมาที่สาธิตันทรก เกียรติกันก็ได้ใคร
 จะรู้ ผมจึงอยากจะขอฝากท่านประธานไปถึงรัฐบาลว่า **ควรจะมีบทลงโทษ**
 เจ้าหน้าที่ ถ้าไม่ปฏิบัติตามที่ราษฎรมาแจ้งว่ามีโรคติดต่อ **ควรจะมีทั้งปรับและ**
จำคุก หรือพักราชการไว้เสียเลย ผมขอฝากเพียงเท่านี้เพื่อให้กฎหมายนี้ศักดิ์สิทธิ์
 ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณครับ

นายเซวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภา
 ผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม เซวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ พรรคประชาธิปัตย์ จาก
 จังหวัดอุบลราชธานี กระผมได้กราบพระราชบัญญัติโรคติดต่อแล้วโดยละเอียด
 กระผมเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลซึ่งรัฐบาลได้เสนอกฎหมายนี้เข้ามา และ
 กระผมเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อภิปรายนั่งลงเมื่อกัน กระผมเห็นด้วยใน
 แบบบทลงโทษ เพราะปรากฏว่าในบางมาตราของกฎหมาย หรือร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ นอกจากจะกำหนดบทลงโทษไว้หนักแล้ว **ยังกำหนดให้ผู้ฝ่าฝืนตาม**
พระราชบัญญัตินี้ต้องไต่ค่าเสียหาย อย่างในกรณีที่ทำมั่ว **ซึ่งกระผมอยากจะขอ**
ประทาน ท่านประธานได้ชี้ให้เห็นอย่างบทลงโทษตามมาตรา ๑๕ ให้เจ้าของ
 พาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ เป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย **ในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับ**

พาหนะนั้น หรือใบโหลงโพงมาตรา ๑๘ ผ่าเป็นตามมาตรา ๔ (๘) จะต้องจำคุก
 ถึง ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ท่านประธานครับ
 ในกรณีซึ่งประชาชนผู้ยากไร้มีความจำเป็นหรือว่ามีเหตุเกิดโดยฉุกเฉินเกิดโรคติด
 คอขึ้น เขาเองก็มีความยากจนไม่สามารถที่จะซื้อสถานที่ หรือว่าปฏิบัติตามคำสั่ง
 ของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการได้ เพราะตัวเขาเองนอกจากจะมีโรคแล้วจะต้อง
 ประสบภาวะขาดเงินแล้วจะต้องถูกลงโทษตามกฎหมายด้วย นอกจากนั้นเมื่อ
 เจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ดำเนินการหรือตอนที่ต้องมีข้อมูลพันธุระ
 เงินให้แก่เจ้าหน้าที่สาธารณสุข อย่างนี้เป็นต้น กระผมเห็นว่า เป็นภาระที่
 หนักหน่วงต่อประชาชน เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะฝากท่านประธานผ่าน ไปยัง
 รัฐบาลได้คำนึงถึงบทกำหนดโทษนี้ พยายามที่จะลดโทษลงให้น้อยกว่านี้ด้วย
 ทั้งนี้เพื่อให้เจตนาของรัฐบาล และสถานที่ต้องการอยากจะให้มีการ
 ควบคุมโรคติดคอ เป็นไปอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่ว่าพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้จะออกมาในรูปที่จะต้องให้ประชาชนรับกรรมหรือ เมื่อหายจากโรคจะต้องไป
 เข้าคุกเข้าตะราง หรือจะต้องขายทอดตลาดทรัพย์สินแล้วเอามาใช้หนี้ทาง ราช-
 การ หรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขตามที่ได้อ้างไป กระผมจึงอยากจะฝากทาง
 รัฐบาลผ่านท่านประธานเพื่อให้กรมการ ได้พิจารณาร่างกฎหมายนี้อย่าง
 ถ่วงเท่อนที่จะรับหลักการกฎหมายฉบับนี้ไป กระผมขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสีหนาท ภาชา (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายสีหนาท ภาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ ขอกราบขอบพระคุณ
 ท่านประธานเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้กระผมได้มีโอกาสมาอภิปราย ตามที่รัฐบาล
 เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดคอ กระผมเห็นด้วยอย่างแน่นอนครับ สิ่งที่กระผม
 ขันมาอภิปรายในวันนี้ เพราะกระผมมีปัญหาคืออยากจะฝากท่านประธานสภาผ่าน
 ไปที่ท่านรัฐมนตรี ซึ่งกระผมเคารพนับถือมากท่านหนึ่งตั้งแต่ท่านอยู่ที่จังหวัด
 เชียงใหม่ ท่านประธานสภาที่เคารพ จึงฝากกระผมเป็นผู้แทนราษฎรมานี้

กระผมมีโอกาสได้ไปที่โรงพยาบาลอายุรศาสตร์เขตร้อนเป็นประจำเกือบทุกอาทิตย์ มีประชาชนจากจังหวัดชัยภูมิของกระผมทั้ง ๒ เขตหลายร้อยคนได้มาพักที่บ้านกระผม และไปที่โรงพยาบาล ๓ แห่งเดียวกันนี้ ในที่สุดท่านผู้อำนวยการโรงพยาบาลอายุรศาสตร์เขตร้อนได้เชิญกระผมไปพบเพราะเห็นว่า เป็นผู้แทนราษฎรไปเยี่ยมบ่อย ๆ ท่านบอกว่าจังหวัดชัยภูมิมีประชาชนเป็นโรคเกี่ยวกับพยาธิใบไม้ในตับถึง ๕๔ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนทั้งหมด มีข้าราชการจำนวนมากมารักษาตัวอยู่ที่นักรักษาพยาบาลจะต้องใช้เวลาอย่างมาก ท่านประธานครับ จะต้องนอนอยู่ที่โรงพยาบาลเสียเวลาปฏิบัติราชการ ประชาชนจำนวนมากขณะนั้นก็อยู่ที่นั่นมีทั้งร้อยเอ็ด มีทั้งมหาสารคาม จากมหาสารคามส่วนหนึ่งมาพักที่บ้านกระผมเป็นโรคนี้จำนวนมาก จากสถิติท่านผู้อำนวยการได้แจ้งให้กระผมทราบ ชาวมหาสารคามเป็นโรคนี้ถึง ๘๖ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นท่านประธานสภาที่เคอราฟ กระผมขอเรียนผ่านไปถึงท่านรัฐมนตรีช่วย ได้โปรดพิจารณาเรื่องนี้ว่าสมควรแล้วหรือที่โรงพยาบาลอายุรศาสตร์เขตร้อนจะอยู่ที่กรุงเทพฯ แห่งเดียว เพราะว่าค่าใช้จ่ายของประชาชนซึ่งชาวชัยภูมิเองเป็นถึง ๕๔ เปอร์เซ็นต์ ชาวมหาสารคามเป็นถึง ๘๖ เปอร์เซ็นต์ อย่างที่กระผมกราบเรียนมาแล้วแต่คน กระผมใครขอเสนอให้ท่านได้โปรดกรุณาพิจารณาถึงปัญหาสุขภาพของชาวอีสานครับ เราจะไม่พูดถึงว่าทำไมเขาถึงกินปลาดิบอาหารดิบ เพราะเรื่องนี้ กระผมเชื่อว่าท่านรัฐมนตรีได้ทรงคัดอย่างเต็มที่อยู่แล้วในทุกทาง แต่ในเมื่อประชาชนเป็นมากขนาดนี้ จะเป็นไปได้หรือไม่ท่านรัฐมนตรีที่จะตั้งโรงพยาบาลชนิดเดียวกันนี้ ๓ ภาคอีสานแห่งใดแห่งหนึ่ง กระผมไม่อยากจะระบุว่าให้เป็นจังหวัดชัยภูมิของกระผม แต่ที่ใดที่เป็นศูนย์กลางเพื่อจะลดค่าใช้จ่ายของประชาชนของกระผมลงไปบ้าง ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง กระผมขอกราบเสนอท่าน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาจะครับก็อภิปรายกันมานาน ก็สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมก็จะขอมติที่ประชุมว่า ท่านผู้ใด

เห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรยกยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นไม่ควรรับ

หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรยกยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่

ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เชิญท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับการ
การตั้งกรรมาธิการ

นายบุญสม มาร์ติน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ขอ

เสนอคณะกรรมการสามัญฝ่ายการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเห็นควร

เสนอคณะกรรมการสามัญฝ่ายการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมพิจารณา แปรญัตติ
ภายในกี่วัน

นายบุญสม มาร์ติน (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ตาม

ข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติตามข้อบังคับ

จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดเห็นเป็น

อย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติตามนั้น วันนี้มีประชุมคณะกรรมการหลายคณะ
บัดนี้ก็เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอเลิกประชุม